

**R O M Â N I A**  
**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**  
**SECȚIA PENALĂ**

**Sentința nr.177**

**Dosar nr. 4500/1/2007**

**Ședința publică din 31 ianuarie 2012**

Completul compus din:

|                    |              |
|--------------------|--------------|
| Rodica Cosma       | - Președinte |
| Alixandri Vasile   | - Judecător  |
| Magdalena Iordache | - Judecător  |

Magistrat asistent : Mihaela Mustață

---

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Cameluș Păduraru.

La 17 ianuarie 2012 s-a luat în examinare cauza privind pe inculpații Soare Ovidiu, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a Cod penal precum și art. 75 lit. a Cod penal cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 republicată (4 fapte); instigare neurmată de executare la infracțiunea de înșelăciune prev. de art. 29 alin. 1 Cod penal raportat la art. 215 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a și b Cod penal și instigare la infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 25 raportat la art. 289 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit. a și b Cod penal; complicitate la infracțiunea de folosire cu rea credință a bunurilor societății, într-un scop contrar intereselor societății prev. de art. 26 Cod penal raportat la art. 272 alin. 1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, cu aplicarea art. 33

lit. a Cod penal și art. 41 alin. 2 Cod penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal; asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prev. de art. 323 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal; omisiunea sesizării organelor judiciare prev. de art. 263 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal și infracțiunea prev. de art. 19 din Legea nr. 51/1991, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal, privind siguranța națională a României, în varianta normativă, transmiterea de informații cu caracter secret ori confidențial, prin orice mijloace, în afara cadrului legal; Dumitrache Gheorghe, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență prev. de art. 257 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a Cod penal, cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 republicată (2 fapte aflate în concurs real); dare de mită prev. de art. 255 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a Cod penal, cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 republicată; încercarea de a determina mărturia mincinoasă prev. de art. 261 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a Cod penal; asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prev. de art. 323 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal; Georgescu Alexandru Tudor, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de folosire cu rea credință a bunurilor societății, într-un scop contrar intereselor societății prevăzută de art. 272 alin. 1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal; Dumitrescu Emil, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 257 Cod penal, cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 republicată.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 ianuarie 2012, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință penală când Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 31 ianuarie 2012, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele :

### **ÎNALTA CURTE,**

Asupra procesului penal de față;

Prin rechizitoriul nr.5/P/2006 din 10.05.2007 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția pentru combaterea infracțiunilor de corupție săvârșite de militari, s-a dispus trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpaților:

- **Soare Ovidiu** (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 și art.33 lit.a C.pen., art.75 lit.a și art.6 din Legea nr.78/2000; instigare neurmată de executare la infracțiunea de înșelăciune prev. de art. 29 alin. 1 Cod penal raportat la art. 215 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a și b Cod penal și instigare la infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 25 raportat la art. 289 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit. a și b Cod penal; complicitate la infracțiunea de folosire cu rea credință a bunurilor societății, într-un scop contrar intereselor societății prev. de art. 26 Cod penal raportat la art. 272 alin. 1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal și art. 41 alin. 2 Cod penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal; asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prev. de art. 323 alin. 1

și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal; omisiunea sesizării organelor judiciare prev. de art. 263 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal și infracțiunea prev. de art. 19 din Legea nr. 51/1991, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal, privind siguranța națională a României, în varianta normativă, transmiterea de informații cu caracter secret ori confidențial, prin orice mijloace, în afara cadrului legal.

- **Dumitrache Gheorghe** (...) pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a Cod penal, cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 republicată (2 fapte aflate în concurs real); dare de mită prev. de art. 255 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a Cod penal, cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 republicată; încercarea de a determina mărturia mincinoasă prev. de art. 261 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a Cod penal; asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prev. de art. 323 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.

- **Georgescu Alexandru Tudor** (...), pentru săvârșirea infracțiunii de folosire cu rea-credință a bunurilor societății într-un scop contrar intereselor acesteia, prevăzută de art. 272 alin. 1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 cu aplicarea art. 41 Cod penal.

- **Dumitrescu Emil** (...) pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 alin. 1 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Urmare dispozițiilor date de instanță prin încheierea din 26 februarie 2008, de a indica, în concret, numărul actelor materiale ce se reține în sarcina fiecărui inculpat – obligație ce rezultă din dispozițiile art. 263 Cod procedură penală, art. 317 Cod procedură

penală și art.41 alin.2 Cod penal – D.N.A. a precizat, fără a motiva, că actul de sesizare are în vedere pentru inculpatul Soare Ovidiu infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1 din Codul penal cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal (câte 33 acte materiale) (denunțatori Dumitrache Gheorghe, respectiv, Dumitrache Gheorghe și Savu Ioan); luare de mită prev. de art.254 alin.1 din Codul penal cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal – 5 acte materiale (denunțator Cârpean Ioan); luare de mită prev. de art.254 alin.1 cu aplicarea art.41 alin.2 – 84 acte materiale (denunțator Soldan Victor); luare de mită prev. de art.254 alin.1 cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal – 7 acte materiale (denunțator Ochea Lionede); complicitate la infracțiunea de folosire cu rea credință a bunurilor societății, într-un scop contrar intereselor acesteia prev. de art.26 Cod penal rap. la art.272 alin.1 pct.2 din Legeanr.31/1990 cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal (42 acte materiale).

Pentru inculpatul Dumitrache Gheorge s-a solicitat a se reține infracțiunea de trafic de influență prev. de art.257 din Codul penal cu aplicarea art.41 alin.2 și art.6 din Legea nr.78/2000 – 171 acte materiale – (denunțator Alesu Mihail); trafic de influență prev. de art.257 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 – 24 acte materiale (denunțator Mihai Florin); dare de mită prev. de art.255 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal – 33 acte materiale (denunțatori Dumitrache Gheorghe și Savu Ioan); încercarea de a determina mărturia mincinoasă prev. de art.261 cin Codul penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal – 4 acte materiale.

Pentru inculpatul Georgescu Alexandru s-a solicitat a se reține infracțiunea de folosire cu rea credință a creditelor

societății prev. de art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990 cu aplicarea art.41 alin.41 alin.2 din Codul penal – 42 acte materiale.

Înalta Curte apreciază că se impune prezentarea stării de fapt reținută de procuror, in extenso, dat fiind faptul că actul de sesizare a instanței, deși cuprinde elementele cerute de art.263 Cod procedură penală, nu satisface pe deplin exigențele cerute de lege, fără ca aceasta să constituie o nulitate absolută în condițiile prevăzute de art.197 alin.2 Cod procedură penală, judecata mărginindu-se la faptele și persoanele trimise în judecată conform art.317 Cod procedură penală Totodată, o astfel de prezentare este obligatorie în condițiile în care, instanța de fond a reținut ca fiind probate numai în parte faptele reținute în sarcina inculpaților.

## **A. – Starea de fapt expusă în actul de sesizare a instanței**

### **CAPITOLUL 1**

#### **Subcapitolul 1.1.**

Se reține astfel că, inculpatul Dumitrache Gheorghe, în perioada 01.06.1995-01.01.2002 a îndeplinit funcția de șef sector „A” în cadrul Secției județene de informații Prahova, având ca principale atribuții: coordonarea și îndrumarea colectivului aflat în subordinea sa; planificarea și coordonarea activităților de informații în cadrul acestui sector; lămurirea modului de realizare a activității specifice de profil; organizarea, îndrumarea, conducerea și controlul activității cadrelor din subordine.

Profilul Sectorului „A” condus de inculpatul Dumitrache Dumitrache Gheorghe, era operativ cu atribuții privind culegerea

de informații, inclusiv în domeniul activității de înfăptuirea justiției.

În perioada 01.01.2002-01.05.2003, inculpatul Dumitrache Gheorghe a fost pus la dispoziția Direcției de Personal a S.R.I., fiind cercetat și sancționat pentru săvârșirea unor abateri disciplinare.

Începând cu data de 01.05.2002, inculpatul Dumitrache Gheorghe a fost mutat, în interesul serviciului, la Inspectoratul pentru Apărarea Constituției și Securitate Economică, ca ofițer specialist principal, iar din data de 01.04.2004 a fost numit în funcția de șef sector în cadrul acestui inspectorat, până la 01.05.2005, când a fost trecut în rezervă prin pensionare.

Se reține că, în cursul anului 2005, inculpatul Dumitrache Gheorghe a stabilit, în raport cu denunțatorii Alesu Mihail și Alesu Aida, o relație bazată pe obligația ofițerului, ca în diferite forme, să-l sprijine pe denunțatorul Alesu Mihail în derularea și dezvoltarea unor afaceri comerciale, denunțatorul fiind administratorul S.C. Alemi Impex S.R.L. Băicoi, cu diferite unități economice, în special cu capital majoritar de stat, din domeniul extracției și producerii produselor petroliere.

În concret, reține acuzarea că inculpatul urma să intervină direct sau prin intermediari (ofițeri de poliție) la persoanele cu putere de decizie în cadrul acstor societăți comerciale, cărora să li se ceară să accepte încheierea și derularea afacerilor comerciale cu societatea administrată de denunțatorul Alesu Mihail, respectiv S.C. Alemi Impex S.R.L. Băicoi, afaceri din care denunțatorul urma să obțină un profit substanțial.

În schimbul influenței inculpatului Dumitrache Gheorghe, denunțatorul Alesu Mihail a acceptat să-i ofere acestuia, în mod

repetat, sume de bani, obiecte de valoare, un autoturism Cielo, importante cantități de materiale de construcții ce au fost încorporate, de inculpat, în imobilul situat în municipiul Ploiești, str...., imobil ce figurează, în documente, pe numele socrului său Pol Constantin Sever.

Reține procurorul că această „schemă” folosită de inculpatul Dumitrache Gheorghe și denunțător a constituit o formă de disimularea unor venituri ilegale obținute prin traficul influenței de către ofițerul S.R.I. și că denunțătorul a fost nevoit să accepte acest tip de relații, în condițiile în care, fără ajutorul inculpatului Dumitrache Gheorghe nu ar fi putut derula afaceri comerciale.

În acest context, inculpatul Dumitrache Gheorghe, în cursul anului 2005, i-a garantat denunțătorului protecția sa în raport cu organele judiciare din Prahova, explicându-i că poate derula afaceri comerciale chiar ilegale, deoarece „o să-i țină spatele” pentru rezolvarea oricărei probleme de natură judiciară pe care Alesu Mihail ar fi putut să o aibă în urma unei astfel de afaceri.

#### Punctul 1

Se reține că prima faptă a fost săvârșită de inculpatul Dumitrache Gheorghe în raport cu martorul Georgescu Nicolae.

Martorul Georgescu Nicolae a fost citat în mod repetat la I.P.J. Prahova, fiind bănuț de săvârșirea unor fapte penale. Acest martor se afla în relații apropiate cu denunțătorul Alesu Mihail, cel din urmă afirmând că îl cunoaște pe inculpatul Dumitrache Gheorghe, fiind în relații foarte apropiate, inculpatul la rândul său, fiind bun prieten cu șeful Serviciului judiciar din cadrul I.P.J. Prahova, col.Tîrnovschi Dumitru Mihai.

În perioada 1995-1996, I.P.J. Prahova efectua o anchetă cu privire la persoane din conducerea S.C. Promatex S.A. Ploiești, fiind făcute verificări la firmele cu care această societate comercială a încheiat contracte, una dintre ele fiind și S.C. Submaris S.R.L. Ploiești, administrată de martorul Georgescu Nicolae.

Martorul Georgescu Nicolae a fost chemat în mod repetat la organele de poliție, fiind întrebat dacă a dat bani sau alte bunuri persoanelor aflate în conducerea S.C. Promatex S.A. Ploiești.

Aceste chemări repetate la organele de poliție, i-au creat martorului Georgescu Nicolae un sentiment de teamă, astfel că l-a rugat pe denunțatorul Alesu Mihail să-l ajute, apelând la inculpatul Dumitrache Gheorghe cu scopul de a nu mai fi chemat la organele de poliție.

Denunțatorul Alesu Mihail a discutat cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care i-a promis că-l va ajuta pe martorul Georgescu Nicolae fără a-i spune, în concret, cum va proceda și la cine va apela. Pentru această intervenție, denunțatorul Alesu Mihail i-a promis inculpatului Dumitrache Gheorghe că o să fie recompensat material.

La câteva zile, martorul Georgescu Nicolae a constatat că nu a mai fost chemat la organele de poliție astfel că, împreună cu denunțatorul Alesu Mihail au mers la inculpatul Dumitrache Gheorghe oferindu-i mai multe bijuterii din aur – lăncișor cu medalion, cercei, brățară – evaluate la suma de 5.000.000 ROL.

La dosarul cauzei a fost depusă copia referatului de terminare a urmăririi penale în dosarul nr.78786/1996 al I.P.J. Prahova, cauză în care au fost cercetate persoane din conducerea S.C. Promatex S.A. Ploiești și în care martorul Georgescu Nicolae

a fost chemat în mod repetat pentru a da relații organelor de poliție.

Din conținutul referatului de terminare a urmăririi penale a rezultat că martorul Georgescu Nicolae nu a avut nicio calitate procesuală, astfel că, reține procurorul, se confirmă susținerile în sensul că inculpatul Dumitrache Gheorghe a intervenit în favoarea sa, primind în schimb bijuterii din aur.

## Punctul 2

În anul 1996, martorul denunțator Alesu Mihail avea în gestiunea S.C. Alemi Impex S.R.L. Băicoi un vagon de tablă pe care voia să-l vândă dar nu avea cumpărător. În aceste împrejurări, l-a contactat pe inculpatul Dumitrache Gheorghe cerându-i ajutorul pentru a vinde marfa la S.C. Comat S.A. Prahova.

Se reține că denunțatorul Mihail Alesu a luat legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care i-a spus că o să-l ajute și în câteva zile l-a trimis la directorul general al S.C. Comat S.A., martorul Tănăsescu, care a fost de acord cu încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

După ce a vândut marfa, inculpatul i-a cerut suma de 20 milioane lei, sumă pe care denunțatorul i-a remis-o, observând că, la câteva zile, inculpatul și-a cumpărat un autoturism Dacia Nova.

Din actele cauzei a rezultat că denunțatorul Alesu Mihail a încasat banii pe vagonul de tablă de la S.C. Comat S.A. Ploiești în luna august 1996 și în prima decadă a lunii septembrie 1996, iar autoturismul Dacia Nova a fost achiziționat pentru suma de 20.000.000 lei la data de 25.09.1996 cu factura nr.A.2880500,

emisă de S.C. Dacia Sport S.A. Pitești, cumpărător fiind fiul inculpatului, martorul Dumitrache Laurențiu.

Autoturismul în cauză a fost folosit de familia inculpatului până în anul 1999, când a fost vândut martorului Ioniță Petrișor din municipiul Tg.-Jiu, fiind încheiat, la data de 27.05.1999 un contract de vânzare-cumpărare, ridicat de organele de poliție cu ocazia percheziției domiciliare.

Autoturismul a fost vândut cu suma de 20.000.000 lei, sumă ce a fost dată de denunțatorul Alesu Mihail inculpatului Dumitrache Gheorghe. Vânzarea acestui autoturism a fost făcută tot de denunțatorul Alesu Mihail, care a oferit autoturismul martorului Tatomir Ion în cadrul unor schimburi comerciale.

Pentru încheierea tranzacției cu S.C. Comat S.A. se reține că inculpatul Dumitrache Gheorghe a luat legătura cu martorul Tîrnovschi Dumitru – ofițer activ la I.P.J. Prahova și șef la Serviciul judiciar – pe care l-a rugat să discute cu directorul unității pentru a-i cumpăra întreaga cantitate de tablă denunțatorului Alesu Mihail.

Martorul Tîrnovschi Mihai a acceptat solicitarea inculpatului Dumitrache Gheorghe, sens în care s-a deplasat la sediul S.C. Comat S.A. Ploiești, adresându-i rugămintea martorului Tănăsescu Mihai să-i cumpere cantitatea de tablă aflată în gestiunea S.C. Alemi Impex S.R.L., afirmând că denunțatorul Alesu Mihail este un prieten al ofițerului S.R.I. Dumitrache Gheorghe.

Martorul Tănăsescu Mihai i-a solicitat directorului comercial Bolocan Lucian să procedeze la întocmirea formalităților necesare achiziționării cantității de tablă de la S.C. Alemi Impex S.R.L., al cărei administrator era denunțatorul Alesu Mihail.

Urmare acestor discuții, denunțatorul Alesu Mihail s-a prezentat la S.C. Comat S.A. unde a vândut întreaga cantitate de tablă, ridicând de la casieria unității suma de 5 milioane lei în fiecare zi.

### Punctul 3

În cursul anului 1996, denunțatorul Alesu Mihail, prin compensare comercială, a intrat în posesia unui tractor și a unei remorci pe care a vrut să le vândă, dar nu avea desfacere.

În acest context l-a rugat pe inculpatul Dumitrache Gheorghe să-i găsească o societate comercială care să-i cumpere tractorul și remorca.

Inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a spus să meargă la Baza de Aprovizionare Florești, la directorul Stoicescu Marius, căruia să-i spună că vine din partea colonelului S.R.I. Bucur Daniel, acesta fiind superiorul inculpatului Dumitrache Gheorghe, care îl cunoaște pe directorul Stoicescu Marius și care va vorbi cu acesta pentru a-i cumpăra utilajele denunțatorului Alesu Mihail.

Denunțatorul Alesu Mihail s-a prezentat la Baza de Aprovizionare Florești, a luat legătura cu directorul Stoicescu Marius, căruia i-a spus că vine din partea ofițerilor S.R.I. Bucur Daniel și Dumitrache Gheorghe, și care l-au rugat să-i accepte oferta de vânzare.

Martorul Stoicescu Marius auzind numele ofițerilor S.R.I. a acceptat oferta denunțatorului Alesu Mihail, utilajele fiind livrate la o unitate subordonată din Leordeni, jud.Argeș. Plata acestora a fost făcută prin ordin de plată.

### Punctul 4

Denunțatorul Alesu Mihail, în aceeași perioadă, intenționa să vândă piese și scule de foraj în valoare de aproximativ 1,5 miliarde lei, SNP Petrom S.A. – Sucursala Prahova al cărui director era martorul Popa Casian.

Pentru îndeplinirea acestei tranzacții, denunțatorul Alesu Mihail a luat legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care la rândul său a discutat cu martorul Tîrnovschi Dumitru Mihai pentru a discuta cu directorul general al SNP Petrom S.A., martorul Popa Casian.

Denunțatorul Alesu Mihail s-a prezentat la SNP Petrom S.A. unde directorul Popa Casian a luat legătura cu directorul Schelei de Foraj Moreni, județul Dâmbovița, pe care l-a rugat să-i cumpere piesele denunțatorului Alesu Mihail.

Tranzacția a fost încheiată, martorul Juravle Vasile confirmând faptul că directorul Popa Casian l-a rugat să-i cumpere bunurile denunțatorului, aflând că acesta a fost trimis de ofițerul de poliție Tîrnovschi Dumitru Mihai.

#### Punctul 5

În cursul anului 2005, denunțatorul Alesu Mihail avea de livrat o cantitate mare de robineți industriali, dar nu avea beneficiari.

Pentru a-și rezolva problema, a luat legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care i-a promis că-l va sprijini, luând legătura cu numitul Ion Nicolae de la S.C. Detubări S.A. Florești, județul Prahova. Întâlnirea a avut loc la domiciliul denunțatorului Alesu Mihail, împrejurare în care inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a cerut să-i cumpere robineții.

Martorul Ion Niculae a acceptat propunerea inculpatului, dar a doua zi când martorul Radu Valentin s-a prezentat cu camionul la sediul societății, a încercat să se eschiveze, refuzând inițial accesul camionului cu robineți în incinta unității, camion ce era condus de martorul Radu Valentin.

În această situație, martorul Radu Valentin a luat legătura telefonică cu denunțatorul Alesu Mihail, care s-a prezentat la sediul societății, unde a luat legătura telefonic cu inculpatul Dumitrache Gheorghe, solicitându-i sprijinul. La scurt timp a venit și inculpatul Dumitrache Gheorghe care a sunat la directorul societății, acesta dând ordin să-i fie cumpărată marfa adusă de denunțatorul Alesu Mihail.

## **Subcapitolul 1.2.**

Se reține că din anul 1997 a fost numit în funcția de șef al I.P.J. Prahova, Radu Balici, persoană care a decedat la data de 2.01.2004. Soția acestuia era ofițer activ la Secția județeană de informații Sibiu, ocupând la această unitate aceeași funcție pe care o îndeplinea și inculpatul Dumitrache Gheorghe la S.R.I. Prahova, cei doi cunoscându-se în virtutea relațiilor de serviciu.

### **Punctul 1**

Reține acuzarea, în actul de sesizare a instanței că, după revenirea lui Radu Balici la I.P.J. Prahova acesta a fost contactat de către inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe, care i-a făcut acestuia cunoștință cu Alesu Mihail, ofițerul de informații aranjând lucrurile de așa natură încât pentru Radu Balici să pară o întâlnire „neprogramată”.

Intenția reală a inc.col. (r) Dumitrache Gheorghe era ca după ce îi face cunoștință inspectorului șef Radu Balici cu Alesu Mihail, ofițerul de poliție să constate că Alesu Mihail este un prieten al inculpatului, „prieten” care trebuia ajutat în dezvoltarea unor afaceri comerciale prin demersurile făcute personal de șeful I.P.J. Prahova, care prin natura funcției, avea legătură directă cu o serie de oameni de afaceri din marile unități aparținând sectorului de stat, persoane care erau mai greu „accesibile” pentru inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe.

Procurorul reține că inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe a „vizat să-1 introducă” pe Alesu Mihail, prin intermediul lui Radu Balici, în sfera de relații ce cuprindea factori din conducerea Petrom S.A., Lukoil S.A. (ș.a.), situație în care i-ar fi fost ușor inculpatului să-1 determine pe Alesu Mihail să-i facă „cotă parte” și lui Radu Balici pentru această nouă deschidere în lumea afacerilor, fiind știut că în afacerile cu produse petroliere și utilaje specifice se „învârt” sume mult mai mari de bani, în raport cu alte tipuri de afaceri.

Despre inițierea acestei „relații de prietenie” Alesu Mihail a declarat următoarele (*Vol.1 fila 62-76*): „....la un moment dat mă aflu la Brăila când m-a sunat „nea Gigi” și m-a întrebat unde sunt, eu spunându-i și atunci mi-a zis să iau un pește mai deosebit să i-l duc la Ploiești. Am luat un pește mare, după care m-a sunat „nea Gigi” și mi-a zis să vin cu el la socrii lui Dumitrescu Costică.

Când am ajuns la Dumitrescu Costică am constatat că „nea Gigi” era la masă cu Radu Balici, făcându-mi cunoștință cu acesta. Nu au fost alte discuții despre afaceri cu acest prilej”.

Sușținerile de mai sus sunt confirmate de martora Alesu Aida-Simona (*Vol.1 filele 71-76*), care-l însoțea tot timpul pe soțul său la întâlniri de afaceri și protocoale și care declară următoarele: „Dumitrache Gheorghe i-a făcut cunoștință soțului meu cu Radu Balici pentru ca acesta să-l ajute în afaceri și cu alte probleme pe care le-ar putea avea cu poliția...”

Cu privire la acest aspect a fost audiat și martorul Dumitrescu Costică (*Vol.1 filele 136-137*), care confirma că în perioada 1998-2001 era în relații de prietenie cu inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe și prin intermediul căruia l-a cunoscut și pe Alesu Mihail din Băicoi despre care declară: „acesta era chemat de Dumitrache Gheorghe „uneori” la anumite mese festive sau când ne mai întâlneam într-un restaurant”.

Același martor confirmă că a organizat în perioada menționată, în curtea socrilor săi din mun.Ploiești o mică petrecere unde Dumitrache Gheorghe a venit cu Radu Balici (nou numit în funcția de inspector șef al I.P.J. Prahova), Târnovschi Mihai-Dumitru de la poliție ș.a.

Martorul Târnovschi Mihai-Dumitru a declarat că după ce Radu Balici s-a prezentat la post în funcția de șef al I.P.J. Prahova, a făcut cunoștință cu acesta „mai bine” prin intermediul lui Dumitrache Gheorghe, precizând textual (*Vol.7 filele 148-153*): „Când a apărut Radu Balici la I.P.J. Prahova am constatat că el se cunoscuse deja cu Dumitrache Gheorghe, chiar înainte de a mă cunoaște mai bine pe mine....”. „Am fost și eu invitat de Dumitrache Gheorghe și după venirea lui Radu Balici la I.P.J. Prahova la mai multe petreceri, unde se afla și Radu Balici invitat tot de el, dar și Alesu Mihail precum și alte persoane cum ar fi: Dumitrescu Costică din Ploiești...”.

A fost audiat în cauză, la data de 11.09.2006 în prezența apărătorului ales, cu privire la acest aspect și inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe care recunoaște și el, în parte, cele expuse mai sus, arătând că: „După ce am început să ne vizităm rețin faptul că la una sau două întâlniri la Alesu Mihail acasă am fost împreună cu Radu Balici care era șeful I.P.J. Prahova și Târnovschi Mihai-Dumitru”.

Cele susținute de inculpat în declarația invocată relevă faptul că după ce le-a făcut cunoștință lui Radu Balici și Alesu Mihail la socrii lui Dumitrescu Costică, acesta a continuat să „organizeze” întâlniri repetate, la care să participe cei doi, sperând că astfel după ce aceștia „se vor apropia”, relația dintre ei se va transforma și într-una de afaceri reciproc avantajoase, dar din care el să-și „tragă partea leului”.

În aceeași perioadă de început a relației dintre cei doi, inculpatul mai organizează o întâlnire la o carmangerie din mun.Ploiești, între Radu Balici și Alesu Mihail dar și cu soția acestuia, fapt care este confirmat de cei doi soți dar și de administratorul societății respective, Preda Constantin; (*Vol.7 fila 86*), care declară textual: „În perioada 1997-1998 dețineam o carmangerie în Ploiești. Cu privire la Alesu Mihail și Alesu Simona-Aida declar faptul că îmi aduc aminte că au venit o dată sau de două ori în acea perioadă la mine la birou și este posibil ca aceștia să se fi întâlnit în biroul meu cu Balici și cu Dumitrache Gheorghe”.

Reține procurorul că, un alt loc ales de inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe pentru astfel de întâlniri „de taină” în care invita atât persoane cu funcții publice din poliție (ș.a.) dar și oameni de afaceri, toți fiind oameni apropiați și controlați de acesta, este

păstrăvăria din Com.Moara Domească, jud.Prahova ce aparține de Ocolul Silvic Ploiești.

Gestionarul păstrăvăriei, pe nume Secăreanu Iulian a fost audiat în cauză ca martor (*Vol.7 filele 32-36*), prilej cu care acesta menționează faptul că în perioada ce a urmat după numirea lui Radu Balici ca șef al I.P.J. Prahova, în cadrul păstrăvăriei inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe ce lucra atunci la S.R.I. Prahova, a organizat mai multe întâlniri „la iarbă verde”, la care au fost invitate mai multe persoane din care nominalizează pe: Radu Balici, Târnovschi Dumitru-Mihai, soții Alesu Aida-Simona și Mihail, Dumitrescu Costică, Terzea Gheorghe (ultimii doi fiind oameni de afaceri din Ploiești) ș.a.

În afară de Radu Balici, care este în prezent decedat, celelalte persoane nominalizate anterior au fost audiate și confirmă aceste întâlniri, cu precizarea că din declarațiile lor mai rezultă și o altă categorie de întâlniri similare organizate tot de inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe, întâlniri organizate la vila S.R.I. de la Snagov, unde inculpatul chema același gen de persoane (oameni de afaceri din Ploiești, printre care și Alesu Mihail, polițiști din conducerea I.P.J. Prahova dar și din conducerea Ministerului de Interne, cadre din conducerea Serviciului Român de Informații ș.a.).

La una din întâlnirile de la Snagov inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe îi face cunoștință lui Alesu Mihail cu martorul Toma Zaharia, care pe atunci îndeplinea o funcție importantă în conducerea Ministerului de Interne, întâlnire despre care martorul denunțator declară următoarele (declarație dată în prezența unui apărător ales). (*Vol.1 filele 62-66*): „O altă întâlnire aranjată tot de „nea Gigi” a fost când m-a chemat la Snagov la

vila S.R.L., unde se mai afla Târnovschi Dumitru și Toma Zaharia, ce era însoțit de un anume Sorin din Bacău ... Motivul pentru care am fost chemat la această petrecere a fost propunerea ce mi s-a făcut să-i aranjez acestui Sorin din Bacău să livreze la Petrom prăjini de sondă second-hand”.

„După circa două-trei săptămâni m-am întâlnit la restaurantul „Românești” cu Toma Zaharia întâlnire la care m-am dus cu soția și fata mea. Toma Zaharia era însoțit de acel Sorin din Bacău, pentru a discuta despre afacerea menționată....”

A fost audiat martorul Toma Zaharia (*Vol. 12 filele 196-199*), care confirmă faptul că s-a întâlnit la Snagov la vila S.R.L.-ului cu persoanele menționate și nu exclude să se fi întâlnit cu familia Alesu și la Restaurantul „Românești”, însă menționează că nu mai reține alte detalii ale acestor întâlniri, datorită timpului lung scurs de atunci și până în prezent.

**Din expunerea prezentată de procuror la acest subpunct, nu rezultă care este, în concret, fapta ce-i poate fi imputată inculpatului Dumitrache Gheorghe și în ce ar consta aceasta.**

## Punctul 2

Se arată că inculpatul Dumitrache Gheorghe a intenționat să creeze o puternică relație între Radu Balici și Alesu Mihail, relație care să-i pară lui Radu Balici ca fiind firească, dar relația să-i fie profitabilă în primul rând inculpatului Dumitrache Gheorghe. Această atitudine a fost apreciată de acuzare ca fiind benefică inculpatului Dumitrache Gheorghe care urma să obțină profit financiar în urma afacerilor comerciale derulate de denunțator, facilitarea încheierii acestora fiind asigurată prin intermediul lui Radu Balici.

Reține acuzarea că urmare intervențiilor făcute de Radu Balici, denunțatorul Alesu Mihail a reușit să livreze mărfuri celor două baze de aprovizionare aflate în subordinea SNP Petrom S.A. București, precum și 1000 bucăți cauciucuri către Baza Florești Prahova.

### Punctul 3

Afacerile expuse de parchet, la punctele anterioare au fost posibile, susține procurorul, numai după mutarea martorului Stoicescu Marius de la Baza SNP Florești, jud.Prahova în funcția de director comercial, la SNP Petrom S.A.

Se arată că denunțatorul Alesu Mihail i-a cerut inculpatului Dumitrache Gheorghe să-i faciliteze o intrare la conducerea SNP Petrom S.A., acesta spunându-i denunțatorului să meargă la directorul Stoicescu și să-i spună că este trimis de Radu Balici.

Conform acestor susțineri, procurorul apreciază că inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a cerut lui Radu Balici să discute cu martorul Stoicescu Marius pentru a-l primi pe denunțator și a-i cumpăra mărfurile pe care acesta le avea la societatea S.C. Alemi Impex S.R.L.

Tranzacția a fost încheiată și ulterior martorul Stoicescu Marius a fost transferat în interesul serviciului la S.C. Lukoil România, în funcția de director economic.

În aceeași perioadă și Radu Balici a fost avansat în funcția de director al Poliției Municipiului București, astfel că denunțatorul trebuia să-și găsească o altă persoană din conducerea SNP Petrom care să-i asigure derularea, în continuare, a afacerilor comerciale.

A încercat să-și atingă acest scop prin intermediul martorului Mikulescu Vladimir.

Existând astfel două posibilități de a ajunge la conducerea SNP Petrom, denunțatorul care avea pe stoc 5 tone șnur de azbest teflonat, marfă greu vandabilă și pe care o achiziționase cu acte de proveniență false, a încercat să valorifice aceste produse la un preț mai mare decât prețul de aprovizionare.

Martorul denunțator a arătat, în faza de urmărire penală, că i-a povestit despre situația sa inculpatului Dumitrache Gheorghe cu ocazia unei petreceri organizate în comuna I.L.Caragiale, județul Dâmbovița, petrecere unde denunțatorul a fost adus de martorul Tîrnovschi Dumitru Mihai și la care participau mai mulți oameni de afaceri din municipiul Ploiești.

La această petrecere a fost primit și martorul Mikulescu Vladimir care îndeplinea, în acel moment, funcția de director la DHL România, despre care inculpatul Dumitrache Gheorghe știa că are cunoștințe care îndeplineau funcții de conducere în cadrul SNP Petrom S.A. București.

Se reține în rechizitoriu, că scopul urmărit de inculpatul Dumitrache Gheorghe era acela ca denunțatorul să se întâlnească cu martorul Mikulescu, denunțatorul urmând să cumpere de la acesta un autoturism și apoi, inculpatul Dumitrache Gheorghe să-i ceară martorului Mikulescu Vladimir să intervină la conducerea SNP Petrom S.A. București pentru a-l ajuta pe denunțator să vândă șnurul de azbest.

Denunțatorul Alesu Mihail a achiziționat de la acest martor un autoturism cu suma de 12.000.000 USD, deși se reține în rechizitoriu că valoarea reală a acestuia era de 6.000 USD. Acest

autoturism a fost vândut la un interval scurt de timp cu suma de 5.000 USD.

Întrucât martorul Mikulescu nu a făcut nici un demers în sensul urmărit de denunțatorul Alesu Mihail, acesta împreună cu inculpatul Dumitrache Gheorghe au recurs la Radu Balici, care între timp devenise șeful Poliției Capitalei, pentru a interveni la directorul general al SNP Petrom, martorul Popa Ioan, pentru ca acesta să dispună achiziționarea întregii cantități de șnur de azbest. Se reține că Radu Balici i-a facilitat intrarea denunțatorului Alesu Mihail la directorul general SNP Petrom care a aprobat cumpărarea de la denunțator a întregii cantități de șnur de azbest, acceptând ca denunțatorul să plătească accizele produselor petroliere pe care le-a luat în compensarea șnurului de azbest la 30 de zile de la ridicarea produselor petroliere.

După livrarea cantității de șnur de azbest la Baza de aprovizionare de la Târgu Jiu, la S.I.J. Prahova s-a declanșat o anchetă care avea ca obiect achiziționarea șnurului de azbest de către denunțator cu acte de proveniență false, denunțatorul Alesu Mihail fiind anchetat și ulterior, trimis în judecată.

După punerea în libertate a denunțatorului Alesu Mihail, acesta a apelat la Radu Balici, cu încuviințarea inculpatului Dumitrache Gheorghe, pentru a-l ajuta ca SNP Petrom să-i plătească și restanța de 300 milioane lei, martorul Popa Ion refuzând însă deblocarea sumei solicitate.

În acest context, se reține că Radu Balici s-a întâlnit cu directorul economic al SNP Petrom, martorul Târziu Viorel, insistând să-l ajute pe denunțatorul Alesu Mihail de a intra în posesia sumei restante de 300 milioane lei, demersurile rămânând însă fără rezultate.

#### Punctul 4

Se reține, de parchet, că denunțatorul Alesu Mihail i-a cerut inculpatului Dumitrache Gheorghe să discute cu martorul Tîrnovschi Dumitru Mihai pentru ca acesta din urmă să intervină la directorul economic al S.C. Comat S.A., martorul Bolocan Lucian pentru a-i cumpăra o cantitate de șnur de azbest teflonat, martorul refuzând însă să achiziționeze aceste produse.

Se arată că, în aceeași perioadă, la S.C. Lukoil România S.A. s-a prezentat șeful Serviciului economic din cadrul I.P.J. Prahova, martorul Stoica Gheorghe, însoțit fiind de denunțatorul Alesu Mihail.

Stoica Gheorghe i-a explicat martorului Sandu Dorinel, martor care la vremea respectivă era ofițer de poliție în cadrul I.P.J. Prahova și care, în 1998 îndeplinea funcția de șef birou la Poliția Platformei industriale Teleajen, actualmente S.C. Lukoil România S.A., că denunțatorul Alesu Mihail este prieten cu Radu Balici și că acesta i-a transmis rugămintea de a-l ajuta pe Alesu Mihail să livreze o cantitate importantă de șnur de azbest la S.C. Petrotel Lukoil S.A. Ploiești, care funcționa pe acea platformă industrială. Se reține că martorul a refuzat să facă acest lucru, arătând că a luat legătura ulterior și cu vicepreședintele Corporației Lukoil România, martorul Ene Zaharia, explicându-i intervențiile făcute anterior.

Martorul Ene Zaharia i-a spus că Stoica Gheorghe s-a deplasat cu denunțatorul Alesu Mihail și la el personal, cu aceeași cerere de a încuviința cumpărarea șnurului de azbest, afirmând că este o rugămintă al lui Radu Balici și a inculpatului Dumitrache Gheorghe.

Deși denunțatorul Alesu Mihail s-a prezentat în următoarele zile la S.C. Lukoil S.A. Ploiești pentru a lăsa o ofertă, afacerea nu a fost finalizată, deoarece între timp Alesu Mihail a fost arestat preventiv.

### **Subcapitolul 1.3**

#### **Punctul 1**

Se reține de parchet că anterior mutării ofițerului de poliție Radu Balici de la I.P.J. Prahova, acesta l-a cunoscut pe martorul Florea Iulian, administrator la S.C. Compania Etalon S.A. București. Acest martor a declarat că ofițerul de poliție Radu Balici l-a chemat în biroul său, solicitându-i să-i facă anumite amenajări în sediul I.P.J. Prahova.

Același martor a declarat că ofițerul de poliție l-a adus în același birou pe denunțatorul Alesu Mihail, pe care i l-a recomandat ca viitor partener în tranzacțiile comerciale viitoare. Radu Balici s-a prezentat la sediul firmei sale cu denunțatorul Alesu Mihail în cursul anului 2000, încercând să pună la punct o afacere care nu s-a materializat.

#### **Punctul 2**

Se reține în rechizitoriu că în anul 2000, denunțatorul Alesu Mihail s-a deplasat, împreună cu Radu Balici la Rafinăria Astra Română S.A. Ploiești, care i-a facilitat încheierea unor contracte în folosul S.C. Almidas S.R.L. Băicoi, administrată de soția denunțatorului, martora Alesu Aida. S-a mai încheiat astfel, un contract de aprovizionare de 1000 tone de combustibil tip „M” și

„P”, contract care nu a fost însă executat, deoarece directorul Botezatu Marylene a stabilit ca plata produselor petroliere să fie făcută în momentul livrării acestora din rafinăria și nu la 30 de zile de la livrare, așa cum și-ar fi dorit denunțatorul Alesu Mihail. El nu a putut să deruleze acest contract, deoarece nu dispunea de resursele financiare necesare.

### Punctul 3

Se reține că ofițerul de poliție Radu Balici a intervenit în cursul anului 2000, în favoarea denunțatorului Alesu Mihail și la directorul S.C. Delta Cons S.A. Prahova pentru ca această societate să accepte vânzarea de către S.C. Almidas S.R.L. Băicoi a unei cantități de 178 robineți industriali.

Martorul Stroie Alexandru – directorul general al S.C. Delta Cons. Tulcea a acceptat să cumpere de la denunțatorul Alesu Mihail robineți, cu suma de 250.301.339 lei.

### **Subcapitolul 1.4.**

Reține procurorul că pentru o cât mai corectă înțelegere a situației de fapt în prezenta cauză penală și în același timp pentru o mai bună înțelegere a motivelor pentru care Alesu Mihail avea nevoie de o susținere puternică pentru a iniția și dezvolta relații economice de valoare mare cu SNP Petrom S.A, S.C.Lukoil ș.a., este important sa se sublinieze faptul că de multe ori, Alesu Mihail avea nevoie de un astfel de sprijin deoarece el încerca să inițieze relații economice cu partenerii respectivi cărora să le vândă mărfuri în cantități mari, la prețuri

supraevaluate iar uneori mărfurile fiind de o calitate total îndoielnică, încercându-se chiar livrarea unor piese folosite ca și cum ar fi fost piese noi.

Această afirmație se fundamentează pe mai multe argumente ce rezultă din probele cauzei, din care primul este acela că în 1998, Alesu Mihail a livrat o importantă cantitate de șnur de azbest teflonat către SNP Petrom S.A., marfă supraevaluată la preț și cu documente false de proveniență; o astfel de operațiune nu ar fi fost posibilă dacă cel în cauză nu era susținut la conducerea SNP Petrom de șeful Poliției Capitalei și de un ofițer „cu greutate” din cadrul Serviciului Român de Informație.

Pentru această operațiune, așa cum deja s-a menționat în prezentul act de inculpare, Alesu Mihail dar și alte persoane din cadrul SNP Petrom S.A. au fost arestate preventiv, trimise în judecată și condamnate definitiv.

Parchetul reține că în sprijinul aceleiași afirmații se pot invoca și alte argumente care rezultă din probele administrate în prezenta cauză penală.

Într-una din declarațiile date chiar martorul denunțator Alesu Mihail recunoaște că a fost chemat la acea întâlnire la Snagov de inc.col.(r) Dumitrache Gheorghe, la vila S.R.I. pentru a se întâlni cu o cunoștință de a lui Toma Zaharia care avea piese uzate din domeniul extracției petroliere pe care dorea să le vândă ca piese noi.

Denunțatorul Alesu Mihail a declarat că „ ... Motivul pentru care am fost chemat la această petrecere a fost propunerea ce mi s-a făcut să-i aranjez acestui „Sorin” din Bacău să livreze la Petrom prăjini de sonda second-hand. ... Am promis că o să fac demersurile necesare să se rezolve treaba, demersuri pe care nu

le-am făcut deoarece nu aveam șanse de reușită ...”(vol.1, fila 65 dosar urmărire penală).

În aceeași declarație Alesu Mihail explică o altă situație de fapt în care a încercat să livreze SNP Petrom S.A. piese uzate ca și cum ar fi fost piese noi, menționând că el personal încheiase pe firma S.C. Alemi Impex S.R.L., la vremea aceea, în urma unor demersuri ale lui Radu Balici un contract prin care urma să livreze la Baza Florești sape de foraj, fiind trimis în acest sens să discute cu directorul din SNP Petrom, Smocot Ilie.

Alesu Mihail recunoaște că, deși reușise să încheie contractul, în momentul în care a transportat sapele de foraj respective cu un camion la Baza SNP Petrom Florești jud.Prahova, acestea nu i-au fost primite deoarece s-a constatat că acestea erau folosite și nu erau noi.

Cu privire la acest aspect a fost audiat și martorul Smocot Ilie, care a arătat: „ ... îmi amintesc că s-a făcut un contract cu firma celui în cauza pentru a livra la Baza Florești piese pentru foraj, însă îmi amintesc că livrările nu s-au făcut și cred că nu s-au acceptat piesele la Florești deoarece ele nu au corespuns calitativ....” (vol.7, fila 18 dosar urmărire penală).

Un alt argument care sprijină susținerile anterioare este regăsit în declarația martorului Stoica Gheorghe, care îndeplinea în perioada respectivă funcția de șef al serviciului economic din cadrul I.P.J. Prahova, acesta arătând că: După circa două sau trei luni de zile de la numirea mea în această funcție am intrat în posesia unor informații despre un anume Alesu Mihail din Băicoi, în sensul că acesta făcea compensări pe o firmă cu BAF Florești, jud.Prahova, unde director era

Rotărescu, existând dubii asupra calității produselor livrate acestei baze de către Alesu Mihail..."

„Pentru acest motiv l-am sunat pe directorul BAF, Rotărescu și i-am transmis numele celui în cauză, l-am atenționat și l-am rugat ca în momentul în care persoana respectivă apare la BAF cu afaceri să mă caute și pe mine” (vol.7 dosar urmărire penală, filele 187,188).

Este adevărat că ulterior ofițerul de poliție Stoica Gheorghe nu a mai întreprins astfel de cercetări cu privire la informațiile pe care le avea în raport cu Alesu Mihail, deoarece a constatat în zilele imediat următoare că, cel în cauză este prieten apropiat cu șeful său Radu Balici, care chiar l-a determinat pe acest ofițer să-i facă „o intrare” la directorul Rotărescu, pe care-l atenționase conform celor expuse anterior.

În același sens, trebuie înțeleasă și afirmația martorului Sandu Dorinel care susține că i-ar fi transmis directorului adjunct al S.C.Lukoil S.A., Zaharia Haralambie, următoarele: „ ... Eu i-am spus că nu am date pozitive despre această persoană”; în continuare martorul afirmă că Ene Zaharia știa și el la rândul lui că mărfurile oferite de Alesu Mihail erau îndoielnice din punct de vedere calitativ susținând că acesta s-a exprimat în prezența sa în următorul mod: „ ... însă Zaharia se felicita în fața mea că nu a acceptat, motivând că ar fi luat o mare țepă deoarece acel șnur avea termenul de garanție expirat” (vol.7, fila 186 dosar urmărire penală).

S-a constatat, la scurt timp, că Ene Zaharia a avut perfectă dreptate, evitând să achiziționeze șnurul de azbest teflonat de la Alesu Mihail deoarece din cauza acestui produs cei care l-au cumpărat ulterior au fost arestați preventiv.

**S-a impus redarea integrală a acestui subcapitol în condițiile în care procurorul nu arată concret care este fapta ce se impune a fi reținută în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe.**

### **Subcapitolul 1.5**

Se reține că relația dintre inculpatul Dumitrache Gheorghe, ofițerul de poliție Radu Balici și denunțatorul Alesu Mihail s-a derulat în perioada 1997-2000 și că pe întreaga perioadă, denunțatorul Alesu Mihail a oferit celor doi sume mari de bani, dar și alte bunuri materiale de valoare deosebită.

Sumele de bani dar și bunurile erau oferite de denunțator ofițerului de poliție Radu Balici, cu acceptul și *numai* chiar cu participarea directă a inculpatului Dumitrache Gheorghe.

Astfel, denunțatorul Alesu Mihail a oferit – susține acuzarea – ofițerului de poliție Radu Balici suma de 10.000 USD, iar anterior mutării acestuia de la I.P.J. Prahova, denunțatorul a fost obligat să-i cumpere acestuia autoturismul proprietate personală Volkswagen Vento, în schimbul sumei de 10.000 USD, în condițiile în care valoarea acestuia era de aproape 7 mii USD.

Tot prin intermediul ofițerului de poliție Radu Balici, denunțatorul Alesu Mihail, a încercat să-și recupereze de la SNP Petrom, după punerea sa în libertate, suma de 300.000.000 lei din afacerea cu șnurul de azbest, sumă blocată ca urmare a declanșării cercetărilor. În legătură cu acest aspect se reține că denunțatorul Alesu Mihail a oferit ofițerului de poliție Radu Balici un ceas de aur Rolex pe care-l cumpărase anterior cu suma de 7000 dolari.

Se afirmă că inculpatul Dumitrache Gheorghe avea cunoștință despre banii și bunurile primite de Radu Balici de la denunțatorul Alesu Mihail.

## **Subcapitolul 1.6**

Procurorul reține că pe toată perioada în care s-a derulat activitatea infracțională a inculpatului Dumitrache Gheorghe, acesta a promis denunțătorilor Alesu Mihail și Alesu Aida sprijinul său pentru rezolvarea eventualelor probleme pe care denunțătorii le puteau avea cu organele judiciare afirmând că răspunde de aceste autorități din partea Serviciului Român de Informații.

### **Punctul 1**

Inculpatul Dumitrache Gheorghe a încercat să-i inducă denunțatorului Alesu Mihail ideea că atât el cât și ofițerul de poliție Radu Balici o să-i acorde protecție în cazul unor anchete penale împotriva denunțatorului, făcând referire, în discuțiile acestora de relație de rudenie a inculpatului Dumitrache Gheorghe cu magistratul procuror Muscalu Gheorghe.

Au existat situații când inculpatul Dumitrache Gheorghe doar promitea dar și situații în care a încercat să intervină la organele judiciare pentru rezolvarea favorabilă a unor dosare penale și civile pe care denunțatorul Aleu Mihail și apropiații acestuia le aveau pe rol.

După ce denunțatorul Alesu Mihail a fost arestat preventiv – pentru livrarea către SNP Petrom S.A. Baza Târgu Jiu a celor 5

tone șnur azbest – inculpatul Dumitrache Gheorghe a luat legătura cu soția denunțătorului, martora Alesu Aida, cerându-i în prezența martorului Marin Marin, să întrerupă orice contact vizibil cu el, de teamă a nu fi descoperită relația dintre ei, promițându-i că se va ocupa și va rezolva situația denunțătorului Alesu Mihail. Inculpatul Dumitrache Gheorghe a promis că se va ocupa de situația denunțătorului, recomandându-i, soției acestuia, pe avocatul Dercaci Nicolae care urma să-i asigure asistență juridică.

Se reține că avocatul Dercaci Nicolae, ocupase anterior funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova și, că acesta participase la o petrecere de revelion unde se afla și familia Alesu.

De asemenea, soții Alesu, cunoșteau tot de la inculpatul Dumitrache Gheorghe, că martorul Dercaci Nicolae a fost coleg la S.R.I. Prahova și că făcea parte din persoanele apropiate inculpatului.

În aceleași împrejurări, inculpatul Dumitrache Gheorghe l-a contactat pe avocatul Severin Marius, rugându-l să-i acorde asistență juridică denunțătorului Alesu Mihail și că „de partea oficială” se va ocupa însuși inculpatul Dumitrache Gheorghe.

Toate aceste demersuri au fost efectuate în perioada în care inculpatul Dumitrache Gheorghe îndeplinea funcția de șef Sector „A” la S.I.J. Prahova. Se reține, de asemenea, că, soții Alesu au constatat că inculpatul Dumitrache Gheorghe nu rezolvă nimic concret în condițiile în care denunțătorul Alesu Mihail a stat arestat preventiv 6 luni. În acest context denunțătorul Alesu Mihail a scris un bilet pe care i l-a dat soției sale, care la rândul său trebuia să-l dea inculpatului Dumitrache Gheorghe.

Martora Alesu Aida, s-a deplasat în Stațiunea Neptun, unde se afla și inculpatul Dumitrache Gheorghe pentru a-i remite biletul și pentru a-i cere ajutorul pentru punerea în libertate a denunțatorului Alesu Mihail.

Inculpatul Dumitrache Gheorghe s-a întâlnit cu martora Alesu Aida – Simona, (fiind prezent și martorul Târnovschi Mihai – Dumitru), împrejurare în care a luat biletul și i-a promis soției lui Alesu Mihail că-i va acorda sprijin în eliberarea soțului său.

Reține procurorul că, în perioada în care denunțatorul s-a aflat în stare de arest preventiv inculpatul Dumitru Gheorghe l-a rugat pe martorul Târnovschi Mihai – Dumitru să-i acorde denunțatorului „vorbitoare” cu familia sa.

## Punctul 2

Parchetul reține că inculpatul Dumitrache Gheorghe a îndrumat-o pe martora Alesu Aida Simona – soția denunțatorului Alesu Mihail – să ia legătura cu un om de afaceri din municipiul Ploiești, martorul Dăscălescu Constantin căruia îi va cere să intervină în favoarea denunțatorului, la magistrații care frecventau acest local.

Potrivit declarațiilor martorului Dăscălescu Constantin, acesta nu știa dacă solicitarea a venit din partea inculpatului Dumitrache Gheorghe și că nu a făcut niciun demers.

## Punctul 3

În cursul anului 2000, inculpatul Dumitrache Gheorghe își construia o vilă în municipiul Ploiești, proprietatea socrului său.

Reține, procurorul de caz, că această construcție a fost ridicată de denunțatorul Alesu Mihail și că pentru efectuarea unor transporturi ale materialelor de construcție denunțatorul a apelat la martorul Maidan Vasile.

Acesta a efectuat mai multe transporturi, acceptând propunerea denunțatorului Alesu Mihail – efectuând aproximativ 40 de curse – cu condiția ca în schimbul unui preț redus la jumătate, inculpatul Dumitrache Gheorghe să-l ajute într-o cauză civilă aflată pe rolul Judecătoriei Câmpina.

În prezența martorului Maidan Vasile, denunțatorul a transmis inculpatului Dumitrache Gheorghe rugămintea acestuia, context în care, după câteva zile, inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a trimis pe cei doi la Judecătoria Câmpina, la o persoană din conducerea instituției, pentru a-l ajuta pe martorul Maidan Vasile să câștige procesul.

La Judecătoria Câmpina, denunțatorul Alesu Mihail, a intrat în biroul unui magistrat în timp ce martorul Maidan Vasile a rămas pe hol, lângă ușă. Denunțatorul Alesu Mihail a stat în biroul magistratului aproximativ 20 de minute, după care i-a spus martorului Maidan că magistratul nu poate să-l ajute, deoarece, potrivit susținerilor denunțatorului „s-a intervenit înainte”, în favoarea părții adverse.

Martorul Maidan Vasile a constatat că magistratul în biroul căreia intrase denunțatorul este același cu cel care a prezidat completul de judecată și anume magistratul judecător Muscalu Mădălina.

Cauza în care martorul Maidan Vasile, a avut calitatea de parte a fost soluționată prin respingerea acțiunii.

#### Punctul 4

În aceeași perioadă – 2001-2002, martorul Nicorescu Constantin – care este rudă cu denunțatorul Alesu Mihail i-a adus la cunoștință denunțatorului că a avut un proces civil pe care l-a pierdut, hotărârea fiind definitivă și irevocabilă.

Denunțatorul Alesu Mihail i-a propus martorului Nicorescu Constantin să-l însoțească la domiciliul inculpatului Dumitrache Gheorghe pentru a-și rezolva situația, denunțatorul afirmând că inculpatul are rude la Parchetul General, invocând numele procurorului Muscalu Gheorghe care este și finul inculpatului.

Cei doi s-au deplasat la locuința inculpatului Dumitrache Gheorghe, au discutat cu acesta, inculpatul promițându-le că după ce va primi actele de la martorul Nicorescu Constantin, va interveni la o persoană cu putere de decizie în Parchetul General pentru promovarea unui recurs în anulare.

Martorul Nicorescu Constantin i-a transmis inculpatului Dumitrache Gheorghe toate actele prin intermediul denunțatorului Alesu Mihail, fără a mai primi vreun răspuns.

#### **Subcapitolul 1.7.**

##### Punctele 1-12

În contextul stării de fapt reținute de procurorul de caz și expuse anterior, se reține că inculpatul Dumitrache Gheorghe a pretins și primit de la inculpatul Georgescu Nicolae, în cursul anului 1996, 100 gr. bijuterii aur, 20.000.000 lei de la denunțatorul Alesu Mihail pentru achiziționarea autoturismului Dacia Nova, precum și suma de 20.000.000 lei de la martorul

Maidan Vasile (reducerea contravalorii transportului de materiale de construcții), în scopul intervenției inculpatului pentru ca acesta să câștige un proces aflat pe rolul Judecătoriei Cămpina.

De asemenea, reține procurorul de caz că în aceeași perioadă și în același scop, al traficării influenței, inculpatul Dumitrache Gheorghe a pretins și primit de la denunțatorul Alesu Mihail cantități importante de carne și produse din carne, rezultate în urma tranșării unor porci, un autoturism Cielo, bani pentru două concedii, materiale de construcții încorporate în vila inculpatului Dumitrache Gheorghe (manopera și contravaloarea acestora, fiind plătite de denunțatorul Alesu Mihail), obiecte de îmbrăcăminte, contravaloarea convorbirilor telefonice pentru cele două telefoane mobile folosite de cei doi fii ai inculpatului Dumitrache Gheorghe și sume de bani în numerar.

## **CAPITOLUL 2**

### **Subcapitolul 2.1**

Parchetul reține că a doua infracțiune de trafic de influență săvârșită de inculpatul Dumitrache Gheorghe a rezultat din denunțul formulat de martorul Mihai Florin.

Denunțatorul Mihai Florin susține că l-a cunoscut pe inculpatul Dumitrache Gheorghe și că din inițiativa acestuia, i-a promis protecția sa în schimbul unor sume repetate de bani, făcând referire la mai multe persoane din Parchetul General dar și din sfera politicului.

În cadrul acelorași relații, inculpatul i-a atras atenția denunțatorului Mihai Florin să-și schimbe cartela telefonică, avertizându-l că S.R.I. îi interceptează convorbirile, relatându-i o convorbire purtată de martorul denunțator Mihai Florin cu

administratorul S.C. Gajo Dilo S.R.L. Timișoara, fapt care l-a determinat pe denunțator să creadă integral susținerile inculpatului.

În anul 2003, denunțatorul Mihai Florin a administrat prin firma sa o cantitate importantă de produse petroliere de la Rafinăria Astra Română (circa 2000 tone), pe care a livrat-o, ulterior, unei firme din Brașov administrată de Geotoiu Ion care a emis, pentru plata acesteia un CEC fără acoperire, marfa fiind găsită ulterior, de autoritățile statului, într-un depozit din Sighețu Marmăției care aparținea martorului Lauruc Mihai.

În aceste împrejurări, denunțatorul Mihai Florin a constatat că nu mai poate plăti produsul petrolier la rafinărie, efectuând demersuri multiple la autoritățile statului, inclusiv la organele de poliție din Prahova și Maramureș.

Denunțatorul Mihai Florin a discutat problema sa și cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care i-a spus că îi este teamă să-i acorde sprijinul pe care i l-a promis anterior.

Reține, procurorul de caz, că martorul denunțator a fost chemat de inculpatul Dumitrache Gheorghe la domiciliul său împrejurare în care i-a remis suma de 10.000 USD și că prin intermediul martorilor Cristi Maria și Stanciu Liviu i-ar fi cumpărat inculpatului Dumitrache Gheorghe alimente și băuturi alcoolice pentru sărbătorile pascale din anul 2002.

De asemenea, se arată că, în cadrul acelorași relații dintre inculpatul Dumitrache Gheorghe și denunțatorul Mihai Florin, inculpatul a pretins și primit în mod repetat suma de 60.000 USD și i-ar mai fi cerut, în plus, 100.000 USD pentru ridicarea sechestrului pe produsul petrolier, denunțatorul precizând că această sumă nu i-a dat-o, deoarece nu i-a rezolvat problema.

Același denunțător a afirmat că – situație de fapt însușită de procuror – în cursul anului 2004, deținea un magazin cu produse electronice și că inculpatul Dumitrache Gheorghe împreună cu unul din fii săi au achiziționat, fără să plătească, o cameră video și un radiator cu ulei în valoare totală de 35.010.000 lei.

Se reține că același denunțător a plătit contravaloarea unei mese organizate de inculpatul Dumitrache Gheorghe la restaurantul President, în valoare de 100 milioane lei.

Valoare totală a bunurilor primite de inculpatul Dumitrache Gheorghe de la denunțătorul Mihai Florin, a fost reținută de procurorul de caz la suma de 135.010.000 și 65.000 USD, iar suma totală primită de inculpatul Dumitrache Gheorghe de la ambii denunțători a fost stabilită la 1582.875.579 lei, 102.600 USD, respectiv 1.000 Euro.

## **Subcapitolul 2.2**

În cursul anului 2002 – așa cum s-a reținut și în subcapitolul anterior – martorul denunțător Mihai Florin a achiziționat, pe firma sa, produs petrolier de la Rafinăria Astra Română S.A. Ploiești ( 2000 tone) pe care l-a livrat la rândul său unei societăți din municipiul Brașov care a emis pentru plata acestuia, un CEC fără acoperire, produsul petrolier fiind identificat de organele de anchetă în depozitele numitului Lauruc Mihai.

În dosarul în care se efectuat cercetări pentru stabilirea împrejurărilor încheierii afacerilor comerciale, denunțătorul Mihai Florin avea calitatea de parte vătămată, cauza aflându-se spre instrumentare la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești.

Dat fiind faptul că denunțatorul Mihai Florin nu a reușit să-și rezolve problema în condițiile în care ajutorul promis de inculpatul Dumitrache Gheorghe nu s-a materializat, denunțatorul a încercat să-și rezolve situația prin intermediul inculpatului Dumitrescu Emil, care ocupa la data respectivă funcția de consilier de stat la Administrația Prezidențială a României.

Se reține că acest martor a apelat la serviciile inculpatului Dumitrescu Emil, întrucât avea informații că inculpatul îl sprijină tocmai pe Lauruc Mihai împotriva căruia formulase plângere penală.

Reține, procurorul de caz că începând cu data de 24 aprilie 2002 și până la sfârșitul anului, apar pe lista de vizitatori la Administrația Prezidențială a României, Lauruc Mihai, Lauruc Maria, Mihai Florin, Iosif Armaș, precum și secretarul de stat în Ministerul Justiției, Doru Trifoi.

Deși, inculpatul Dumitrescu Emil nu avea ca atribuție de serviciu, să ceară relații de la organele judiciare în cauzele penale, aflate în derulare, acesta a inițiat o serie de discuții cu soții Lauruc, cerându-le să formuleze memorii și să-i depună documente justificative pentru a întocmi un dosar în baza căruia să poată interveni, în favoarea lui Lauruc Mihai, la autoritățile judiciare, la poliție și parchet.

Se reține că inculpatul Dumitrescu Emil a luat legătura cu Ministrul Justiției, Rodica Mihaela Stănoiu, cu procurorul general al României, Joița Tănase și procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, pentru a face demersuri de natură a-l ajuta pe Lauruc Mihai în rezolvarea situației sale juridice.

Prin încheierea din 29 aprilie 2002, pronunțată de Tribunalul Prahova sa dispus punerea în stare de libertate a inculpatului Lauruc Mihai, hotărârea rămânând definitivă prin nerecurare.

Reține procurorul de caz (după ce analizează în extenso presupusa relație infracțională între Dumitrescu Emis și Lauruc Mihai, deși această faptă nu a constituit obiectul judecății în prezenta cauză) că după punerea în libertate a inculpatului Lauruc Mihai, denunțatorul Mihai Florin a formulat mai multe memorii adresate inclusiv Administrației Prezidențiale a României.

În memoriul adresat inculpatului Dumitrescu Emil denunțatorul relatează și faptul că a auzit când inculpatul Lauruc a trimis-o pe soția sa la „Cico”.

În acest context, după ce inculpatul Dumitrescu Emil a primit memoriul denunțatorului Mihai Florin, acesta l-a invitat la Palatul Cotroceni.

Denunțatorul Mihai Florin a acceptat această invitație, susținând că inculpatul Dumitrescu Emil i-a cerut să-l lase în pace pe Lauruc Mihai, ascultându-l, totodată cu privire la problema sa, respectiv recuperarea cantității de 2000 tone produs petrolier aflat în rezervoarele administrate de Lauruc Mihai.

Despre această problemă atât martorul denunțator Mihai Florin cât și inculpatul Dumitrescu Emil recunosc că s-a discutat, dar denunțatorul Mihai Florin a susținut că i s-a promis sprijin în schimbul sumei de 6 miliarde lei, bani pe care denunțatorul Mihai Florin a fost de acord să-i dea, însă numai după rezolvarea problemei.

Se reține că inculpatul Dumitrescu Emil, după întâlnirile cu denunțatorul Mihai Florin a încercat să facă demersuri favorabile discutând în privința acestuia cu martorul Dumitru Sorescu șeful IGPR, cu martorul Tănase Joița – procuror general al României cu martorul Codescu Alexandru, procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, respectiv cu procurorul anchetator Plăcintă Constantin.

În perioada respectivă, martorul denunțator Mihai Florin avea telefonul interceptat, iar din relațiile primite de la S.R.I., cu privire la cazul informativ „Contul” instrumentat de SIJ Prahova a rezultat că în acea perioadă, denunțatorul Mihai Florin a discutat în mod repetat cu inculpatul Dumitrescu Emil, prilej cu care acesta i-a dat asigurări că nu i se va întâmpla nimic rău la parchet, precizând că de acest lucru se va ocupa împreună cu martorul Ioan Talpeș.

Se reține că martorul Talpeș Ioan i-a atras atenția inculpatului Dumitrescu Emil să înceteze a mai face demersuri în favoarea denunțatorului Mihai Florin, respectiv în favoarea lui Lauruc Mihai.

### **CAPITOLUL 3**

Parchetul, reține că la data de 7 martie 2006, martora Alesu Aida Simona s-a prezentat la sediul D.N.A. afirmând că inculpatul Dumitrache Gheorghe a sunat-o și i-a cerut să se întâlnească pentru a discuta despre evoluția anchetei, dorind să afle dacă procurorul militar este interesat și de situația sa.

Cu privire la inculpatul Dumitrache Gheorghe, exista o autorizație de interceptare a convorbirilor telefonice și ambientale

dispusă de judecător prin încheierea din 27 ianuarie 2006, împrejurare în care s-a instalat pe corpul denunțatoarei un echipament de tehnică specială de înregistrare audio.

În acest context, martora denunțatoare s-a deplasat în zona Gării de Nord din Municipiul București, și în jurul orelor 13<sup>20</sup> s-a întâlnit cu inculpatul Dumitrache Gheorghe, purtând o discuție de aproximativ 12 minute.

În cadrul acestei întâlniri, inculpatul Dumitrache Gheorghe a întrebat pe denunțatoare cine a chemat-o la D.N.A. și ce verifică procurorul anchetator, aceasta aducându-i la cunoștință că se verifică dacă soții Alesu i-au oferit inculpatului bani, bunuri, inclusiv materiale de construcții încorporate în imobilul deținut de socrul său, Pol Sever.

În acest context, inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a dat asigurări martorei Alesu Aida că, procurorul militar nu are probe pentru a demonstra că el ar fi primit materiale de construcție de la familia Alesu, sugerându-i denunțatoarei ca nici ea și nici soțul său să nu recunoască faptul că Alesu Mihail i-a dat astfel de bunuri. În aceleași împrejurări, se reține că inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a sugerat martorei Alesu Aida ce trebuie să declare în legătură cu o cantitate de gresie primită de el dar achitată, în realitate, de cei doi denunțatori.

În aceleași împrejurări, inculpatul Dumitrache Gheorghe îi sugerează martorei Alesu Aida să țină legătura, prin intermediul altei persoane, pentru a nu fi urmăriți și văzuți împreună.

Ulterior, la data de 13 martie 2006, martora denunțatoare Alesu Aida Simona a fost sunată de inculpatul Dumitrache Gheorghe de la un post telefonic cu număr secret, identificat ulterior, prilej cu care denunțatoarea Alesu Aida, i-a adus la

cunoștință faptul că a primit o citație de la D.N.A., unde a fost chemată de procurorul militar care efectua ancheta în cauza ce-l privea pe inculpatul Dumitrache Gheorghe.

Acesta s-a interesat, în cadrul discuției telefonice de el, în ce calitate a fost chemată la parchet, cerându-i să se întâlnească a doua zi, atrăgându-i, totodată, atenția de a nu spune adevărul în fața procurorului.

În 14 martie 2006, inculpatul a contactat-o telefonic pe martora Alesu Aida, de la același post telefonic, cu număr ascuns, martora confirmându-i că este chemată la D.N.A. pentru data de 15 martie 2006.

În cadrul acestor discuții telefonice, martora i-a spus inculpatului că nu mai are bani, dându-i-se de înțeles că în seara aceleiași zile va primi niște bani din partea lui.

În aceeași zi, la aproximativ 5 ore de la discuția telefonică pe care inculpatul Dumitrache Gheorghe a avut-o cu denunțătoarea Alesu Aida, aceasta a fost sunată de o persoană care i-a cerut să se întâlnească în aceeași seară pentru a-i transmite un mesaj din partea soțului său.

În jurul orei 19<sup>45</sup>, aceeași persoană a sunat-o pe martoră cu aceeași solicitare de a se întâlni, dar doua zi.

În jurul orelor 21<sup>59</sup>, martora a sunat la domiciliul inculpatului Dumitrache Gheorghe, dar întrucât acesta nu era acasă a vorbit cu unul din fii săi, aducându-i la cunoștință că a fost sunată de o persoană necunoscută care i-a cerut o întâlnire de urgență și nu știe ce să facă, dorind sfatul inculpatului în acest sens.

Ulterior, denunțătoarea a fost sunată de inculpatul Dumitrache Gheorghe care a îndemnat-o să accepte întâlnirea ce

urma să aibă loc a doua zi dimineața și să nu intre în panică atunci când va fi audiată de procurorul militar.

A doua zi, 15 martie 2006, martora denunțătoare, s-a întâlnit în jurul orei 9<sup>23</sup>, în fața sediului Bancpost din municipiul Ploiești, cu persoana necunoscută care o apelase anterior, primind de la acesta o sumă de bani, ce a fost predată imediat echipei de anchetă, întâlnirea fiind înregistrată.

În aceeași zi, în jurul orelor 18<sup>00</sup>, inculpatul Dumitrache Gheorghe o contactează pe martora denunțătoare Alesu Aida să o întrebe dacă a fost audiată de procurorul militar, stabilind să se întâlnească în aceeași zi pentru a discuta personal. Potrivit înțelegerii, inculpatul Dumitrache Gheorghe și martora denunțătoare Alesu Aida s-au întâlnit în jurul orelor 18<sup>00</sup>, în parcare Spitalului județean din municipiul Ploiești

În cadrul discuțiilor purtate, martora i-a spus inculpatului că este speriată de anchetă, cerându-i sprijinul pentru a interveni într-un fel sau altul. Inculpatul a asigurat-o va face demersuri cu privire la anchetă.

Din cercetările efectuate în cauză, s-a stabilit că persoana necunoscută care i-a dat bani denunțătoarei Alesu Aida este martorul Dinu Viorel, iar suma primită a fost de 15.000.000 lei.

#### **CAPITOLUL 4**

Se reține că în perioada 1998 -1999, inculpatul Soare Ovidiu avea gradul militar de colonel și îndeplinea funcția de Șef al Diviziunii „A” – Apărarea Ordinii Constituționale, perioadă în care inculpatul Dumitrache Gheorghe îndeplinea funcția de șef sector „A” în cadrul Secției Județene de Informații Prahova.

## **Subcapitolul 4.1.**

### **Punctul 1**

În perioada arătată anterior, inculpatul Soare Ovidiu a achiziționat în localitatea Călinești, comuna Florești, județul Prahova, un teren pe care se aflau două construcții vechi, intenționând să le renoveze.

Pentru acest scop, se reține că inculpatul Soare Ovidiu, a luat legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care urma să se ocupe de această renovare. Inculpatul Dumitrache Gheorghe a acceptat solicitarea inculpatului Soare Ovidiu, fiind încântat de opțiunea șefului său, urmărind protecția acestuia în menținerea pe post dar și pentru obținerea calificativelor și avansările specifice sistemului. Între cei doi a existat la început o înțelegere tacită și, ulterior explicită.

Potrivit acestei înțelegeri, inculpatul Dumitrache Gheorghe a luat legătura cu o echipă de muncitori condusă de martorul Ciobanu Ionel, care i-a făcut un deviz estimativ al lucrării, despre acest lucru fiind informat inculpatul Soare Ovidiu. Întrucât prețul propus a fost prea mare, inculpatul Soare Ovidiu a refuzat ca lucrările de construcții să fie efectuate de echipa martorului Ciobanu Ionel .

În aceste condiții, inculpatul Dumitrache Gheorghe apelează la denunțatorul Alesu Mihail pentru efectuarea lucrărilor care l-a rândul său a luat legătura cu martorul Vlăsceanu Gheorghe ce efectua – în acea perioadă – lucrări la casa inculpatului Dumitrache Gheorghe.

Sub coordonarea martorului Vlăsceanu Gheorghe au fost efectuate, de o echipă de muncitori, mai multe lucrări la imobilul

inculpatului Soare Ovidiu, ținând legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe și cu denunțatorul Alesu Mihail.

Valoarea lucrărilor efectuate a fost estimată de parchet la suma de 1000 Euro și 15.000.000 lei.

## Punctul 2

Se reține că martorul denunțator Savu Ioan – fost ofițer la Serviciul Teritorial S.R.I. Câmpina, unde a îndeplinit și funcția de șef serviciu – era unul dintre subordonații inculpatului Soare Ovidiu care, în schimbul unei protecții acordate pe linie profesională, și-a rezolvat, prin intermediul inculpatului Dumitrache Gheorghe, mai multe probleme de ordin personal și patrimonial.

Parchetul arată că în perioada 2002-2003, martorul denunțator Savu Ioan a avut probleme pe linie profesională când colonelul Stănescu Ion – șef SIJ Prahova – l-a mutat, fără acceptul său, de la S.R.I. Prahova la S.I.J. Prahova.

La sfârșitul anului 2003, martorul denunțator Savu Ioan și-a redobândit funcția de șef serviciu la S.R.I. Câmpina în condițiile în care superiorul său de la S.I.J. Prahova era un fost coleg și prieten cu inculpatul Soare Ovidiu.

În cursul anului 2004, martorul denunțator Savu Ioan a fost contactat telefonic de inculpatul Dumitrache Gheorghe care l-a informat că inculpatul Soare Ovidiu are o funcție importantă în conducerea centrală a S.R.I. și are în construcție două imobile în localitatea Călinești, județul Prahova, sugerându-i că ar fi bine să se implice în edificarea acestora cu bani puțini și lucrări de calitate.

Martorul denunțator Savu Ioan a acceptat solicitarea inculpatului Dumitrache Gheorghe, sens în care s-a întâlnit cu

acesta și cu inculpatul Soare Ovidiu, în localitatea Călinești, acesta din urmă explicându-i lucrările ce urmau a fi efectuate, fiind necesare cel puțin trei echipe de muncitori pe care martorul denunțator Savu Ioan trebuia să le identifice și să le supravegheze.

La rândul său, inculpatul Soare Ovidiu i-a confirmat martorului denunțator că-l va sprijini pe linie profesională, punându-i, totodată, la dispoziție suma de 2.500 Euro, cu care martorul urma să plătească o parte din materialele de construcție și manoperă.

Prima serie de lucrări a fost efectuată, prin demersurile făcute de martorul denunțator Savu Ioan, de echipa de muncitori condusă de martorul Șincă Florin și ulterior de frații gemeni Comșa Adrian și Comșa Florin din orașul Comarnic.

Acești martori au acceptat solicitarea denunțatorului Savu Ioan – fiind vechi prieteni -, și nu au cerut bani nici pe manoperă și nici pe operațiunile de prelucrare a materialului lemnos. La final i-au cerut martorului denunțator Savu Ioan suma de 15 milioane contravaloarea materialului lemnos brut în condițiile în care lucrarea valora în total 40 milioane lei.

La rândul său, martorul denunțator Savu Ioan, a efectuat el însuși mai multe lucrări.

În aceeași perioadă, denunțatorul Savu Ioan a *identificat* o altă echipă de muncitori condusă de martorul Cârpean Ion care a efectuat lucrări la locuința inculpatului Soare Ovidiu aproximativ 4 luni, solicitând un preț mai mic decât prețul pieței.

Contravaloarea muncii prestate de martorul denunțator Savu Ioan, precum și celelalte lucrări efectuate de muncitorii supravegheați de către acesta a fost evaluată, de procurorul de

caz, la suma de 60 milioane lei, sumă pe care inculpatul Soare Ovidiu nu a achitat-o, asigurându-l în schimb pe denunțator că va avea protecție pe linie profesională.

### Punctul 3

În cursul anului 2004, martorul denunțator Cârpean Ion era administratorul unei firme de construcții S.C. Baic Royal S.R.L. Brașov. În perioada 2004, Cârpean Ion a fost contactat de martorul denunțator Savu Ioan care i-a spus că-i dă o lucrare la un imobil proprietatea unui „șef mare”.

Ulterior, inculpatul Soare Ovidiu s-a întâlnit cu denunțatorul Savu Ioan și cu martorul Cârpean Ioan, arătându-i, în concret, ce lucrări trebuiau efectuate.

Lucrările efectuate de martorul denunțator Cârpean Ioan au fost evaluate la 170 milioane lei, fiindu-i achitată numai suma de 120 milioane lei, restul sumei nefiind achitată.

S-a mai adăugat și suma de 15 milioane lei, ce reprezenta contravaloarea transportului intern al muncitorilor pe ruta Breaza – Călinești.

Se reține că martorul Cârpean Ioan a încercat să-și rezolve în aceste împrejurări probleme personale, respectiv, angajarea fiului său la S.R.L. Prahova. Pentru aceasta, a discutat cu inculpatul Soare Ovidiu, dar întrucât fiul său nu avea stagiul militar satisfăcut, inculpatul i-a explicat martorului că nu poate fi angajat.

### Punctul 4

În perioada efectuării lucrărilor la locuința inculpatului Soare Ovidiu, martorul Cârpean Ioan a avut, la data de 9 mai 2004, un accident pe Valea Doftanei.

La întoarcere, martorul Cârpean Ioan a adormit la volan și a intrat în stâlpii de beton ce delimitau partea carosabilă, avariind grav autoturismul.

La data accidentului, martorul Cârpean Ioan nu deținea asigurare tip „Casco”, singurul tip de asigurare care i-ar fi dat dreptul să-și recupereze contravaloarea reparației autoturismului.

După accident, martorul a luat legătura cu ofițerul de poliție Unguroaica Răzvan Valentin de la Poliția Orașului Breaza – Biroul poliției rutiere – căruia i-a spus că are nevoie de o platformă pentru a transporta autoturismul avariat.

După ce și-a transportat autoturismul la domiciliu, martorul Cârpean Ion a încercat, inclusiv prin intermediul inculpatului Soare Ovidiu, să-și găsească o societate de asigurări pe care să o înșele, prin încercarea de a face presiuni asupra salariaților de a-i întocmi retroactiv polița de asigurare și toate documentele necesare despăgubirii.

În acest sens, martorul Cârpean Ioan a avut o discuție, la Călinești, cu inculpatul Soare Ovidiu, prilej cu care i-a explicat ce a pățit, spunându-i că nu are asigurare Casco, rugându-l pe inculpatul Soare Ovidiu să-i găsească o societate de asigurare care să fie de acord să-i întocmească, în fals, documentația necesară.

Se reține că inculpatul Soare Ovidiu a luat legătura telefonic cu martorul Tender Ovidiu pe care l-a rugat să-l ajute pe martorul Cârpean Ioan, după care martorul Cârpean Ioan, a

derulat procedurile necesare pentru constituirea unui dosar la S.C. Ardaf SA.

Martorul Cârpean Ioan, s-a deplasat la Postul de Poliție Berzovia, jud. Caraș-Severin, l-a contactat pe lucrătorul de poliție Neagoe Ion Viorel pentru a-l determina să încheie un proces de contravenție fals în care să fie inserate împrejurările producerii accidentului în așa fel încât să nu se poată reține o culpă a sa în producerea accidentului.

Ulterior, martorul Cârpean Ion se deplasează la S.C. Ardaf Secția Dâmbovița, unde s-a întocmit dosarul de daune, dar persoanele abilitate din cadrul societății de asigurare au constatat că documentele depuse la dosarul cauzei erau falsificate, deoarece în 19 iunie 2004, autoturismul cu nr.... al învinuitului Cârpean Ioan a fost transportat cu platforma auto de Antonescu Gheorghe la unitatea de service auto, deci era imposibil, fizic, ca acest autoturism să se afle în data de 21 iunie 2004 în comuna Berzovia, jud. Caraș- Severin.

S-a dispus efectuarea unei expertize, stabilindu-se că accidentul nu s-a derulat în maniera prezentată de martorul Cârpean Ioan, astfel că societatea de asigurare a respins plata despăgubirilor pentru Cârpean Ioan.

### Punctul 5

Se reține că, în cursul anului 1998, martorul denunțator Ochea Lionede – șef Sector „A” la SJI Teleorman – se afla în subordonarea directă, pe linia sectorului „A”, față de șeful Diviziunii „A”, funcție ocupată în acea perioadă de inculpatul Soare Ovidiu.

În anul respectiv martorul denunțator Ochea Lionede a avut probleme pe linie profesională, fiind destituit din funcția de șef sector „A”, împrejurare în care a întocmit un raport aprobat de inculpatul Soare Ovidiu, în baza căruia ofițerului i s-a aprobat transferul la unitatea centrală din București, respectiv Diviziunea „A”, condusă de inculpatul Soare Ovidiu.

Pe acest fond, în anul 1998, după ce inculpatul Soare Ovidiu cumpărase cele două imobile din localitatea Călinești, i-a cerut martorului denunțator Ochea Lionede să-i găsească, în Teleorman, o echipă de muncitori care să-i execute lucrări de construcție, de bună calitate și la un preț unic.

Martorul denunțator a acceptat solicitarea inculpatului Soare Ovidiu, luând legătura cu o echipă de muncitori condusă de martorul Curcan Pavel. Acesta împreună cu muncitorii săi au efectuat lucrări în valoare de 75 milioane lei, însă datorită insistențelor martorului denunțator Ochea Lionede i-a redus suma la 50 milioane lei, dar nici inculpatul Soare Ovidiu și nici denunțatorul nu au fost de acord. Denunțatorul Ochea Lionede i-a cerut martorului Curcan Pavel să reducă suma de 30 milioane lei, preț impus, iar față de poziția inculpatului Soare Ovidiu și a denunțatorului Ochea Lionede, martorul Curcan Pavel nu a mai obiectat.

În aceleași împrejurări martorul denunțator Ochea Lionede a transportat săptămânal echipa de muncitori pe ruta comuna Plosca, jud. Teleorman – localitatea Călinești, jud. Prahova.

Se arată că, între inculpatul Soare Ovidiu și col. Ochea Lionede a intervenit astfel o înțelegere tacită în cadrul căruia, pentru ajutorul dat, denunțatorul urma să fie protejat pe linie profesională.

## Punctul 6

Începând cu anul 1999 și până în 2006, inculpatul Soare Ovidiu a beneficiat de serviciile martorului denunțator Soldan Victor.

Se reține de procuror că, inculpatul Soare Ovidiu i-a cerut denunțatorului Soldan Victor să se ocupe, în lipsa sa, de supravegherea echipelor de muncitori, să asigure paza imobilului, să îngrijească curtea, pomii și să-l țină la curent cu orice problemă s-ar ivi toate acestea, urmând a fi considerate servicii gratuite.

Procurorul de caz arată că martorul denunțator Soldan Victor i-a cerut inculpatului Soare Ovidiu, ca în schimbul serviciilor prestate gratuit, să-l încadreze la S.R.I. pe ginerele său Tănăsescu Adrian Lilian.

Inculpatul Soare Ovidiu a acceptat această propunere, ginerele martorului denunțator Soldan Victor, fiind încadrat la S.R.I.

Procurorul de caz apreciază valoarea serviciilor efectuate în folosul inculpatului Soare Ovidiu ca fiind de 322.000.000 lei.

## **Subcapitolul 4.2.**

### Punctul 1

Se reține că în perioada 2001-2005 între S.C. Midocar S.R.L. București și mai multe unități din structura S.R.I. au existat relații comerciale în cadrul cărora S.C. Midocar S.R.L. București a livrat mai multe autovehicule noi.

Pe fondul acestor relații comerciale, în cursul anului 2003, inculpatul Soare Ovidiu i-a solicitat inculpatului Georgescu Alexandru Tudor – care era o cunoștință a sa mai veche și care era asociat și administrator la S.C. Midocar S.R.L. București – pentru folosință, un autoturism nou marca VW Golf, 4 MOD B, 1,9 TDI, PD/130 CP, autoturism pe care l-a achiziționat prin S.C. Midocar S.R.L. București.

Conform documentelor depuse la dosarul cauzei valoarea autoturismului a fost de 21.860 euro.

Se reține, de asemenea, că la începutul anului 2003, inculpatul Georgescu le-a predat martorilor Ionescu Marcela și Băncescu Adrian o listă cu configurația autoturismului, cerându-le să solicite producătorului din Germania o comandă specială care să cuprindă toate îmbunătățirile prezentate.

După intrarea în țară, autoturismul a fost predat inculpatului Soare Ovidiu de către martorul Băncescu Adrian, care i-a predat talonul și cheile fără a se încheia un proces-verbal de predare-primire.

Autoturismul a fost folosit, gratuit, de inculpatul Soare Ovidiu până în septembrie 2006, stabilindu-se un prejudiciu de 152.350 RON.

## Punctul 2

Pe parcursul cercetărilor, la data de 22 august 2008 reprezentanții D.N.A. s-au prezentat la sediul S.C. Midocar S.R.L. București, fiind solicitate toate documentele privind autoturismul dat spre folosință inculpatului Soare Ovidiu.

Persoanele care au fost întrebate cu privire la modalitatea de predare a autoturismului către inculpatul Soare Ovidiu au arătat că nu au cunoștință despre această situație, împrejurare în care martorul Preoteasa Silviu l-a contactat pe inculpatul Georgescu Alexandru Tudor, care era plecat din țară și, în acest context, inculpatul îi aduce la cunoștință faptul că autoturismul a fost predat inculpatului Soare Ovidiu fără să-i spună când s-a întâmplat acest lucru. În aceleași împrejurări, inculpatul Georgescu i-a dat numărul de telefon al unei persoane care trebuia să încheie un proces – verbal de predare – primire începând cu data de 3 aprilie 2006.

Numărul de telefon pe care i l-a indicat inculpatul Georgescu Alexandru era al inculpatului Soare Ovidiu, căruia i s-a comunicat prin fax, procesul-verbal care atesta faptul că a primit autoturismul în data de 3 aprilie 2006, inculpatul Soare Ovidiu urmând a-l semna și a-l trimite, la rândul său, reprezentantului S.C. Midocar S.R.L. București.

Originalul procesului – verbal a rămas în posesia soților Soare, aceștia afirmând, ulterior că nu îl mai au, la dosarul cauzei fiind depusă o copie a acestuia semnat de inculpatul Soare Ovidiu și de reprezentanții S.C. Midocar S.R.L.

Procesul-verbal, astfel întocmit a fost predat reprezentanților D.N.A., toate datele inserate fiind, însă, false.

Se reține că scopul falsificării procesului verbal l-a reprezentat intenția celor doi inculpați de a ascunde adevărul în fața organelor de anchetă, sperând că va reuși să zădărnicească, în acest mod, aflarea adevărului prin „prefabricarea” acestui mijloc de probă”.

### **Subcapitolul 4.3**

În sarcina inculpatului Soare Ovidiu s-a reținut, prin actul de sesizare al instanței și infracțiunea de omisiunea sesizării organelor judiciare prev. de art.263 alin.2 din Codul penal, respectiv infracțiunea prev de art.19 alin.2 din Legea nr.51/1991, privind siguranța națională a României, sub forma transmiterii de informații cu caracter secret și confidențial, prin orice mijloace, în afara cadrului legal.

Se reține că ambele infracțiuni au fost comise datorită modului în care inculpatul Soare Ovidiu a coordonat acțiunea informatică ce poartă criptonimul „Distileria” aflată în perioada 2001-2003 pe rolul Secției de Informație a județului Prahova, precum și datorită facilitării unor scurgeri de informații.

Acțiunea „Distileria” a acut ca obiect culegerea de informații privind o serie de activități ilegale în domeniul economico – financiar, desfășurate de mai multe persoane.

Acțiunea informatică a parcurs toate etapele specifice unui astfel de caz dat fiind faptul că, pe parcursul derulării ei au apărut elemente noi, care au confirmat informațiile inițiale, existând date care contura un potențial pericol pentru atingerea siguranței naționale a României.

De asemenea, din aceleași informații s-a putut constata că mai multe persoane „din cele vizate” ar fi putut fi implicate în săvârșirea unor fapte de corupție.

Se reține că inculpatul Soare Ovidiu, a coordonat personal cazul „Distileria”, urmărind evoluția acestuia, stabilindu-se că, acesta a comunicat informații unora dintre persoanele urmărite.

Această scurgere de informații a fost sesizată de ofițerii care formau echipa operativă.

Martorul Radu Adrian a precizat că în momentul în care inculpatul Soare Ovidiu a aflat că au fost interceptate și personalități politice, a cerut de la S.I.J. Prahova toate documentele care reliefa această situație, pe care le-a restituit, ulterior prin adresa emisă.

Se reține, că inculpatul Soare Ovidiu, aflându-se la o partidă de pescuit în jud. Dâmbovița, i-a adus la cunoștință martorului Stan Ioan, informații din cazul „Distileria” iar acesta a luat legătura cu una dintre persoanele urmărite căruia i-a atras atenția că telefoanele sunt ascultate.

După studierea materialului informativ pus la dispoziția anchetei de S.R.I. a rezultat că pentru închiderea acestui caz s-a făcut un raport de către ofițerii operativi, aprobat de șeful S.I.J. Prahova Radu Adrian și de inculpatul Soare Ovidiu, precum și alte persoane cu funcții de conducere din cadrul S.R.I.

Până la închiderea acestui caz, Direcția Juridică din cadrul S.R.I. a întocmit o notă de apreciere în care și-a exprimat opinia că una din măsurile ce ar fi trebuit luate era aceea de a sesiza organele judiciare pentru a se stabili dacă există sau nu fapte penale.

La partida de pescuit din județul Dâmbovița a fost prezent și martorul Timofte Alexandru Radu care afirma că și-a dat seama că Stan Ion – ce deținea la acel moment funcția de deputat în Parlamentul României – intrase în posesia unor informații pe care nu le-ar fi putut obține decât din interiorul Serviciului, de la unul din beneficiarii legali ai informațiilor.

Urmare studierii materialului informativ din cazul „Distileria”, sa întocmit un proces-verbal de sesizare din oficiu împotriva făptuitorilor Atănăsescu Mihai, Mihăilescu Dorian ș.a., față de aceștia dispunându-se disjungerea cauzei și declinarea competenței în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de Combatere a Infrațiunilor de Corupție din cadrul D.N.A.

**B.**

**Înalta Curte de Casație și Justiție, examinând actele și lucrările cauzei, reține ca fiind dovedită următoarea stare de fapt:**

Inculpatul Dumitrache Gheorghe a exercitat în perioada 1 iunie 1995 – 1 ianuarie 2002 funcția de șef Sector „A” în cadrul Secției județene a Informației Prahova. În această funcție, inculpatul a avut printre atribuțiile de serviciu planificarea și coordonarea activității de informație din cadrul acestui sector, urmărirea modului de realizare a activității specifice de profil; organizarea, îndrumarea, conducerea și controlul activității cadrelor de subordine.

Profilul Sectorului „A” condus de inculpatul col. Dumitrache Gheorghe era unul operativ cu atribuții privind culegerea de informații, inclusiv din domeniul justiției.

În perioada 1 ianuarie 2002 – 1 mai 2002 inculpatul Dumitrache Gheorghe a fost pus la dispoziția Direcției de Personal al S.R.I., fiind cercetat disciplinar și sancționat pentru săvârșirea unor abateri disciplinare.

Începând cu 1 mai 2002, inculpatul Dumitrache Gheorghe a fost mutat în interesul serviciului, la Inspectoratul pentru Apărarea Constituției și Securitate Economică, ca ofițer specialist principal, iar la data de 1 aprilie 2004 a fost numit în funcția de șef Sector în cadrul acestui inspectorat, până la data de 1 mai 2005, când a fost trecut în rezervă prin pensionare.

În perioada 1998-1999 inculpatul general-maior Soare Ovidiu îndeplinea funcția de șef al Diviziunii „A” – Apărarea Ordinii Constituționale, astfel că din punct de vedere profesional, inculpatul Dumitrache Gheorghe – care exercita, așa cum s-a arătat, funcția de șef sector „A” în cadrul Secției județene de Informații Prahova – îi era subordonat.

Denunțatorul Alesu Mihail era administratorul S.C. „Alemi Impex „SRL Băicoi, având ca obiect de activitate derularea afacerilor în domeniul exploatării și prelucrării produselor petroliere.

Începând cu anul 1995, între inculpatul Dumitrache Gheorghe și denunțatorul Alesu Mihail s-au purtat mai multe discuții în sensul că, în schimbul influenței exercitate de inculpatul Dumitrache Gheorghe, pentru încheierea și derularea afacerilor comerciale ale S.C. „Alemi Impex „SRL Băicoi, denunțatorul Alesu Mihail să-i remită bani, obiecte de valoare, materiale de construcție și alte bunuri.

În cadrul aceluiași discuții, inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a garantat martorului denunțator protecție în raport cu autoritățile statului, inclusiv organele judecătorești, și că poate iniția și derula orice afaceri comerciale, iar în cazul în care va avea probleme de natură judiciară va interveni pentru rezolvarea acestora.

În același context, ca o măsură de prudență a inculpatului Dumitrache Gheorghe – având în vedere specificul profesiei sale și consecințele unor fapte ce exced atribuțiile sale de serviciu – acesta i-a sugerat denunțatorului modul în care trebuie să se comporte în fața organelor de cercetare, sfătuindu-l ca, dacă va fi cazul, să nege faptul că i-a dat bani sau alte foloase materiale, făcând totodată referire la magistrații cu care se află în relații de rudenie.

În concret, din probele administrate în cauză, instanța reține că inculpatul Dumitrache Gheorghe și-a traficât influența în favoarea denunțatorului Alesu Mihail, primind în schimb bani, bunuri și materiale de construcție după cum urmează:

## **CAPITOLUL 1.**

### **Secțiunea 1**

#### **Punctul 1**

În perioada 1995-1996, martorul Georgescu Nicolae a fost citat, în mod repetat, la I.P.J. Prahova, existând indicii privind săvârșirea, de către acesta, a unor fapte penale.

Martorul Georgescu Nicolae se află în relație de rudenie cu familia Alesu – fiind rudă de gradul I cu martora Alesu Aida Simona – astfel încât cunoștea relația apropiată între denunțatorul Alesu Mihail și inculpatul Dumitrache Gheorghe, iar acesta se afla, la rândul său, în relații de prietenie cu martorul Târnovschi Dumitru Mihai, care exercita în perioada respectivă funcția de șef al Serviciului judiciar al I.P.J. Prahova.

Fiindu-i teamă de modul în care s-ar putea derula ancheta, în condițiile în care cercetările vizau mai multe persoane din

conducerea S.C. Promatex S.A. Ploiești, cu care și societatea administrată de martor – S.C. Submaris S.R.L. Ploiești – derula afaceri comerciale, martorul Georgescu Nicolae l-a întrebat pe denunțatorul Alesu Mihail dacă există posibilitatea să fie ajutat de inculpatul Dumitrache Gheorghe pentru a nu mai fi chemat la organul de poliție.

Denunțatorul Alesu Mihail a vorbit cu inculpatul Dumitrache Gheorghe despre situația martorului Georgescu Nicolae, promițând că dacă se va rezolva, va fi recompensat. Inculpatul i-a promis că îl va ajuta fără a-i spune denunțatorului, în mod concret, cum va proceda pentru rezolvarea problemei.

A doua zi, martorul Georgescu Nicolae s-a prezentat la organele de poliție, însă ofițerul care se ocupa de anchetă l-a întrebat de unde îl cunoaște pe martorul Tîrnovschi Dumitru Mihai, iar ulterior, a constatat că nu a mai fost citat. La scurt timp, denunțatorul Alesu Mihail și martorul Georgescu Nicolae i-au dat inculpatului Dumitrache Gheorghe mai multe bijuterii, o pereche de cercei din aur, un lanț cu o cruciuliță, o brățară, aceasta din urmă fiind observată, ulterior, de martor, la mâna unuia dintre fii inculpatului Dumitrache Gheorghe.

La dosarul cauzei a fost depus, în copie, referatul de terminare a urmăririi penale în dosarul nr.78786/1996 al I.P.J. Prahova, dosar în care au fost cercetate persoane din conducerea S.C. Promatex S.A. Ploiești și în care martorul Georgescu a fost chemat la organul de poliție în mod repetat, fără ca acestuia să i se atribuie vreo calitate procesuală.

## Punctul 2

Denunțatorul Alesu Mihail, în cursul anului 1996, avea în gestiunea S.C. Alemi Impex S.R.L. Băicoi un vagon de tablă pe care urma să-l vândă, dar nu avea cumpărător. În acest scop, l-a contactat pe inculpatul Dumitrache Gheorghe, căruia i-a cerut sprijinul, spunându-i totodată că S.C. Comat S.A. Prahova ar putea achiziționa bunurile sale, dar nu are cum să ajungă la factorii de decizie ai societății.

La scurt timp, inculpatul Dumitrache Gheorghe l-a trimis pe denunțator la directorul general al S.C. Comat S.A., care a fost de acord să achiziționeze marfa deținută de denunțatorul Alesu Mihail, fiind încheiat contract de vânzare-cumpărare (vol.6 dosar urmărire penală fil.150-161).

În prealabil însă, inculpatul Dumitrache Gheorghe a luat legătura cu martorul Tîrnovschi Dumitru Mihai, cu care se afla în relații de prietenie, pe care l-a rugat să meargă personal la S.C. Comat S.A. să discute cu directorul societății. Martorul s-a deplasat la sediul S.C. Comat S.A. Ploiești, la directorul Tănăsescu Mihai, pe care l-a rugat să-i cumpere tabla denunțatorului Alesu Mihail afirmând, în acest context, că denunțatorul este un prieten al ofițerului S.R.I. Dumitrache Gheorghe.

La câteva zile, denunțatorul Alesu Mihail s-a prezentat la S.C. Comat S.A., unde a încheiat un contract de vânzare-cumpărare pentru întreaga cantitate de tablă, cu suma de 5 milioane lei, plata fiind făcută în zilele imediat următoare.

La scurt timp, după încheierea acestei tranzacții, denunțatorul Alesu Mihail i-a dat inculpatului Dumitrache Gheorghe suma de 20 milioane lei, cu care acesta a cumpărat un

autoturism Dacia Nova pe numele fiului său, Dumitrache Laurențiu.

Autoturismul achiziționat a fost folosit de familia inculpatului Dumitrache Gheorghe până în anul 1999, când a fost vândut martorului Ioniță Petrișor, tot cu suma de 20.000.000 lei, sumă ce a fost apoi înmănată de denunțatorul Alesu Mihail, inculpatului Dumitrache Gheorghe.

### Punctul 3

Denunțatorul Alesu Mihail, în cursul anului 1996, prin compensare comercială, a intrat în posesia unui tractor și a unei remorci pe care dorea să le vândă, dar nu avea cumpărător. Pentru acest lucru i-a cerut ajutorul inculpatului Dumitrache Gheorghe, care să-i găsească o societate comercială dispusă să achiziționeze bunurile S.C. Alemi Impex S.R.L. Băicoi.

Inculpatul i-a spus denunțatorului să meargă la Baza de Aprovizionare Florești, la directorul Stoicescu Marius, căruia să-i spună că vine din partea colonelului S.R.I. Bucur Daniel care îl cunoaște pe directorul Stoicescu, inculpatul Dumitrache Gheorghe afirmând că o să-l roage pe acesta să vorbească cu directorul societății pentru a cumpăra materialele deținute de denunțator.

Denunțatorul Alesu Mihail s-a prezentat la directorul Bazei de Aprovizionare Florești, i-a spus directorului Stoicescu Marius că a fost trimis de ofițerii S.R.I. Bucur și Dumitrache, și că aceștia l-au rugat să-l ajute să vândă tractorul și remorca.

Directorul Stoicescu Marius a acceptat oferta, îndrumându-l pe denunțator să meargă la una din unitățile aflate în subordinea

sa, unde să livreze produsele, plata acestora fiind făcută prin ordin de plată.

#### Punctul 4

În aceeași perioadă denunțatorul Alesu Mihail avea la S.C. Alemi Impex S.R.L. piese și scule de foraj în valoare de aproximativ 1,5 miliarde lei pe care intenționa să le vândă S.C. Petrom Sucursala Prahova, directorul acestei societății fiind martorul Popa Casian.

Denunțatorul a luat legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care, la rândul său, i-a cerut martorului Tîrnovschi Dumitru Mihai să-i faciliteze intrarea la directorul general al S.C. Petrom SA, Sucursala Prahova.

Martorul Popa Casian a luat legătura cu directorul Schelei de Foraj Moreni, Dâmbovița pe care l-a rugat să-i cumpere piesele denunțatorului Alesu Mihail, tranzacția fiind finalizată. Martorul confirmă, în declarațiile date, că ofițerul Tîrnovschi a fost cel care l-a rugat să-i faciliteze denunțatorului vânzarea pieselor și a sculelor de foraj.

#### Punctul 5

În cursul anului 2008, denunțatorul Alesu Mihail avea de livrat o cantitate importantă de robineți industriali de mari dimensiuni pentru care nu avea beneficiari.

Pentru a-și rezolva această problemă, a luat legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe, care i-a promis sprijin. Inculpatul Dumitrache Gheorghe a luat legătura cu martorul Ion

Nicolae ce deținea la acea vreme funcția de director economic la S.C. Detubări S.A. Florești, jud.Prahova, întâlnirea având loc chiar la domiciliul denunțătorului Alesu Mihail, împrejurare în care i-a cerut să-i cumpere robineții de la S.C. Alemi Impex SRL.

Martorul Ion Nicolae a acceptat solicitarea inculpatului Dumitrache Gheorghe, dar în ziua următoare când denunțătorul s-a prezentat la sediul societății, a încercat să se eschiveze, refuzând inițial accesul camionului în incinta unității.

În aceste împrejurări, martorul Radu Constantin, care conducea camionul în care se aflau robineții industriali, l-a contactat telefonic pe denunțătorul Alesu Mihail, care s-a prezentat la sediul unității și în prezența martorului, acesta l-a sunat pe inculpatul Dumitrache Gheorghe pentru a-i cere ajutorul.

La scurt timp, a venit la sediul societății inculpatul Dumitrache care s-a dus la directorul Ion Nicolae, iar acesta a asigurat accesul autovehiculului în interior, iar mai apoi, încheierea tranzacției între S.C. Alemi Impex S.R.L. și S.C. Detubări S.A. Florești, jud.Prahova.

## Punctul 6

În anul 2000 –perioadă în care denunțătorul Alesu Mihail efectua lucrări de construcție la imobilul inculpatului Dumitrache Gheorghe- denunțătorul Alesu Mihail a apelat pentru transportarea materialelor de construcție la vilă, la martorul Maidan Vasile.

Martorul Maidan Vasile a acceptat propunerea denunțătorului Alesu Mihail, știind că imobilul aparține unui

colonel de la S.R.I. despre care denunțatorul Alesu a afirmat că are relații la instanțele judecătorești de pe raza județului Prahova.

Denunțatorul și martorul Maidan Vasile s-au înțeles să efectueze aproximativ 40 de transporturi de materiale de construcție, la jumătate de preț, cu condiția ca inculpatul Dumitrache Gheorghe să-l ajute să câștige un proces aflat pe rolul Judecătoriei Câmpina.

În acest sens, denunțatorul și martorul Maidan i-au transmis această rugămintă inculpatului Dumitrache Gheorghe care s-a oferit să-i ajute, cei doi fiind trimiși de inculpat la Judecătoria Câmpina, la o persoană din conducerea instanței pentru a-l ajuta pe martorul Maidan să câștige procesul.

Denunțatorul Alesu Mihail și martorul Maidan s-au deplasat la Judecătoria Câmpina, Alesu a intrat în biroul unui magistrat unde a stat 20 minute, în timp ce martorul a rămas pe hol să-l aștepte. Când a ieșit din biroul magistratului, denunțatorul i-a spus că nu va câștiga procesul, iar ulterior, martorul a constatat că magistratul cu care discutasă denunțatorul este aceeași persoană care a prezidat completul de judecată, respectiv magistratul Muscalu Mădălina, care este fiina inculpatului Dumitrache Gheorghe.

La dosarul cauzei a fost depusă sentința civilă nr.3449 din 27.11.2000, constatându-se că una din părți este martorul Maidan Vasile, iar președintele completului de judecată a fost magistratul judecător Muscalu Mădălina.

#### Punctul 7

În perioada 2001-2002, martorul Nicorescu Constantin, care este nașul martorului denunțator Alesu Mihail, s-a plâns acestuia că a avut un proces civil pe care l-a pierdut, în cauză pronunțându-se o hotărâre definitivă și irevocabilă, singurul remediu fiind promovarea unui recurs în anulare.

Denunțatorul Alesu Mihail, în virtutea serviciilor efectuate în beneficiul inculpatului și în baza înțelegerii inițiale dintre aceștia, i-a propus martorului Nicorescu Constantin să meargă acasă la inculpatul Dumitrache Gheorghe, cunoscând că acesta are rude în Parchetul General- căruia să-i solicite sprijinul în vederea efectuării demersurilor necesare pentru promovarea unui recurs în anulare.

Inculpatul Dumitrache Gheorghe a afirmat că după ce va primi întreaga documentație de la martorul Nicorescu Constantin va interveni la o persoană cu putere de decizie din cadrul Parchetului General pentru exercitarea căii de atac extraordinare. După câteva zile, conform celor discutate cu inculpatul Dumitrache Gheorghe, martorul Nicorescu Constantin a transmis actele prin denunțatorul Alesu Mihail.

Martorul Nicorescu Constantin nu a mai primit însă nici un răspuns de la inculpatul Dumitrache Gheorghe.

La dosarul cauzei au fost depuse mai multe înscrisuri din care rezultă că martorul Nicorescu Constantin a avut, în perioada în care s-a deplasat la domiciliul inculpatului, litigiile de care s-a făcut vorbire.

Urmare traficului de influență exercitat de inculpatul Dumitrache Gheorghe, acesta a beneficiat de bunuri, materiale de construcții, autoturisme, despre valoarea acestora urmând a se vorbi ulterior, în momentul examinării probelor, respectiv a

sumelor ce se impun a fi confiscate în condițiile în care martorii denunțatori nu au solicitat restituirea sumelor date inculpatului Dumitrache Gheorghe.

## **Secțiunea II**

Rezultă din probele administrate în faza de urmărire penală și în cursul judecății că în data de 7.03.2006 martorul denunțator Alesu Aida Simona s-a prezentat la sediul Direcția Națională Anticorupție unde a arătat că, anterior a avut mai multe discuții telefonice cu inculpatul Dumitrache Gheorghe, care a sunat-o cu un număr ascuns, solicitându-i să se întâlnească pentru a vorbi despre evoluția anchetei, dorind să afle dacă procurorul anchetator este interesat de situația sa.

În aceeași zi, martorul denunțator s-a întâlnit cu inculpatul Dumitrache Gheorghe în zona Gării de Nord din Mun.București, în jurul orelor 13.20, având o discuție cu acesta de aproximativ 12 minute. Conform notelor de redare a convorbirilor telefonice, inculpatul Dumitrache Gheorghe s-a interesat de ce a fost arestat soțul denunțătoarei, aceasta spunându-i că a fost prins în flagrant. Inculpatul Dumitrache Gheorghe s-a interesat cine a chemat-o pe denunțătoare la Direcția Națională Anticorupție – Secția Militară, aflând că se efectuau cercetări împotriva sa, denunțătoarea indicându-l pe magistratul procuror Doană.

Inculpatul Dumitrache Gheorghe s-a interesat care sunt împrejurările pe care procurorul anchetator dorește să le lămurească, aflând că se verifică dacă familia Alesu i-a oferit inculpatului Dumitrache Gheorghe bani, bunuri, materiale de

construcții care au fost obținute pentru ridicarea locuinței inculpatului situată în mun.Ploiești.

Inculpatul Dumitrache Gheorghe a asigurat-o pe martora denunțatoare că nu există probe împotriva sa, sugerându-i totodată ca nici ea și nici soțul ei să nu recunoască faptul că i-ar fi dat materiale de construcții. I-a sugerat, totodată, să declare că gresia folosită la imobilul său a fost plătită de inculpat și nu de denunțatorul Alesu Mihail.

În aceleași împrejurări, inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a sugerat denunțatoarei să țină legătura printr-o altă persoană pentru a nu fi urmăriți și văzuți împreună, insistând la finalul întâlnirii că nici ea și nici denunțatorul Alesu Mihail să nu declare adevărul în fața procurorului.

La data de 13.03.2006, martorul denunțator Alesu Aida a fost sunată, în jurul orelor 15<sup>04</sup>, de inculpatul Dumitrache Gheorghe de la un post telefonic cu număr secret, context în care martora denunțatoare i-a adus la cunoștință faptul că a fost citată la Direcția Națională Anticorupție unde a fost chemată pentru a fi audiată în dosarul inculpatului Dumitrache Gheorghe. Acesta i-a cerut martorei denunțatoare să se întâlnească în ziua următoare, adresându-i aceeași rugămintă de a nu spune adevărul în fața procurorului.

În data de 14.03.2006 inculpatul Dumitrache Gheorghe a contactat-o din nou pe denunțatoarea Alesu Aida, în jurul orelor 14<sup>19</sup>, martora afirmând că este chemată la D.N.A. a doua zi, 15 martie 2006. În același context, martora denunțatoare i-a spus inculpatului că nu mai are bani, acesta dându-i de înțeles că va primi în zilele următoare niște bani.

În aceeași zi, la aproximativ 5 ore după discuția telefonică cu inculpatul Dumitrache Gheorghe, martora Alesu Aida a primit un telefon de la o persoană necunoscută – ulterior stabilindu-se că era martorul Dinu Viorel – afirmând că dorește să o ajute cu bani, urmând să se întâlnească în aceeași seară.

La orele 19<sup>44</sup>, martora denunțătoare este sunată din nou de aceeași persoană, amânând întâlnirea pentru a doua zi, când era posibilă înregistrarea discuțiilor ambientale.

În jurul orelor 21<sup>59</sup> – 14 martie 2006 – martora denunțătoare l-a sunat pe inculpatul Dumitrache Gheorghe, pe telefonul fix de la domiciliul acestuia, vorbind însă cu fiul inculpatului Dumitrache Gheorghe, căruia i-a spus că dorește să ia legătura cu tatăl său. După aproximativ 8 minute de la această convorbire, martora denunțătoare a fost sunată de inculpatul Dumitrache Gheorghe, aducându-i-se la cunoștință faptul că a fost sunată de o persoană necunoscută, care i-a cerut să se întâlnească pentru a-i da niște bani.

Inculpatul i-a sugerat martorei denunțătoare să accepte întâlnirea și să primească suma de bani care i se va oferi. În continuare, inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a spus martorei că a doua zi, când va fi audiată, să nu intre în panică și să susțină că ea nu știe ce afaceri a derulat soțul său, urmând să se întâlnească ulterior pentru a afla cum a decurs audierea.

A doua zi, în 15 martie 2006, martora denunțătoare este sunată din nou de aceeași persoană necunoscută, stabilind să se întâlnească, în jurul orelor 09<sup>15</sup> în fața sediului „Bancpost” din municipiul Ploiești, unde martora denunțătoare a primit suma de 15.000.000 lei.

În aceeași zi, martora denunțătoare a fost contactată telefonic de inculpatul Dumitrache Gheorghe, întrebând-o cum au decurs audierile, stabilind să se întâlnească în jurul orelor 17<sup>06</sup>-18<sup>00</sup>, în parcare Spitalului Județean din municipiul Ploiești.

Martora denunțătoare i-a cerut sprijinul inculpatului, acesta afirmând că va face demersuri în cadrul anchetei, că va merge la „Botoș” și că „ieri a fost la Sâmpetru”. În continuare, inculpatul i-a cerut martorei denunțătoare să păstreze tăcerea.

S-a stabilit, urmare probelor administrate, că persoana care i-a oferit martorei denunțătoare Alesu Aida suma de 15.000.000 lei este martorul Dinu Viorel, care confirmă că a fost sunat de inculpatul Dumitrache Gheorghe, întrebându-l dacă nu dorește să facă un gest de caritate oferind o sumă de bani unei persoane nevoiaș.

Martorul a acceptat întâlnirea cu martora denunțătoare Alesu Aida, oferindu-i această sumă cu mențiunea că banii sunt de la „Dumitrache”.

## **CAPITOLUL II**

### **Punctul 1**

În cursul anilor 1998-1999, inculpatul Soare Ovidiu a achiziționat în satul Călinești, comuna Florești, județul Prahova, un teren pe care se aflau două construcții vechi pe care intenționa să le renoveze.

Pentru a putea face acest lucru, inculpatul Soare Ovidiu a apelat la inculpatul Dumitrache Gheorghe – acesta din urmă fiindu-i subordonat din punct de vedere profesional – propunându-i să se ocupe de identificarea unei echipe de

muncitori care să efectueze lucrări de construcție la un preț cât mai mic.

Inculpatul Dumitrache Gheorghe a acceptat propunerea inculpatului Soare Ovidiu, scopul urmărit fiind acela de a-i fi asigurată protecția profesională, de a beneficia de calificative, respectiv avansările în interiorul sistemului. Înțelegerea între cei doi inculpați a fost inițial tacită, iar ulterior explicită.

Conform acestei înțelegeri, inculpatul Dumitrache Gheorghe a făcut demersurile necesare și a identificat o echipă de muncitori coordonată de martorul Ciobanu Ionel, acesta deplasându-se împreună cu inculpatul Dumitrache Gheorghe la casa inculpatului Soare Ovidiu din localitatea Călinești, aducându-i-se la cunoștință că imobilul aparține unui ofițer căruia i se spune „Soare”. Martorul Ciobanu Ionel a întocmit un deviz estimativ, în care a trecut prețul real al lucrărilor, preț pe care inculpatul Dumitrache Gheorghe i l-a adus la cunoștință inculpatului Soare Ovidiu, dar acesta a refuzat întrucât era prea mare.

Inculpatul Dumitrache Gheorghe, pentru a respecta înțelegerea cu inculpatul Soare Ovidiu, a apelat la martorul denunțator Alesu Mihail, căruia i-a spus că trebuie să efectueze niște lucrări la un imobil ce aparține șefului său „Soare”. Date fiind relațiile dintre inculpatul Dumitrache Gheorghe și martorul denunțator Alesu Mihail, acesta a acceptat să meargă cu o echipă de muncitori, care a construit o alee, lucrarea fiind plătită de martorul denunțator Alesu Mihail.

Inculpatul Dumitrache Gheorghe a continuat să efectueze în beneficiul inculpatului Soare Ovidiu, prin intermediul altor persoane și alte lucrări, respectiv plantarea unor butași de viță de

vie, procurarea și montarea unor pavele la un restaurant din stațiunea Olimp.

## Punctul 2

În cursul anului 2004, inculpatul Dumitrache Gheorghe l-a contactat telefonic pe martorul denunțator Savu Ioan, căruia i-a spus că inculpatul Soare Ovidiu are în construcție două imobile în localitatea Călinești, județul Prahova, sugerându-i să se implice în renovarea acestora deoarece nu se știe când va avea nevoie de protecția inculpatului Soare Ovidiu.

Întrucât martorul denunțator Savu Ioan avusese probleme pe linie profesională – în perioada 2002-2003, fiind mutat, fără acceptul său, de colonel Stănescu Ioan, ce exercita funcția de șef la S.I.J. Prahova, de la S.R.I. Câmpina la S.R.I. Prahova – având nevoie, pe viitor, de protecție profesională, a acceptat să se implice în renovarea locuinței inculpatului Soare Ovidiu.

În acest sens, inculpații Soare Ovidiu și Dumitrache Gheorghe s-au întâlnit cu martorul denunțator Savu Ioan în localitatea Călinești, unde i s-a explicat ce lucrări urmează a fi efectuate la cele două imobile, lucrări pentru care erau necesare cel puțin 3 echipe de muncitori, martorul denunțator trebuind să le identifice, să-i supravegheze și să pretindă un preț mic.

În aceste împrejurări, inculpatul Soare Ovidiu i-a confirmat martorului denunțator Savu Ion că-l va sprijini pe linie profesională în viitor, denunțatorul fiindu-i subordonat. Inculpatul Soare Ovidiu i-a pus la dispoziție suma de 2.500 euro, care urma să asigure plata materialelor de construcție și a

manoperei, suma fiind însă mult mai mică decât cea necesară pentru lucrările de construcție ce urmau a fi efectuate.

Prima serie de lucrări a fost efectuată, prin demersurile făcute de martorul denunțator Savu Ioan, de către o echipă de muncitori condusă de martorul Șincă Florin.

Denunțatorul Savu Ioan i-a cerut acestuia să efectueze lucrările la un preț mai mic, deoarece beneficiarul lucrărilor este un șef de-al său, față de care are obligații. Martorul Șincă Florin nu a fost de acord cu propunerea făcută, astfel că a efectuat doar lucrări lipsite de importanță pentru care a primit suma de 25-35 milioane lei, o parte de la denunțatorul Savu Ioan și o parte de la inculpatul Soare Ovidiu.

Întrucât martorul Șincă Florin nu a acceptat propunerea denunțatorului Savu Ioan, acesta a identificat o altă echipă de muncitori, condusă de frații Comșa Adrian și Comșa Florin, care erau prieteni cu denunțatorul Savu Ioan.

Aceștia au efectuat lucrări specifice părții lemnoase – montare lambriuri, construit scări din lemn și altele – acceptând rugămintea denunțatorului Savu Ioan de a nu-i percepe inculpatului Soare Ovidiu nici bani pe manoperă și nici pe operațiunile prealabile de prelucrare a materialului lemnos brut, ci doar contravaloarea materialului brut în sumă de 15 milioane lei, în condițiile în care valoarea reală era de 40 milioane lei.

Rezultă, prin probe, că denunțatorul Savu Ioan a efectuat el însuși diverse activități în interesul inculpatului Soare Ovidiu, transportând muncitorii la imobilul în construcție, a dus cu mașina unui prieten o cantitate de 6-7 mp de piatră, contravaloarea acesteia fiind apreciată de denunțator la suma de 1 milion lei.

Același denunțator a identificat echipa de muncitori coordonată de martorul Cârpean Ioan, care avea o firmă de construcții în orașul Breaza, județul Prahova, cerându-i să efectueze lucrări ce au durat 4 luni, impunându-i un preț mai mic decât prețul pieței.

În perioada în care martorul denunțator s-a ocupat de lucrările efectuate la imobilul inculpatului Soare Ovidiu a constatat că nu a avut probleme la serviciu, fiindu-i asigurat un climat bun, revenind la conducerea S.R.I. Câmpina.

### Punctul 3

În 1998, martorul denunțator Ochea Lionede era ofițer la Serviciul de Informații Teleorman, exercitând funcția de șef sector „A”, fiind omologul inculpatului Dumitrache Gheorghe, care exercita aceeași funcție, în Prahova, ambii fiind subordonați profesional inculpatului Soare Ovidiu, care ocupa funcția de șef al Diviziunii „A”.

În același an, martorul denunțator Ochea Lionede a avut probleme pe linie profesională – similare celor avute de denunțatorul Savu Ioan – fiind destituit din funcție, locul său fiind ocupat de una dintre subordonatele sale.

Neputând accepta această situație, martorul denunțator Ochea Lionede a întocmit un raport, aprobat de inculpatul Soare Ovidiu, în baza căruia ofițerului i s-a aprobat transferul la unitatea centrală din București, respectiv la Diviziunea „A” condusă de inculpatul Soare Ovidiu.

Întrucât denunțatorul Ochea Lionede avea nevoie de stabilirea unei relații profesionale corespunzătoare cu noua

conducere, inculpatul Soare Ovidiu i-a cerut denunțatorului să-i găsească în Teleorman o echipă de muncitori, care să-i execute, la același imobil, lucrări de construcții de bună calitate și la un preț mic.

Întrucât solicitarea venea din partea șefului său, martorul denunțator Ochea Lionede a acceptat, identificându-l pe martorul Coman Ionel, care și-a selectat o echipă de muncitori, aceștia fiind transportați în localitatea Călinești, cu un autoturism condus de martorul denunțator Ochea Lionede.

În localitatea Călinești, martorul denunțator Ochea Lionede le-a prezentat muncitorilor lucrările ce trebuiau efectuate, valoarea acestora fiind stabilită la suma de 75 milioane lei. Datorită insistențelor martorului denunțator, a fost de acord să reducă suma la 50 milioane lei. Nici această sumă nu a fost acceptată de inculpatul Soare Ovidiu, astfel încât denunțatorul i-a cerut martorului Coman să reducă și mai mult prețul, ajungând la suma de 30 milioane lei.

Martorul a arătat că suma i-a fost impusă, știind și funcția ocupată de martorul denunțator avută înainte, la S.R.I. Prahova.

#### Punctul 4

Faptă săvârșită de inculpatul Soare Ovidiu și inculpatul Georgescu Alexandru Tudor

Din probele administrate în cauză rezultă că în perioada 2001-2005, între S.C. Midocar S.R.L. București și mai multe unități din structura S.R.I. au existat relații comerciale în cadrul cărora S.C. Midocar S.R.L. București a livrat mai multe autovehicule noi S.R.I.

Pe fondul acestor relații comerciale, în luna aprilie 2003, inculpatul Soare Ovidiu i-a cerut inculpatului Georgescu Alexandru Tudor – asociat și administrator al S.C. Midocar S.R.L., fiind totodată în relații apropiate cu inculpatul Soare Ovidiu – să-i pună la dispoziție, pentru folosință permanentă, un autoturism nou marca Volkswagen Golf 4 MOD B, 1,9 TDI, autoturism pe care S.C. Midocar l-a comandat special și l-a achiziționat prin S.C. Midocar Leasing S.R.L. București.

Rezultă din probele administrate că la începutul anului 2003, inculpatul Georgescu Alexandru Tudor le-a predat martorilor Ionescu Marcela și Băncescu Adrian o listă în care era trecută configurația autoturismului, cerându-le să solicite producătorului din Germania o comandă specială, care să cuprindă toate îmbunătățirile solicitate.

Autoturismul a fost preluat la data intrării în țară de martorul Băncescu Adrian, în calitate de reprezentant al S.C. Midocar S.R.L., a perfectat actele pentru înmatriculare, după care inculpatul Georgescu Alexandru Tudor i-a spus că va veni un domn „Soare”, căruia trebuie să-i predea autoturismul împreună cu talonul și cheile, spunându-i, totodată, că nu trebuie să încheie nici un document de predare.

Inculpatul Soare Ovidiu s-a prezentat la sediul S.C. Midocar S.R.L., de unde a luat autoturismul, cheile și talonul, fără să întocmească vreun document de predare-primire.

Acest autoturism a fost folosit de inculpatul Soare Ovidiu, în interes personal, în perioada 2003 – septembrie 2006, fără să plătească în schimb vreo sumă de bani S.C. Midocar S.R.L.

În baza rezoluției din 27 iunie 2006, ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A. au efectuat mai multe vizualizări în

teren a autoturismului, constatând că acesta era parcat la domiciliul inculpatului Soare Ovidiu din București, str. ....

Inculpații Soare Ovidiu și Georgescu Alexandru Tudor au arătat, în faza de urmărire penală, că la baza acestei operațiuni a stat o prietenie mai veche care exista între ei și că folosința autoturismului nu a avut nici o legătură cu influențarea relației comerciale dintre S.C. Midocar S.R.L. București și Serviciul Român de Informații.

Autoturismul a fost folosit de inculpatul Soare Ovidiu până în septembrie 2006.

La data de 22 august 2006, reprezentantul D.N.A. s-a prezentat la sediul S.C. Midocar S.R.L. București, solicitându-se toate documentele privind autoturismul folosit de inculpat, inclusiv un act de predare întocmit de un reprezentant al S.C. Midocar S.R.L. București.

Reprezentantul D.N.A. a luat legătura cu martorul Nicolae Vasilică Marian, dar și cu actualii administratori ai societății, Pușcaș Alexandru și Mihăilescu Adrian, fără ca vreunul dintre aceștia să aibă cunoștință de împrejurările în care autoturismul a fost dat inculpatului Soare Ovidiu.

În aceste condiții, martorul Preoteasa Silviu l-a contactat telefonic pe inculpatul Georgescu Alexandru – care era plecat din țară – și i-a explicat faptul că reprezentanții D.N.A. i-au cerut documentele autoturismului precum și actul de predare, motivându-i inculpatului Georgescu că nu știe nimic despre situația autoturismului.

Inculpatul Georgescu Alexandru i-a comunicat martorului Preoteasa Silviu că mașina a fost dată inculpatului Soare Ovidiu de la S.R.L., fără a-i spune când s-a întâmplat acest lucru,

comunicându-i, în schimb, un număr de telefon – acesta fiind al inculpatului Soare Ovidiu – solicitându-i să contacteze persoana respectivă pentru a se întocmi un proces verbal de predare-primire, retroactiv, începând cu data de 3.04.2006.

La solicitarea inculpatului Georgescu Alexandru, s-a întocmit procesul-verbal de predare-primire a autoturismului cu data de 3.04.2006, care i-a fost comunicat inculpatului Soare Ovidiu prin fax – acesta aflându-se în Stațiunea Olimp, județul Constanța – l-a semnat și l-a retrimis la S.C. Midocar S.R.L. fiind predat reprezentantului D.N.A.

Faxul a fost trimis de inculpatul Soare Ovidiu de la sediul S.C. FANTILING PTY LTD Australia – Filiala Neptun S.R.L., în prezența martorei Dombrovschi Crina, care a confirmat că în dimineața zilei de 23.08.2006 inculpatul Soare Ovidiu s-a prezentat la sediul societății, împreună cu soția sa, când a primit și a retransmis faxul, originalul rămânând la familia Soare.

După ce a primit faxul, martorul Preoteasa Silviu i-a cerut martorului Nicolae Vasilică Marian să copieze modelul din calculator, să-l scaneze și apoi, prin xeroxare, să refacă procesul verbal de predare-primire, atât cu semnătura lui la rubrica „am predat” cât și cu semnătura inculpatului Soare Ovidiu la rubrica „am primit”, act pe care să-l predea reprezentantului D.N.A., fapt care s-a și petrecut.

Martorul a acceptat să semneze procesul verbal, deși el nu predase autoturismul în cauză, trecându-l pe actualul administrator Andrei Mihăilescu ca predător deși nici acesta nu știa nimic de autoturismul în cauză.

Scopul falsificării procesului verbal a fost acela de a denatura realitatea sperând că în acest mod va zădărnici aflarea adevărului.

### Punctul 5

Din probele administrate, rezultă că în perioada 2001-2003, pe rolul Secției de Informații a județului Prahova se desfășura o activitate informativă ce purta criptonimul „Distileria”, acțiune ce avea ca obiect culegerea de informații privind activitățile ilegale în domeniul economico-financiar comise de mai multe persoane.

Acțiunea informativă a parcurs etapele specifice, continuarea acesteia fiind determinată de apariția unor elemente noi care consolidau informațiile inițiale și care au creat indicii că prin faptele comise, de persoanele vizate, se aduce atingere siguranței naționale a României.

Totodată, din aceleași informații, s-a putut constata că persoanele urmărite puteau fi implicate în săvârșirea unor fapte de corupție.

În calitate sa de șef al Inspectoratului pentru Apărarea Constituției și Securitate Economică, inculpatul Soare Ovidiu a coordonat personal acest caz informativ, fiind încunoștințat de echipa operativă în mod permanent.

Ofițerul coordonator al acestui caz informativ era martorul Radu Adrian Ovidiu – actualmente trecut în rezervă – iar singura persoană din structurile superioare ale S.R.I. care era informată despre evoluția cazului era inculpatul Soare Ovidiu și directorul S.R.I., Radu Timofte.

La un moment, dat ofițerul coordonator Radu Adrian Ovidiu a constatat că unul din vectori comunica persoanelor cu care era

în relații faptul că atât el, cât și alte persoane, ar fi interceptate de S.R.I., sugerându-le acestora să-și ia măsurile necesare pentru schimbarea cartelelor telefonice și să evite discuțiile pe telefoanele fixe sau mobile.

La un moment dat, ofițerul coordonator i-a adus la cunoștință inculpatului Soare Ovidiu că au fost interceptate, în discuțiile cu vectorii urmăriți, și personalități politice, împrejurarea în care inculpatul Soare Ovidiu a solicitat toate documentele care conțineau aspectele prezentate de martorul Tudor, după care le-a restituit.

După acest moment, coordonatorul cazului, martorul Tudor Adrian, a fost contactat telefonic de inculpatul Soare Ovidiu care l-a întrebat dacă nu dorește să fie promovat la București în subordinea sa.

După transferul martorului Tudor, acesta i-a solicitat inculpatului Soare Ovidiu că dorește să continue investigațiile întrucât a lucrat la acest caz doi ani, dar inculpatul Soare Ovidiu a refuzat, spunându-i că are cine să se ocupe și că de curând a fost la o partidă de pescuit cu un om politic din jud.Dâmbovița căruia i-a atras atenția să nu mai vorbească cu vectorii din cadrul „Distileriei” pentru că aceștia sunt interceptați.

Aceleași împrejurări au fost cunoscute și de martorii Stănescu Ion, respectiv Soare Marius, primul fiind destituit din funcție fără motive, iar ceilalți, care au lucrat la cazul „Distileria”, au fost trecuți în rezervă.

Din analiza materialului informativ pus la dispoziție de S.R.I. a rezultat că pentru închiderea cazului „Distileria” s-a făcut un raport de către ofițerii operativi aprobat de șeful SIJ Prahova

Tudor Adrian, dar și de inculpatul Soare Ovidiu, precum și alte persoane cu funcții de conducere din S.R.I.

Până la închiderea cazului Distileria, Direcția Juridică din cadrul S.R.I. a întocmit o notă de apreciere în care și-a exprimat opinia în sensul de a fi informate organele judiciare pentru a se stabili dacă există sau nu fapte penale, fără ca acest lucru să se materializeze.

Tot din studierea materialului informativ pus la dispoziție de S.R.I. a rezultat că între unul din vectori și Ion Stan a avut loc în 12.02.2002, orele 13<sup>01</sup>, o convorbire telefonică urmată de una ambientală, după care în aceeași zi, în jurul orelor 13<sup>43</sup>, vectorul a sunat la firma pe care o conducea discutând cu o salariată căreia i-a atras atenția că sunt ascultate telefoanele fixe ale firmei.

Urmare studierii materialului informativ, din cazul „Distileria” s-a întocmit proces-verbal de sesizare din oficiu împotriva mai multor persoane și cercetarea acestora de către D.N.A.

Starea de fapt descrisă anterior este probată cu următoarele mijloace de probă: declarațiile denunțătorului Alesu Mihail (vol.1 filele 62-70 dosar urmărire penală și filele 190-195 dosar fond); declarațiile denunțătoarei Alesu Aida Simona (vol.1 filele 71-75 dosar urmărire penală și filele 42-52 dosar fond); declarațiile martorilor Georgescu Nicolae (vol.1 filele 24-30 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Târnovschi Mihai (vol.7 filele 148-153 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Constantin Dumitru (volumul 7 fila 75 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Tatomir Ion (vol.1 filele 87-89 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), Tănăsescu

Mihai (volumul 7 fila 56 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martora Bolocan Lucia (vol.7 fila 55 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Dumitrașcu Vasile (vol.7 filele 184-185 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Bucur Daniel (vol.1 filele 103-105 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Stoicescu Marius (vol.1 fila 107 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Popa Casian (vol.7 filele 17-19 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Juravle Vasile (vol.7 filele 4-6 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Ion Nicolae (vol.7 fila 68 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Radu Valentin (vol.7 filele 59-67 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Maidan Vasile (vol.7 filele 92-99 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martora Covaci Sofia (vol.12 fila 200 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Nicorescu Constantin (vol.7 filele 112-118 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Ciobanu Ionel (vol.4 filele 15-21 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Constantin Gheorghe (vol.6 fila 164 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Ioniță Ionel (vol.6 fila 166 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), Țurcan Petre (vol.6 fila 168 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Ștefan Constantin (vol.7 filele 7-10 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Șerbulea Hercula (vol.8 fila 78 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorii Stroie Ciprian și Stroie Camelia (vol.1 filele 192-195 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martora Voicu Anuța (vol.15 filele 130-139, vol.1 filele 100-103 dosar urmărire și declarație dosar fond), martora Miricescu Cornelia

(vol.4 filele 169-171 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Loghin Constantin (vol.1 filele 125-131 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Pasăre Gheorghe (vol.7 filele 44-47 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Vlăsceanu Gheorghe (vol.1 filele 116-117 și declarație dosar fond), martorul Niculescu Gheorghe (vol.1 filele 108-109 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Preda Ionuț (vol.7 fila 48 dosar urmare penală și fila dosar fond), martorul Șurepan Bogdan (vol.7 fila 49 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Grecu Stelian (vol.7 fila 53 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Cârstea Vasile Mihăiță (vol.7 filele 11-19 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Lazăr Adrian (vol.7 fila 58 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Călinescu Doru (vol.1 fila 106 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Apostol Bogdan (vol.13 fila 130 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Stan Mihail (vol.13 filele 131-133 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Dinu Viorel (vol.1 filele 163-167 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Ciobanu Ionel (vol.4 filele 16-21 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Vlăsceanu Gheorghe (vol.1 filele 94-95 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Cârstea Vasile Mihăiță (vol.7 filele 11-16 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Grecu Stelian (vol.7 filele 53-54 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Nistor Ioan (vol.9 filele 182-183 dosar urmare penală și declarație dosar fond), martorul Tănăsioiu Marian (vol.9 filele 185-186 dosar urmare penală), martorul Șincă Florin (vol.11 filele 9-10 dosar urmare penală și

și declarație dosar fond), martorul Curcan Pavel (vol.9 filele 174-177 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorii Andrei Viorel și Cătrună Nicolae (vol.9 filele 179-180 dosar urmărire penală), martorul Nicolae Vasilică Marian (vol.11 filele 72-73 dosar urmărire penală și declarație dosar fond), martorul Pușcaș Alexandru (declarație dosar fond), martorul Preoteasa Silviu (declarație dosar fond), martorul Tender Ovidiu (declarație dosar fond), martora Tudor Andreia (fila 235 dosar fond), martorul Soare Marius (filele 133-137 dosar fond), martorul Stănescu Ion (filele 138-142 dosar fond), martorul Radu Adrian (filele 143-146 dosar fond), martorul Stan Ioan (fila 147 dosar fond), martorul Mălureanu Vasile (filele 148-149 dosar fond), declarațiile denunțătorilor date în faza de urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești, declarațiile inculpaților; procesele-verbale de confruntare efectuate în faza de urmărire penală, procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate între inculpatul Dumitrache Gheorghe și martora denunțătoare Alesu Aida, contractele de vânzare-cumpărare încheiate între societatea denunțătorului Alesu Mihail și celelalte societăți cu care a încheiat tranzacții comerciale; documente privind achiziționarea unor autoturisme Dacia Nova, respectiv Cielo; expertiză tehnică judiciară; expertiză criminalistică; expertiză contabilă; înscrisuri.

## **C.**

### **Analiza probelor**

Potrivit dispozițiilor art.63 alin.2 Cod procedură penală, probele nu au o valoare dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de

judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.

Textul de lege invocat stabilește trei principii și anume: nedeterminarea anticipată de către legiuitor a valorii probelor care se administrează, libertatea de apreciere a probelor de către instanța de judecată și principiul libertății probelor.

În ceea ce privește libertatea de apreciere a probelor, instanța trebuie să ajungă fie la concluzia că, în cauză, prezumția de nevinovăție nu a fost înlăturată și, ca atare, se impune achitarea inculpatului de orice culpabilitate, fie ajunge la convingerea culpabilității persoanei trimise în judecată.

Probabilitatea de culpabilitate trebuie să fie sigură, să fie ridicată la rangul de certitudine, și să rezulte, fără putință de tăgadă din probele administrate în cauză.

Instanța nu este ținută, în mod particular, de nicio probă, convingerea sa reprezentând corolarul esențial al puterii de apreciere a probelor, evident, numai pe baza probelor administrate în limitele legii. În virtutea acestui fapt, instanța nu este legată de recunoașterea sau nerecunoașterea faptelor, fiind necesar și obligatoriu a se analiza probele în ansamblul lor, valoarea fiecărei mărturii fiind coroborată cu celelalte probe administrate în cauză.

În cauza de față, Înalta Curte reține – astfel cum s-a arătat în capitolul anterior – ca fiind dovedite doar, în parte, acuzațiile parchetului, faptele reținute de instanță fiind însă dovedite, dincolo de orice dubiu.

În ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe, Înalta Curte reține că elementul material al infracțiunii prevăzută de

art.257 Cod penal, constă în primirea sau pretinderea de bani sau alte foloase ori în acceptarea de promisiuni sau daruri.

A primi bani sau alte foloase înseamnă primirea, de către făptuitor, a unei sume de bani, bunuri, iar a pretinde înseamnă formularea de către făptuitor, în mod expres sau tacit, a cererii ca să i se dea bani sau bunuri. A accepta promisiuni sau daruri înseamnă a-ți manifesta acordul cu privire la promisiunile făcute sau darurile oferite.

Pentru existența infracțiunii de trafic de influență, legea nu cere ca influența să fie reală, fiind suficient pentru reținerea acesteia lăsarea numai a impresiei, necorespunzătoare realității, că autorul ar avea trecere, ar avea influență asupra unui funcționar.

Chiar dacă persoana căreia i s-au pretins bani sau alte foloase are îndoială cu privire la influența făptuitorului, dar totuși îi dă bani sau bunuri ori alte foloase, acceptând riscul unei influențe inexistente, și în acest caz infracțiunea de trafic de influență este consumată.

Ceea ce interesează este ca influența reală sau presupusă a făptuitorului să fi constituit pentru persoana interesată motivul determinant al tranzacției.

În cauza dedusă judecării, analiza în ansamblu a probelor administrate infirmă versiunea inculpaților în sensul că faptele reținute în sarcina acestora nu intră în sfera ilicitului penal și, ca atare, din punct de vedere juridic, nu există.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Dumitrache Gheorghe, din probele administrate rezultă că în perioada 1.06.1995 – 1.01.2002 a ocupat funcția de șef Sector „A” în cadrul Secției Județene de Informații Prahova.

Acest sector era unul operativ, inculpatul activând până în 1.05.2002 când a fost transferat la Inspectoratul pentru Apărarea Constituției și Securitate Economică, ca ofițer specialist, sub aspect profesional fiind subordonat inculpatului Soare Ovidiu.

Între inculpatul Dumitrache Gheorghe și denunțatorul Alesu Mihail exista o relație mai veche de 25 ani, obișnuind să-și facă vizite în mod reciproc.

Astfel cum rezultă din denunț, dar și din declarațiile date de martorul Alesu Mihail, în faza de urmărire penală și în faza de cercetare judecătorească, inculpatul Dumitrache Gheorghe, în schimbul influenței sale, a acceptat primirea de la denunțator de bunuri și materiale de construcție încorporate în imobilul situat în Ploiești, proprietatea socrilor săi.

În cadrul discuțiilor care s-au purtat între inculpat și martorul denunțator Alesu Mihail, inculpatul i-a promis acestuia protecție în fața autorităților în condițiile în care afacerile comerciale derulate de denunțator, prin S.C. Alin Impex S.R.L. Băicoi, s-ar fi situat la limita legii.

În ceea ce privește **primul act material** ce intră în latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe, Înalta Curte reține că în cursul anului 1996, martorul Georgescu Nicolae a fost chemat, în mod repetat la I.P.J. Prahova, făcându-se cercetări față de persoanele aflate în conducerea S.C. Promatex S.A., firmă cu care și martorul Georgescu a încheiat afaceri comerciale, acesta fiind administrator S.C. Submaris S.R.L. Ploiești.

Fiindu-i teamă de evoluția anchetei, dar și de calitatea ce i s-ar fi putut atribui în acest dosar, martorul Georgescu Nicolae apelează la denunțatorul Alesu Mihail – cu care se afla în relații

de rudenie și de la care aflase de relația apropiată a acestuia cu inculpatul Dumitrache Gheorghe – să ia legătura cu inculpatul și să-l roage să-i rezolve problema, astfel încât să nu mai fie chemat la organele de poliție.

Din declarațiile martorului Georgescu Nicolae – filele 278-282 dosar urmărire penală și fila 115 dosar fond – rezultă că în cursul anului 1997 –1998 era administrator la S.C. Submaris Com. Ploiești. Întrucât au fost declanșate cercetări la mai multe societăți, inclusiv la societatea administrată de acest martor, a apelat la denunțatorul Alesu Mihail care, la rândul său, l-a rugat pe inculpatul Dumitrache Gheorghe să-i rezolve problema. Pentru acest demers martorul Georgescu Nicolae i-a dat denunțatorului Alesu Mihail mai multe bijuterii, inclusiv o brățară bărbătească pe care trebuia să i le ofere inculpatului Dumitrache Gheorghe. Martorul denunțator Alesu Mihail a luat legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care i-a promis că o să-l ajute pe martorul Georgescu Nicolae, fără a preciza exact în ce mod va proceda, primind bijuteriile oferite de denunțatorul Alesu Mihail.

Același martor arată, în declarațiile date (vol.12 filele 214-215 dosar urmărire penală), inclusiv în procesul verbal de confruntare, că în zilele următoare a mai fost chemat o dată sau de două ori de ofițerul de poliție Dumitru Constantin, iar la ultima întâlnire, acesta i-a cerut să-l transporte, cu autoturismul său, în localitatea Florești, județul Prahova. În timp ce serveau masa, ofițerul de poliție l-a întrebat pe martor de unde îl cunoaște pe șeful său, colonelul Tîrnovschi.

Ulterior, martorul Georgescu Nicolae s-a întâlnit cu denunțatorul Alesu Mihail care i-a confirmat că inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a spus că va interveni pe lângă martorul

Tîrnovschi Dumitru cu scopul de a vorbi cu ofițerul anchetator pentru ca martorul să nu mai fie chemat la poliție.

S-a constatat că inculpatul Georgescu Alexandru Tudor nu a mai fost chemat pentru audieri, iar din referatul de terminare a urmăririi penale dat în dosarul nr.78786/1996 al I.P.J.Prahova, dosar în care cercetările au fost efectuate față de persoanele cu funcții de conducere la S.C. Promatex S.A., martorul Georgescu Nicolae nu a avut nicio calitate procesuală.

Declarația martorului Georgescu Nistor se coroborează cu declarația denunțătorului Alesu Mihail, dar și cu declarația martorei Alesu Aida Simona, aceasta din urmă confirmând că bijuteriile au fost date inculpatului Dumitrache Gheorghe, una dintre acestea fiind observată pe mâna soției inculpatului Dumitrache Gheorghe. Aceeași martoră a arătat că denunțătorul Alesu Mihail a luat legătura cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care a reușit să-i rezolve problema martorului Georgescu prin intermediul ofițerului Tîrnovschi de la I.P.J.Prahova.

Existența anchetei la S.C. Promatex S.A., precum și ridicarea unor documente de la S.C. Submaris S.R.L. Ploiești, al cărui administrator era martorul Georgescu Nicolae, este confirmată de martorul Constantin Dumitru atât în declarația dată în faza de urmărire penală, dar și în faza de cercetare judecătorească (fila 75, vol.7 dosar urmărire penală, fila 152, dosar fond).

În condițiile în care martorul Georgescu Nicolae a fost chemat în mod repetat la organele de poliție, având temerea că cercetările ar putea să-l vizeze în mod direct și că există riscul de a fi învinuit de organele de cercetare penală, apelând pentru a împiedica acest lucru la inculpatul Dumitrache Gheorghe, prin

intermediul martorului denunțator Alesu Mihail, – oferind în schimb bijuterii din aur inculpatului – Înalta Curte reține ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Dumitrache Gheorghe.

Nu poate fi acceptată opinia apărării în sensul că martorul Georgescu Nicolae, nu avea calitate procesuală în dosarul nr.78786/1996 al I.P.J. Prahova și, ca atare, nu poate fi reținută infracțiunea de trafic de influență în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe, dat fiind faptul că acuzarea a probat, dincolo de orice dubiu, că martorul Georgescu Nicolae a fost chemat, în mod repetat, la organele de poliție și că bijuteriile au fost oferite de către acesta inculpatului tocmai pentru a fi ajutat, lucru care în realitate s-a și întâmplat.

**Al doilea act material** reținut de Înalta Curte ca fiind dovedit, privește influența exercitată de inculpatul Dumitrache Gheorghe pentru încheierea contractului dintre S.C. Alemi Impex S.R.L. – firma administrată de denunțatorul Mihai Florin și S.C. Comat S.A. Prahova.

Din declarațiile denunțatorului Alesu Mihail (vol.1, f.62-70 dosar urmărire penală, f.85-93 dosar instanță) rezultă că în cursul anului 1991, avea în gestiunea S.C. Alemi Impex S.R.L., un vagon de tablă pe care nu avea unde să-l depoziteze și dorea să-l vândă, dar nu avea cumpărători.

În acest context, a apelat din nou la inculpatul Dumitrache Gheorghe care i-a promis că o să-l ajute. La scurt timp după această discuție, inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a spus denunțatorului să meargă la S.C. Comat S.A. Prahova pentru că s-a luat legătura cu conducerea, mai exact cu directorul acestei societăți, martorul Tănăsescu Mihai.

Denunțatorul s-a deplasat la directorul societății împreună cu ofițerul de poliție Dumitrescu Vasile, a discutat cu acesta, făcând referire și la inculpatul Dumitrache Gheorghe și după câteva zile a încheiat contractul de vânzare-cumpărare pentru un vagon de tablă contra sumei de 70 milioane lei.

La aproximativ trei sau patru săptămâni după perfectarea contractului, denunțatorul Mihai Florin i-a dat inculpatului Dumitrache Gheorghe suma de 20 milioane lei cu care acesta a cumpărat, la data de 25.09.1996, un autoturism Dacia Nova pe numele fiului său, Dumitrache Gheorghe Laurențiu.

Autoturismul a fost folosit de familia inculpatului Dumitrache Gheorghe până în 1999, când mașina a fost vândută martorului Ioncilă Petrișor, tot cu suma de 20 milioane lei. De vânzarea acestui autoturism s-a ocupat denunțatorul Alesu Mihail, dându-i inculpatului Dumitrache Gheorghe suma obținută, respectiv, 20 milioane lei.

Declarația denunțatorului Alesu Mihail se coroborează cu declarațiile martorului Țîrnovschi Mihai (vol.7, filele 148-153 dosar urmărire penală, filele 82-83 doar instanță) care confirmă faptul că inculpatul Dumitrache Gheorghe și denunțatorul Alesu Mihail l-au întrebat dacă îl cunoaște pe directorul Tănăsescu Mihai de la S.C. Comat S.A. pentru încheierea unei tranzacții comerciale cu societatea administrată de denunțatorul Alesu Mihail. Martorul Țîrnovschi a dat curs solicitării inculpatului Dumitrache Gheorghe și a dat telefon la S.C. Comat S.A. cu rugămintea de a-l primi pe denunțator, afirmând printre altele, că a fost rugat, la rândul său, de inculpatul Dumitrache Gheorghe.

În același sens, martorul Tănăsescu Mihai (filele 4, 56, dosar urmărire penală, filele 78-79 dosar instanță) arată că s-a

prezentat la sediul instituției denunțatorul Alesu Mihail împreună cu ofițerul de poliție Tîrnovschi Mihai pentru achiziționarea unei cantități de tablă și țevi de la S.C. Alemi Impex S.R.L. În discuțiile purtate, aceștia au făcut referire la inculpatul Dumitrache Gheorghe, în sensul că este o rugămintă a acestuia de a fi rezolvată favorabil problema denunțatorului Mihai Florin.

În același sens, Înalta Curte reține și declarațiile martorei Bolocan Lucia căreia denunțatorul Tănăsescu Mihai i-a spus că a fost rugat de un ofițer de poliție, Tîrnovschi Mihai să achiziționeze produse metalurgice de la S.C. Alemi Impex S.R.L.

În urma acestor discuții, denunțatorul Alesu Mihail a încheiat un contract de vânzare cumpărare pentru suma de 5 milioane lei.

**Al treilea act material** reținut în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe de către Înalta Curte, vizează tranzacția comercială încheiată de S.C. Alemi Impex S.R.L. Băicoi cu Baza de Aprovizionare Florești, unde denunțatorul Alesu Mihail a vândut un tractor și o remorcă, plata acestora fiind făcută prin ordin de plată.

Cu privire la această faptă, declarațiile denunțatorului Alesu Mihail – în care se arată că inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a spus să meargă la conducerea societății și să-i spună că vine din partea ofițerului de poliție Bucur Dan – se coroborează cu declarațiile martorului Stoicescu Marius (vol.1, f.107 dosar urmărire penală, filele 84-85, dosar fond) care confirmă că denunțatorul s-a prezentat la sediul societății făcând vorbire în discuțiile purtate de acesta cu ofițerul de poliție Radu Balici, dar și de inculpatul Dumitrache Gheorghe. În declarația dată în faza de urmărire penală martorul Stoicescu Marius afirmă că

denunțatorul Alesu Mihail i-a spus că vine din partea ofițerului S.R.I. Prahova, Dumitrache Gheorghe, în cursul judecății, nuanțând acest aspect în sensul că denunțatorul a făcut referire doar la inculpatul Dumitrache Gheorghe.

Contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat, plata produselor livrate de S.C. Alemi Impex S.R.L. fiind făcută prin ordin de plată, valoarea tranzacției fiind de 70-80 mil lei.

În aceeași modalitate a procedat inculpatul Dumitrache Gheorghe și denunțatorul Alesu Mihail pentru încheierea contractelor de vânzare-cumpărare cu S.C. Petrom S.A. – Sucursala Prahova, unde S.C. Alemi Impex S.R.L. a livrat piese și scule de foraj în valoare de 1,5 miliarde lei, respectiv, robineți industriali către S.C. Detubări S.A. Florești **(4-5 acte materiale)**.

Declarațiile denunțatorului Alesu Mihail se coroborează cu declarațiile martorilor Popescu Casian, Juravle Constantin, Ion Nicolae, dar și cu declarațiile martorei Alesu Aida.

Astfel, martorul Popescu Casian (vo.7, fila 17-19, dosar urmărire penală, fila 96 dosar fond) arată că în perioada în care deținea funcția de director la SNP Petrom – Sucursala Prahova, au venit la el doi ofițeri de poliție care i-au spus că șeful lor – martorul Tîrnovschi Mihai Dumitru – îl roagă să fie de acord cu livrarea pieselor și a sculelor de foraj deținute de S.C. Alemi Impex S.R.L.

Martorul Popescu Casian a luat legătura cu martorul Jean Gheorghe Vasile (filele 4-6 vol.7 dosar urmărire penală, fila 97 dosar fond) care s-a ocupat efectiv de încheierea tranzacției.

Martorul Ion Nicolae, directorul S.C. Detubări S.A. Florești, Prahova confirmă, de asemenea, faptul că a fost căutat de inculpatul Dumitrache Gheorghe care l-a rugat să cumpere de la

un amic al său, denunțatorul Alesu Mihail robineți industriali. Inculpatul Dumitrache Gheorghe l-a invitat pe martor acasă la denunțatorul Alesu Mihail, și în acest context, a fost de acord să cumpere produsele denunțatorului Alesu Mihail.

În zilele următoare, s-a prezentat la sediul societății martorul Radu Valentin, fiind însă refuzat să intre în incinta societății. Acesta l-a contactat telefonic pe denunțator care a venit la S.C. Detubări S.A. și, în prezența martorului Radu Valentin, l-a sunat pe inculpatul Dumitrache Gheorghe aducându-i la cunoștință situația ivită.

În acest context, inculpatul Dumitrache Gheorghe, personal, s-a deplasat la S.C. Detubări S.A., a purtat discuții cu martorul Ion Nicolae, după care i s-a permis accesul în incinta societății, denunțatorul Alesu Mihail livrând robineți industriali. Tranzacția a fost finalizată în sensul dorit de denunțatorul Alesu Mihail.

Celelalte **două acte materiale** ce intră în conținutul laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, cu privire la care Înalta Curte reține ca fiind dovedite, se referă la influența traficată de inculpat în favoarea martorului Maidan Vasile care avea pe rolul Judecătoriei Câmpina un proces civil, respectiv martorului Nistorescu Constantin interesat de promovarea unui recurs în anulare.

Declarațiile denunțatorului Alesu Mihail se coroborează cu declarațiile martorului Maidan Vasile care arată că a acceptat propunerea denunțatorului Alesu Mihail de a efectua mai multe transporturi cu materiale de construcție la locuința inculpatului Dumitrache Gheorghe pentru o sumă mai mică în schimbul intervenției acestuia la magistrații Judecătoriei Câmpina, pe rolul căruia avea un dosar.

În acest scop, denunțatorul Alesu Mihail i-a adus la cunoștință inculpatului Dumitrache Gheorghe, problema martorului Maidan Vasile, inculpatul trimițându-i pe aceștia la Judecătoria Câmpina la o persoană din conducerea instanței.

La Judecătoria Câmpina, denunțatorul Alesu Mihail a intrat în biroul magistratului, a stat aproximativ 20 minute, martorul Maidan Constantin constatând că judecătorul cu care denunțatorul a stat de vorbă, a fost tocmai judecătorul cauzei sale, respectiv magistratul Muscalu Mădălina.

Este lipsit de importanță, sub aspectul reținerii infracțiunii de trafic de influență, faptul că martorul Maidan Vasile a pierdut procesul, atâta timp cât serviciile făcute de acesta inculpatului Dumitrache Gheorghe au fost acceptate în schimbul influenței celui din urmă.

Valoarea reală a prestației efectuate de martorul Maidan Vasile pentru inculpatul Dumitrache Gheorghe a fost de 40 milioane lei, reducând suma la 20 de milioane lei, cu speranța că va fi ajutat să câștige litigiul.

În aceeași manieră a procedat inculpatul Dumitrache Gheorghe și în ceea ce-l privește pe martorul Nistorescu Constantin. Acest martor s-a plâns denunțatorului Alesu Mihail (cei doi aflându-se în relații de rudenie) că a pierdut un proces civil, pronunțându-se o hotărâre definitivă și irevocabilă, astfel că singurul remediu procesual era promovarea unui recurs în anulare.

Martorul denunțator Alesu Mihail și Nicorescu Constantin s-au deplasat la locuința inculpatului Dumitrache Gheorghe, care a făcut referire la rudele sale din Parchetul General invocând numele procurorului Muscalu Gheorghe astfel încât, prin

intermediul acestuia, le-a promis că, după ce va primi întreaga documentație de la martorul Nicorescu Constantin, va interveni pentru promovarea recursului în anulare.

Înscrierile necesare promovării recursului în anulare i-au fost date inculpatului Dumitrache Gheorghe de către denunțatorul Alesu Mihail, însă martorul Nicorescu Constantin nu a mai primit nici un răspuns. Toate aceste demersuri au fost efectuate de inculpat în perioada în care denunțatorul Alesu Mihail se ocupa de construcția sa din municipiul Ploiești.

Urmare activității infracționale descrise anterior, inculpatul Dumitrache Gheorghe a beneficiat de bani, bunuri și materiale de construcții pentru ridicarea imobilului, proprietatea socrului său Pol Sever, parte din contravaloarea acestora, respectiv manopera, fiind suportată de denunțatorul Alesu Mihail.

Pentru stabilirea contravalorii materialelor de construcție de care a beneficiat inculpatul Dumitrache Gheorghe în schimbul influenței sale pentru denunțatorul Alesu Mihail, Înalta Curte va avea în vedere, pe de o parte, expertiza în materie de construcții efectuată în cursul cercetării judecătorești prin care s-a stabilit, în raport de facturile existente la dosarul cauzei, suma de 7.225,28 RON pentru Alesu Mihail respectiv sumele de 29.848,8 RON și 25.781,40 RON cu referire la S.C. Cortex S.A., societate administrată de martorul Ciobanu Ion care a efectuat substanțial lucrări de construcție la locuința inculpatului Dumitrache Gheorghe.

Din același raport de expertiză, se constată că inculpatul Dumitrache Gheorghe a achitat facturi pentru materiale de construcții și manoperă în valoare de 18.528,73 RON, ceea ce

confirmă susținerile sale în sensul că o parte a lucrărilor a fost plătită cu bani proprii.

Raportul de expertiză se coroborează cu declarațiile martorilor care au efectuat lucrările, dar și cu declarațiile denunțătorului Alesu Mihail, astfel că din valoarea materialelor de construcție la care se face referire prin raportul de expertiză, va fi scăzută contribuția inculpatului Dumitrache Gheorghe, restul sumelor urmând a fi confiscate întrucât acestea provin de la denunțătorul Alesu Mihail.

Se adaugă contravaloarea bijuteriilor primite de la martorul Georgescu Nicolae, suma fiind stabilită – conform înscrisurilor existente în dosarul de urmărire penală – la 5 milioane lei (fila 42 vol.17 dosar urmărire penală), suma de 20 milioane lei, pe care martorul Maidan Vasile a acceptat să nu o mai primească în schimbul ajutorului dat de inculpat în vederea câștigării unui litigiu în instanță, suma de 39.939.457 ROL contravaloarea unui calculator achiziționat de denunțătorul Alesu Mihail și facturat pe numele unui dintre fiii inculpatului (filele 123-129 vol.13 dosar urmărire penală), suma de 20 milioane lei, dată de denunțătorul Alesu Mihail pentru achiziționarea de către inculpat a unui autoturism Dacia Nova (filele 129-130 vol.8 dosar urmărire penală) respectiv suma de 70 milioane lei, parte din contravaloarea unui autoturism Cielo, achiziționat tot de denunțătorul Alesu Mihail în beneficiul inculpatului Dumitrache Gheorghe.

Celelalte sume la care se face referire în rechizitoriu, - reprezentând contravaloarea convorbirilor telefonice, excursii, concedii la mare/munte, contravaloarea mai multor produse alimentare, plata unor femei care au făcut curățenie - nu sunt

certe, nici în ceea ce privește întinderea și nici cine le-a suportat și, ca atare, nu pot fi supuse confiscării.

În ceea ce privește celelalte fapte reținute în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe – în raport cu denunțatorul Alesu Mihail, Înalta Curte constată că acuzarea nu le-a dovedit prin probe certe, declarația denunțatorului Alesu Mihail neputând fi coroborată cu alte probe care să constituie un fundament solid pentru a se putea reține vinovăția.

Acuzarea nu a probat înțelegerea presupusă între inculpatul Dumitrache Gheorghe și ofițerul Radu Balici și implicit traficarea influenței inculpatului – decedat – în favoarea martorului denunțator Alesu Mihail pentru derularea celorlalte afaceri comerciale ale S.C. Alemi Impex S.R.L. la care se face trimitere în rechizitoriu.

Este, doar, o construcție a procurorului de caz, lipsită de fundament probatoriu și pe care instanța nu și-o poate însuși.

Orice faptă, reținută în sarcina unei persoane, trebuie probată dincolo de orice dubiu, în caz contrar ar fi recunoscut arbitrariul, care este străin oricărui sistem de drept.

**A doua infracțiune** de trafic de influență – 24 acte materiale – a fost reținută prin actul de sesizare al instanței în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe, denunțator fiind martorul Mihai Florin.

În raport cu același denunțator se reține că a fost săvârșită infracțiunea de trafic de influență și de inculpatul Dumitrescu Emil. Având în vedere că infracțiunea reținută în sarcina celor doi inculpați are legătură cu același denunțator, Mihai Florin și cu

privire la aceeași situație de fapt – respectiv presupusa influență a inculpaților pentru ca denunțatorul Mihai Florin să obțină ridicarea măsurii asiguratorie a sechestrului dispus de autoritățile judiciare asupra a 2000 tone de produs petrolier vândut, de martorul denunțator, unor persoane din municipiul Brașov – Înalta Curte va examina probatoriul, pentru ambii inculpați în aceeași secțiune, constatând că acuzarea nu a probat, dincolo de orice dubiu, vinovăția inculpaților Dumitrache Gheorghe și Dumitrescu Emil.

Ca principiu fundamental al procesului penal, prezumția de nevinovăție determină structura procesului penal, aceasta operând atât în faza de urmărire penală cât și în faza de cercetare judecătorească. Potrivit acestei prezumții nicio persoană nu poate fi trasă la răspundere penală decât pe bază de probe, găsindu-și funcționalitatea în toate momentele instrucției penale dar și în cursul judecății până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. În virtutea acestui principiu autoritățile judiciare au obligația de a porni de la prezumția de nevinovăție, sarcina probațiunii trecând de la organul de cercetare penală la instanța de judecată.

Rațiunea acestei prezumții se bazează pe faptul că nu toate acuzațiile sunt adevărate deoarece o acuzație poate fi greșită, poate fi eronată, bazată pe coincidențe de împrejurări care stârnesc bănuieli serioase, dar după o examinare atentă a acestora, construcția acuzării este înlăturată.

Prin adoptarea prezumției de nevinovăție, ca principiu distinct al procesului penal, organele judiciare trebuie să aibă în vedere următoarele coordonate: vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece

simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului penal; la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, trebuie să se pronunțe o hotărâre de achitare.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului cuprinde numeroase dispoziții de principiu relativ la prezumția de nevinovăție, în dispozițiile art.6 alin.2 statuându-se că „orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”. Principiul european al prezumției de nevinovăție stabilește că sarcina probei incumbă acuzării, iar îndoiala profită întotdeauna acuzatului, care poate adopta, în timpul procedurii și o atitudine de pasivitate prin invocarea dreptului la tăcere.

Revenind la cauza dedusă judecății, Înalta Curte constată că în speță nu pot fi reținute probe convingătoare de natură a fundamenta o hotărâre de condamnare.

Acuzarea pornește, în analiza sa, de la declarația denunțatorului Mihai Florin – **acesta afirmând în cursul judecății că nu poate să probeze ceea ce susține** – declarație care nu se coroborează cu alte probe care să conducă la reținerea vinovăției inculpaților Dumitrache Gheorghe și Dumitrescu Emil pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Rezultă din declarațiile denunțatorului că acesta a livrat o cantitate de 2000 tone produs petrolier, unei firme administrată

de numitul Getoiu Ioan care a emis cecuri fără acoperire, marfa fiind identificată în depozitele numitului Lauruc Mihai din Sighetul Marmăției, autoritățile judiciare dispunând instituirea sechestrului asigurator.

Această situație de fapt, susține denunțatorul, i-a fost prezentată, inițial, inculpatului Dumitrache Gheorghe care l-a chemat la domiciliul său și i-a remis suma de 10.000 USD.

În aceeași declarație, martorul denunțator Mihai Florin a afirmat că inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a pretins suma de 60.000 USD, dar nu i-a remis-o deoarece acesta nu i-a rezolvat problema.

Se face referire, în aceleași declarații, de o zi onomastică a inculpatului Dumitrache Gheorghe la Restaurantul Rezidențial din municipiul Ploiești, afirmând că a plătit întreaga consumație în valoare de 100 milioane lei, dar și la diverse bunuri cumpărate de denunțator cu ocazia sărbătorilor de paște.

Acestea sunt simple afirmații, nedovedite, regăsite doar în declarațiile denunțatorului Mihai Florin, care nu se coroborează cu alte probe.

În atare condiții, nefiind dovedită traficarea influenței de către inculpatul Dumitrache Gheorghe, în favoarea denunțatorului Mihai Florin, pentru ca acesta să obțină ridicarea sechestrului asigurator instituit asupra produsului petrolier, Înalta Curte apreciază că prezumția de nevinovăție nu a fost înlăturată prin probe certe, astfel că există un dubiu, iar acesta nu poate profita decât inculpatului Dumitrache Gheorghe.

Cu privire la inculpatul Dumitrescu Emil, se reține că și-ar fi traficat influența în același scop – respectiv ridicarea sechestrului asigurator asupra produsului petrolier instituit de

autoritățile judiciare, pretinzând suma de 60 miliarde lei, bani pe care denunțatorul Mihai Florin a fost de acord să-i dea, dar numai după rezolvarea problemei.

Niciunul dintre martorii audiați în cauză nu susține versiunea denunțatorului în sensul că inculpatul Dumitrescu Emil și-ar fi traficat influența în beneficiul acestuia și în schimbul unei sume de bani.

Din probe rezultă că denunțatorul a fost în audiență la inculpatul Dumitrescu Emil, - în perioada de referință acesta având funcția de consilier în cadrul Administrației Prezidențiale – prezentându-i mai multe memorii, în realitate fiind plângeri împotriva autorităților care au dispus punerea în libertate a numitului Lauruc Mihai, produsul petrolier al denunțatorului fiind sechestrat în depozitele acestuia din Sighetu Marmăției.

Procurorul de caz face referire la presupusele demersuri efectuate de inculpatul Dumitrescu Emil în favoarea numitului Lauruc Mihai, pentru punerea acestuia în libertate, deși nu se reține în sarcina inculpatului vreo faptă penală în legătură cu această persoană.

Demersurile efectuate de inculpatul Dumitrescu Emil, urmare audiențelor acordate denunțatorului Mihai Florin, – direcționarea memoriilor către organele abilitate, trimiterea martorului denunțator la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a depune memorii în care să relateze ceea ce a susținut în fața sa, discuțiile purtate cu procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești – nu constituie acte care să întregescă latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență, norma de incriminare făcând referire la primirea, pretinderea ori acceptarea de către autor de bani sau

alte foloase lăsând să se creadă că are influență asupra funcționarilor pentru a-i determina să facă sau să nu facă un act care intră în atribuțiile sale de serviciu.

Având în vedere că, la pronunțarea unei hotărâri de condamnare, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea, privind vinovăția inculpatului, pe probe sigure, certe și întrucât, în cauză, probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive, sunt incomplete, lăsând loc unei incertitudini în privința vinovăției inculpaților Dumitrache Gheorghe și Dumitrescu Emil, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia „orice îndoială este în favoarea inculpatului”.

Regula „in dubio pro reo” constituie un complement al prezumției de nevinovăție, care reflectă principiul aflării adevărului, consacrat în art.3 Cod procedură penală. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea acuzării conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, instanța de judecată nu își poate forma o convingere care să se transforme într-o certitudine și, de aceea, instanța trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Înainte de a fi o problemă de drept, regula „in dubio pro reo” este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu-și întemeieze hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Chiar dacă, în fapt, s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există, îndoiala persistă, iar aceasta echivalează cu o probă

pozitivă de nevinovăție, și ca atare, soluția ce trebuie pronunțată este aceea a achitării inculpaților.

În ceea ce privește **infrațiunea de încercare de a determina mărturia mincinoasă prev.de art.261 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal**, reținută în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe, Înalta Curte apreciază că vinovăția acestuia a fost dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală și în cursul judecății.

Potrivit dispozițiilor art.261 Cod penal, fapta constă în încercarea de a determina o persoană prin constrângere sau corupere să dea declarații mincinoase într-o cauză penală, civilă, disciplinară sau în orice altă cauză în care se ascultă martori.

Încercarea de a determina mărturia mincinoasă este o infrațiune comisivă. Realizarea acestei infrațiuni, sub aspectul laturii obiective, presupune o acțiune constând în încercarea de a determina o persoană să dea declarații mincinoase într-o cauză penală, civilă, disciplinară. Încercarea de a determina o persoană să facă declarații mincinoase constituie o tentativă de instigare la mărturia mincinoasă. Aceasta înseamnă că acțiunea făptuitorului, care vizează formarea la acea persoană a rezoluției de a săvârși mărturia mincinoasă, trebuie să rămână fără rezultat, adică fără ca persoana să adopte această rezoluție.

Acțiunea constând în încercarea de a determina o persoană să dea declarații mincinoase, pentru a realiza elementul material al infrațiunii, trebuie să fie efectuată prin constrângere sau corupere. Constrângerea poate fi fizică sau morală. Prima se realizează prin violență și cealaltă prin amenințare. Convingerea se poate realiza și prin oferirea sau promiterea de bani, daruri sau alte foloase.

De asemenea, este irelevant dacă persoana împotriva căreia se îndreaptă acțiunea făptuitorului are calitatea de martor ori urmează să dobândească o asemenea calitate.

Sub aspect subiectiv, infracțiunea se comite cu forma de vinovăție a intenției directe, făptuitorul își dă seama și urmărește să creeze, prin fapta sa, o stare de pericol pentru înfăptuirea justiției.

În cauza de față, rezultă din probele administrate, că la data de 07.03.2006 martora denunțătoare Alesu Aida s-a prezentat la D.N.A. afirmând că anterior a avut o serie de discuții cu inculpatul Dumitrache Gheorghe care a sunat-o de pe un telefon cu număr ascuns, cerându-i să se întâlnească pentru a afla dacă procurorul anchetator este interesat de situația sa.

În condițiile în care, pentru inculpatul Dumitrache Gheorghe, există autorizație de interceptare a convorbirilor telefonice și ambientale începând cu 27.01.2006, autorizație prelungită succesiv de judecător, organele de anchetă, cu consimțământul martorei denunțătoare Alesu Aida Simona, a instalat pe corpul acesteia tehnică specială de înregistrare astfel cum rezultă din procesul verbal existent la filele 22-23 din vol. 5 dosar urmărire penală.

Martora denunțătoare Alesu Aida s-a întâlnit cu inculpatul Dumitrache Gheorghe în aceeași zi – 07.03.2006, în jurul orei 13,20 în zona Gării de Nord din București, discuția purtată cu inculpatul fiind de 12 minute.

Conform procesului verbal de redare, inculpatul Dumitrache Gheorghe s-a interesat de ce a fost arestat preventiv soțul denunțătoarei Alesu Mihail, aceasta povestindu-i că a fost prins în timp ce primea o sumă de bani de la o persoană pentru a o

ajuta să obțină o hotărâre judecătorească favorabilă într-un dosar penal. În cadrul aceleiași întâlniri inculpatul Dumitrache Gheorghe a întrebat-o pe denunțatoarea Alesu Aida, care sunt problemele pe care dorește procurorul anchetator să le verifice cu privire la persoana sa, aflând că se verifică dacă inculpatul a primit de la familia Alesu, bani, bunuri, materiale de construcții. Inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a sugerat denunțatoarei ca nici ea și nici soțul său să nu recunoască că i-ar fi dat materiale de construcții.

În cadrul aceleiași întâlniri, inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a spus martorei ca pentru viitor să țină legătura printr-o altă persoană deoarece există riscul de a fi urmăriți și văzuți împreună.

Ulterior, prin încheierea din 09.03.2006, instanța a încuviințat autorizarea interceptărilor convorbirilor telefonice și ambientale privind pe Alesu Aida Simona.

La data de 13.03.2006, martora denunțatoare a fost sunată, din nou, de inculpatul Dumitrache Gheorghe de la un post telefonic, cu număr ascuns, interesându-se de mersul anchetei, reiterând îndemnul anterior, de a nu spune adevărul în fața procurorului militar.

În data de 14.03.2006, în jurul orelor 14,19, martora denunțatoare a avut o altă convorbire telefonică cu inculpatul Dumitrache Gheorghe, căruia i-a adus la cunoștință faptul că a doua zi, 15.03.2006, este invitată la parchet pentru audieri. În cadrul acelorași discuții, martora denunțatoare s-a plâns de situația sa financiară, inculpatul Dumitrache Gheorghe dându-i de înțeles că va primi niște bani din partea lui.

La scurt timp după această discuție, martora denunțătoare Alesu Aida a fost sunată de o persoană de sex masculin care i-a cerut să se întâlnească, a doua zi – 15.03.2006 – în fața sediului “Bankpost” din mun. Ploiești, pentru a primi o sumă de bani.

Martora denunțătoare Alesu Aida a discutat cu inculpatul Dumitrache Gheorghe acest aspect, inculpatul încurajând-o să meargă la întâlnirea cu acea persoană, reamintindu-i că atunci când va fi audiată de procuror să spună că a stat cu copiii și nu are cunoștință despre afacerile soțului său.

În dimineața zilei de 15.03.2006 martora denunțătoare s-a întâlnit cu persoana care o sunase, acesta fiind martorul Dinu Viorel, care i-a dat o sumă de 15 milioane lei și la întrebarea martorei ce trebuie să facă cu acești bani, Dinu Viorel i-a spus “Nimic doamnă”, spunându-i, totodată, că nu trebuie să se gândească la nimic și că nici măcar nu l-a văzut.

În aceeași zi – 15.03.2006 – după audierea martorei la parchet, aceasta a fost sunată, în jurul orei 18,00 de inculpatul Dumitrache Gheorghe, acceptând să se întâlnească cu acesta în parcare Spitalului Județean din Ploiești.

Discuția a avut loc între cei doi, în autoturismul inculpatului și de această dată întâlnirea fiind monitorizată tehnic audio și video de echipa de anchetă.

Martora denunțătoare s-a arătat speriată de anchetă, inculpatul asigurând-o că va face demersuri cu privire la aceasta, spunându-i martorei că va merge la „Botoș” și că zilele anterioare a fost la „Sâmpetru”. În cadrul acestei întâlniri inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a cerut martorei să păstreze tăcerea și să-și vadă de treabă.

Vinovăția inculpatului Dumitrache Gheorghe este astfel dovedită prin declarațiile martorei Alesu Aida, procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate între martoră și inculpatul Dumitrache Gheorghe, raportul de expertiză criminalistică efectuat în cursul cercetării judecătorești, respectiv declarațiile martorului Dinu Viorel. Relevante sunt mențiunile făcute de acest martor în sensul că nici denunțătoarea și nici soțul său nu au cerut vreun ajutor – martorul Dinu făcând parte dintr-o familie deosebit de religioasă care obișnuia să facă acte de caritate – de altfel nici nu i-a cunoscut până la data de 15.03.2006, cunoscându-l doar pe inculpatul Dumitrache Gheorghe care lucrase mulți ani la S.R.I. și care știa că familia lui Dinu Viorel, în mod constant, efectua acte caritabile.

Același martor confirmă că în data de 14.03.2006 a fost căutat de inculpatul Dumitrache Gheorghe și l-a întrebat dacă e dispus să facă un gest de caritate prin remiterea unei sume de bani unei persoane cu numele „Aida” din Băicoi.

Martorul Dinu Viorel i-a confirmat inculpatului că avea disponibilă suma de 15 milioane lei pentru acte de caritate iar atunci inculpatul Dumitrache Gheorghe i-a dat numărul de telefon al martorei denunțătoare Alesu Aida.

După această discuție martorul Dinu Viorel s-a întâlnit, așa cum s-a arătat anterior, cu denunțătoarea Alesu Aida, afirmând că banii ar fi de la „Dumitrache”.

În ceea ce privește interceptarea convorbirilor telefonice, în faza actelor premergătoare – apărarea susținând că această probă nu poate fi administrată în faza actelor premergătoare – Înalta Curte reține că potrivit dispozițiilor art.91<sup>1</sup> alin. 1 Cod procedură penală, interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice sau

comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare se realizează cu autorizarea motivată a judecătorului, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, ori interceptarea și înregistrarea se impun pentru stabilirea situației de fapt sau pentru că identificarea sau localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată.

Alineatul 2 al aceluiași articol enumeră infracțiunile pentru care se poate admite acest mijloc de probă.

Din analiza dispozițiilor art.91<sup>1</sup> Cod procedură penală, rezultă că interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice sunt subordonate unor condiții strict determinate și anume:

a) să existe date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni.

Deși legea nu definește noțiunea de “date”, prin aceasta se înțelege orice informații obținute prin orice mijloace, cu excepția celor interzise de lege, de către organele de urmărire penală privind pregătirea sau săvârșirea de fapte prevăzute de legea penală. Noțiunea de indicii temeinice are semnificația dată de art.143 Cod procedură penală.

b) să privească o infracțiune dintre cele pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu;

c) să fie utilă pentru aflarea adevărului;

d) să existe o autorizație din partea judecătorului competent.

Rezultă, așadar, că legalitatea interceptării convorbirilor telefonice nu este condiționată de începerea urmăririi penale.

Legea nu prevede ca o garanție distinctă, obligativitatea înștiințării persoanei interesate despre faptul înregistrării. Această omisiune este firească, având în vedere scopurile pentru care s-a luat o asemenea măsură și caracterul secret al acesteia. Ulterior însă, învinuitul sau inculpatul are dreptul de a lua la cunoștință despre înregistrări, cu posibilitatea contestării acestora, drepturi ce au fost respectate în cauză, instanța admitând în cursul cercetării judecătorești, efectuarea unei expertize criminalistice.

De altfel, în această materie și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, a apreciat că noul cadru legislativ modificat prin Legea 281/2003 și Legea nr.356/2006 oferă garanțiile necesare în materie de interceptare și transcrierea comunicațiilor (cauza Dumitru Popescu contra României).

Această interpretare este în acord și cu dispozițiile cuprinse în art.4 din Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, potrivit cu care tehnicile speciale de anchetă pot fi utilizate dacă există motive serioase de a crede că o infracțiune gravă a fost săvârșită ori este pregătită sau în curs de pregătire de una sau mai multe persoane anume identificate ori de o persoană sau un grup de persoane care nu a fost încă identificat.

Or, în cauză, interceptarea convorbirilor telefonice purtate de inculpatul Dumitrache Gheorghe a fost utilizată tocmai în scopul arătat în recomandare.

În ceea ce privesc infracțiunile reținute de instanță în sarcina inculpatului Soare Ovidiu, din probele administrate, în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească, rezultă că în perioada 1998-1999 inculpatul Soare Ovidiu avea gradul militar

de colonel și îndeplinea funcția de șef al Diviziei „A” – Apărarea Ordinii Constituționale. În aceeași perioadă inculpatul Dumitrache Gheorghe îndeplinea funcția de șef sector „A” în cadrul Secției județene de Intervenții Prahova și așa cum s-a arătat anterior, din punct de vedere profesional inculpatul colonel Dumitrache Gheorghe era subordonat, la nivelul central, „șefului Diviziei „A”, respectiv inculpatului Soare Ovidiu.

Potrivit dispozițiilor art.254 alin.1 Cod penal „infracțiunea de luare de mită constă în fapta funcționarului care direct sau indirect pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, de a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri”.

În esență, sub aspectul laturii obiective, infracțiunea de luare de mită are, așa cum rezultă din norma de incriminare, conținuturi alternative, putând fi săvârșită fie printr-o acțiune, fie printr-o inacțiune. Acțiunea poate consta în pretinderea sau primirea de bani sau alte foloase ce nu i se cuvin făptuitorului, ori în acceptarea promisiunii unor astfel de foloase care nu i se cuvin, iar inacțiunea constă în nerespingerea de către acesta a unei asemenea promisiuni. A pretinde ceva înseamnă a cere ceva, a primi ceva, a lua ceva în posesie. A accepta o promisiune înseamnă a-și exprima acordul cu privire la promisiunea făcută de cineva. Acceptarea presupune întotdeauna o ofertă. În fine, a nu respinge promisiunea înseamnă a nu-ți manifesta dezacordul cu privire la promisiunea făcută de cineva.

Oricare dintre acțiunile la care se face referire în norma de incriminare, precum și inacțiunile trebuie să aibă ca obiect bani

sau alte foloase. Sfera noțiunii de „foloase” este largă incluzând orice avantaj.

Legea cere ca actul, pentru a cărui îndeplinire sau neîndeplinire, funcționarul pretinde sau primește bani ori alte foloase, să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu.

Sub aspect subiectiv, infracțiunea de luare de mită se săvârșește cu forma de vinovăție a intenției directe.

Pornind de la elementele de ordin teoretic expuse anterior, Înalta Curte reține în sarcina inculpatului Soare Ovidiu săvârșirea infracțiunii de luare de mită sub forma pretinderii și primirii de foloase de la denunțătorii Dumitrache Gheorghe, Savu Ion și Ochea Leonede.

În subordinea inculpatului Soare Ovidiu se aflau, alături de inculpatul Dumitrache Gheorghe și martorii denunțători Savu Ioan, respectiv Ochea Leonede, care în perioada derulării activității infracționale au avut probleme de natură profesională.

În perioada 1998-1999, astfel cum s-a arătat în starea de fapt expusă anterior, inculpatul Soare Ovidiu a cumpărat un imobil, cu două corpuri, în localitatea Călinești, comuna Florești, județul Prahova.

Din declarațiile denunțătorului Savu Ioan –fost ofițer la Serviciul Teritorial Câmpina, unde a îndeplinit și funcția de șef serviciu- rezultă că prin intermediul inculpatului Dumitrache Gheorghe dar și împreună cu acesta, în schimbul unei protecții pe linie profesională, a fost de acord să se ocupe de identificarea și supravegherea unei echipe de muncitori care să lucreze la imobilul inculpatului Soare Ovidiu.

Relevant este faptul că în perioada 2002-2003, acesta a fost mutat de șeful său direct, colonelul Stănescu Ion, fără acceptul

său, de la S.R.I. Câmpina – unde deținuse funcția de conducere mai mult de 10 ani – la S.I.J. Prahova, iar în anul 2003 și-a redobândit funcția de șef serviciu la S.R.I. Câmpina, când funcția de conducere de la S.I.J. Prahova era deținută de martorul Tudor Adrian, fiind cunoscute relațiile apropiate ale acestuia cu inculpatul Soare Ovidiu. Transferul s-a realizat la aproximativ două sau trei luni de la data la care colonelul Stănescu Ion a fost înlocuit cu martorul Tudor Adrian.

La începutul anului 2004, martorul denunțator Savu Ioan, astfel cum rezultă din declarațiile sale, a fost contactat telefonic de inculpatul Dumitrache Gheorghe care i-a spus că inculpatul Soare Ion, care deține o funcție importantă în conducerea centrală a S.R.I., are în construcție două imobile sugerându-i că ar fi bine să se implice în renovarea acestora, urmând a găsi echipe de muncitori care să efectueze lucrări de calitate la preț minim.

Martorul denunțator a acceptat, astfel că în zilele următoare s-a întâlnit cu inculpații Dumitrache Gheorghe și Soare Ovidiu, acesta din urmă aducându-i la cunoștință lucrările ce trebuiau efectuate la cele două imobile, lucrări pentru care erau necesare 3 echipe de muncitori.

La rândul său, inculpatul Soare Ion i-a confirmat martorului denunțator că-l va sprijini pe linie profesională.

În acest context, martorul denunțator Savu Ioan a identificat și supravegheat o echipă de muncitori condusă de martorul Șincă Florin, care arată că a efectuat lucrări de mică importanță în condițiile în care nu a fost de acord să scadă prețul la solicitarea martorului denunțator Savu Ioan.

Nefiind de acord cu reducerea prețului, același martor denunțator a identificat o altă echipă de muncitori coordonată de frații Comșa care au efectuat mai multe lucrări de transport și care, la cererea martorului denunțator, au fost nevoiți să reducă valoarea lucrărilor de la 40 milioane la 15 milioane lei.

În declarațiile celor doi martori sunt prezentate lucrările efectuate, dar și faptul că au fost nevoiți să ceară, la final, numai 15 milioane lei, în condițiile în care valoarea lucrărilor a fost de 40 milioane lei.

Rezultă, de asemenea, din probele administrate, că martorul denunțator însuși, a efectuat servicii în beneficiul inculpatului Soare Ovidiu, transportând, cu un autoturism împrumutat, 6-7 m.p.de piatră și în aceeași perioadă a transportat muncitori de la Breaza la Călinești.

Același denunțator a identificat și echipa de muncitori coordonată de martorul Cârpean Ioan căruia i-a solicitat să efectueze lucrări la un preț rezonabil, în condițiile în care locuința este proprietatea unui „șef al meu de la București”.

Martorul denunțator Savu Ioan a constatat că în acea perioadă nu a mai avut nici un fel de probleme cu noul său șef Tudor Adrian care, astfel cum rezultă din declarațiile existente la dosarul cauzei, se interesa despre evoluția lucrărilor de construcție.

Relevante, sub aspectul analizat, sunt și precizările denunțatorului Savu Ioan în declarația dată în cursul judecății, în sensul că „nu a mai făcut servicii similare celor pe care i le-a făcut inculpatului Soare Ovidiu vreunui alt coleg și că, în sinea sa, a acceptat să facă toate aceste servicii deoarece putea să

beneficieze, dacă ar fi avut nevoie, de protecția inculpatului Soare Ovidiu”.

De asemenea, martorul Tudor Adrian în declarația dată în fața instanței de fond (fil.235-236) arată că denunțatorul Savu Ioan i-a spus că inculpatul Soare Ovidiu l-a rugat să se ocupe de cumpărarea unor materiale de construcții și că acesta îi vorbea despre evoluția lucrărilor, toate în contextul în care martorul Tudor Adrian era șeful direct al martorului denunțator Savu Ioan. Activitatea infracțională expusă s-a desfășurat până în mai-iunie 2004.

Înalta Curte reține, în raport de probe administrate, că serviciile martorului denunțator Savu Ioan au fost efectuate în scopul asigurării unei protecții profesionale din partea inculpatului Soare Ovidiu, lucru care s-a și întâmplat în realitate. Această protecție a fost sugerată de inculpatul Soare Ovidiu, anterior demarării lucrărilor, martorul denunțator fiind contactat în prealabil de inculpatul Dumitrache Gheorghe care, la rândul său, s-a implicat în efectuarea altor lucrări în beneficiul inculpatului Soare Ovidiu.

Ca atare, instanța apreciază ca fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, respectiv dare de mită (Dumitrache Gheorghe), inculpatul Soare Ovidiu pretinzând și primind foloase de la denunțatorii Savu Ioan și Dumitrache Gheorghe, în schimbul protecției acestora, protecție pe care a efectuat-o în virtutea atribuțiilor sale de serviciu, cei doi fiind în raporturi de subordonare cu inculpatul Soare Ovidiu.

În aceeași manieră s-a derulat activitatea infracțională a inculpatului Soare Ovidiu și în raport de martorul denunțator Oche Leonide.

Din declarațiile acestuia rezultă că, în perioada de referință, a fost destituit din funcția șef sector A din cadrul SJI Teleorman, funcție ce a fost ocupată de un ofițer care anterior i-a fost subordonat, apreciind ca fiind sub demnitatea sa să lucreze ca simplu ofițer la SJI Teleorman.

În acest context, arată martorul denunțator Ochea Leonide, a întocmit un raport ce a fost aprobat de inculpatul Soare Ovidiu, în baza căruia ofițerului i s-a aprobat transferul chiar la unitatea centrală a S.R.I., respectiv „Divizia A” condusă de inculpatul Soare Ovidiu.

Existând o subordonare directă față de inculpatul Soare Ovidiu care anterior îi și aprobase transferul și pentru asigurarea unor relații bune cu noua conducere, martorul denunțator Ochea Leonide a acceptat cererea făcută de inculpat în sensul de a găsi o echipă de muncitori din județul Teleorman care să execute lucrări de construcție la imobilul său din localitatea Călinești.

Martorul denunțator a identificat o echipă de muncitori coordonată de martorul Curcan Pavel, aceștia fiind transportați din județul Teleorman la Călinești, de către denunțatorul Ochea Leonide.

Lucrările efectuate sunt prezentate în declarațiile martorilor Curcan Pavel, Petrache Cornel, Andrei Viorel, Andrei Ionel, Cătrună Nicolae și Cătrună Marian, valoarea reală a acestora fiind de 75 milioane lei.

Datorită insistențelor martorului denunțator Ochea Leonide, Curcan Pavel a fost nevoit să reducă suma la 50 milioane lei, dar nici cu această sumă nu a fost de acord inculpatul Soare Ovidiu care a plătit doar suma de 30 milioane lei.

Martorul Curcan Pavel arată că această sumă i-a fost impusă, nu a mai avut cum să riposteze în condițiile în care cunoștea poziția deținută anterior de denunțatorul Ochea Leonide în cadrul S.R.I. Teleorman.

La fel ca și în cazul denunțatorului Savu Ioan, și Ochea Leonede s-a ocupat de transportul muncitorilor de la Teleorman la Călinești, folosind autoturismul proprietatea sa.

În cursul cercetării judecătorești, martorul denunțator Ochea Leonede a arătat că a făcut aceste servicii întrucât inculpatul Soare Ovidiu îi era coleg, dar și pentru faptul că deținea o funcție mai mare. Arată, de asemenea, că serviciile au fost făcute „pentru a avea garanția unei obiectivități din partea inculpatului Soare Ovidiu” (filele 196-198).

Din analiza probelor administrate, Înalta Curte apreciază că inculpatul Soare Ovidiu a pretins și primit foloase – astfel cum s-a arătat – de la denunțatorul Ochea Leonede, în baza unei înțelegeri, inițial tacite și ulterior exprese, pentru a-i asigura acestuia confortul și protecția sa profesională.

În ceea ce privește infracțiunile de luare de mită reținute în sarcina inculpatului Soare Ovidiu în raport cu denunțătorii Soldan Victor și Cîrpean Ioan, Înalta Curte apreciază că pe baza probelor administrate nu poate fi reținută vinovăția inculpatului Soare Ovidiu, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită.

Astfel, în privința denunțatorului Soldan Victor, Înalta Curte apreciază că serviciile acestuia au fost efectuate în virtutea unor bune relații de vecinătate –denunțatorul, astfel cum rezultă din declarațiile sale, dădea de mâncare la câini și supraveghea casa în timp ce inculpatul Soare Ovidiu îl ajuta cu medicamente, cu

alimente, cu folosința unui autoturism, - iar în ceea ce-l privește pe denunțatorul Cârpean Ioan, discuțiile purtate cu inculpatul Soare Ovidiu în ceea ce privește posibilitatea angajării fiului său în structura S.R.I. au fost purtate mult după începerea efectuării lucrărilor. Totodată, s-au purtat doar discuții în legătură cu acest aspect, în condițiile în care fiul denunțatorului nu avea stagiul militar satisfăcut, condiție obligatorie pentru a accede la o astfel de funcție.

În fine, pentru o infracțiune de dare de mită (o faptă) reținută în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe, Înalta Curte constată că aceasta a fost comisă în anul 2003 – data fiind stabilită în raport cu declarațiile martorilor Alesu Mihail (vol. I. filele 52-61), Vlăsceanu Gheorghe (vol.I fila 94), Cârpean Ioan (filele 16-21 vol.4), Nistor Ioan care au arătat că au efectuat lucrări la imobilul inculpatului Soare Ovidiu, în perioada 2001 până în anul 2003, astfel că, pentru această infracțiune, s-a împlinit termenul de prescripție prev.de art.122 lit.d Cod procedură penală cu referire la art.124 Cod procedură penală.

Sub aspectul cuantumului foloaselor primite de inculpatul Soare Ovidiu, din declarațiile date de denunțatorii Savu Ioan, Ochea Leonede dar și ale martorilor care au efectuat lucrările, rezultă că inculpatul Soare Ovidiu a beneficiat de foloase în valoare de 50 milioane lei, în raport cu denunțatorul Savu Ioan – respectiv 45 milioane lei, față de denunțatorul Ochea Leonede.

În ceea ce privește infracțiunea de transmitere de informații cu caracter secret și confidențial, prin orice mijloace, în afara cadrului legal prevăzută de art.19 din Legea nr.51/1991, Înalta Curte apreciază că probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului Soare Ovidiu.

Potrivit textului, inițierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României a unor structuri informative care pot aduce atingere siguranței naționale, sprijinirea în orice mod a acestora sau aderarea la ele, deținerea, confecționarea sau folosirea ilegală de mijloace specifice de interceptare a comunicațiilor, precum și culegerea și transmiterea de informații cu caracter secret ori confidențial, prin orice mijloace, în afara cadrului legal constituie infracțiune.

Rezultă, din analiza textului, că ne aflăm în prezența unei infracțiuni cu conținut alternativ, elementul material al infracțiunii reținută în sarcina inculpatului Soare Ovidiu constând în transmiterea de informații cu caracter secret ori confidențial, prin orice mijloace, în afara cadrului legal, iar urmarea imediată constă în producerea unei stări de pericol pentru siguranța națională, subiectul pasiv al infracțiunii fiind statul.

Din probele administrate în cauză rezultă că în perioada 2001-2003, pe rolul Secției de Informații a jud.Prahova, se desfășura o acțiune informativă ce purta criptonimul „Distileria”, inculpatul Soare Ovidiu coordonând personal desfășurarea și evoluția acestui caz informativ.

Acțiunea informativă a parcurs etapele specifice de investigare până în momentul în care informațiile culese indicau o posibilă implicare a unor persoane care desfășurau o activitate politică.

În acest moment, inculpatul Soare Ovidiu a solicitat întreaga documentație de la S.I.J. Prahova după care a restituit materialul.

Din declarațiile martorului Radu Adrian Ovidiu –unul dintre ofițerii operativi ai acestui caz (vol.12, fil.202-203, 143.146)-

rezultă că activitatea informativă a scos în evidență date relevante privind „o mafie a alcoolului”, care s-a extins din jud.Prahova în întreaga țară. De asemenea, au rezultat date privind tranzacții ilegale cu produse petroliere, fiind implicate persoane care dețineau funcții înalte în stat, referindu-se la premierul din acea perioadă dar și la deputatul Ion Stan. Arată martorul că singurele persoane abilitate să aibă acces la informațiile din cazul „Distileria” erau comandamentul S.J.I. Prahova Stănescu Ion, inculpatul Soare Ovidiu și directorul S.R.I. Radu Timofte.

Același martor a constatat, la un moment dat, că informațiile ajungeau la una dintre persoane, prin intermediul deputatului Stan Ioan.

Investigațiile s-au derulat, astfel cum arată martorul, în mod normal, până când documentele au fost văzute integral de inculpatul Soare Ovidiu care l-a contactat telefonic și i-a spus că dorește să-l promoveze la București, structura centrală pe care o coordona. Deși era ofițer de caz de 2 ani, aducându-i la cunoștință inculpatului Soare Ovidiu că dorește să continue activitatea în cazul „Distileria”, acesta i-a spus să stea liniștit pentru că are cine să se ocupe de caz, afirmând, totodată, „că s-a ocupat personal de luarea unor măsuri de informare în caz și că a fost de curând la o partidă de pescuit cu un om politic din jud.Dâmbovița căruia i-a atras atenția să nu mai vorbească cu persoanele din cazul „Distileria” întrucât aceștia sunt interceptați”.

La scurt timp s-a constatat că toate persoanele care au lucrat la acest caz au fost înlăturate din sistem.

Același martor arată că inculpatul Soare Ovidiu a prezentat premierului, contrar legii, conținutul convorbirilor telefonice

obținute în urma emiterii mandatelor de interceptare, aceasta constituind în opinia martorului, transmiterea de date secrete. După ce martorii au aflat că sunt interceptați și-au schimbat numerele de telefon, ascunzând acte incriminatoare.

Aspectele prezentate de inculpatul Radu Adrian sunt confirmate și de martorul Soare Marius Sergiu care, la rândul său, a făcut parte din echipa operativă (vol.12, filele 204-206 dosar urmărire penală, filele 133-137 dosar fond).

Astfel, martorul Soare Marius arată că a fost ofițer activ la Secția de Informații a jud.Prahova, făcând parte din echipa informativă a cazului „Distileria”.

Unul dintre beneficiarii legali ai informațiilor din acest caz era inculpatul Soare Ioan care era informat periodic despre derularea investigațiilor. Acestea s-au derulat în mod normal, pe toată perioada în care martorul Stănescu Ioan ocupa funcția de șef al Serviciului de Informații Prahova, până la înlocuirea acestuia cu martorul Tudor Adrian. Martorul Tudor Adrian a afirmat că a discutat cu inculpatul Soare Ovidiu, care la rândul său, a discutat cu martorul Stan și că acest caz trebuie închis. Deși a solicitat continuarea investigațiilor martorul Tudor Adrian a afirmat că a primit „ordin” de la București pentru închiderea cazului, în concret ordinul fiind primit de la inculpatul Soare Ovidiu.

În același sens, instanța reține și declarațiile martorului Stănescu Ion (vol.12 fil.207 – 210 dosar urmărire penalăși fil.138-140 dos.fond) din care rezultă că inculpatul Soare Ovidiu era informat periodic despre evoluția cazului „Distileria” și că martorul Radu Adrian i-a adus la cunoștință că inculpatul Soare Ovidiu a mers la o partidă de pescuit în jud.Dâmbovița, fiind

prezent și deputatul Stan Iom care exercita la vremea respectivă, funcția de președinte al Comisiei de Apărare, Ordine Publică și Apărare Națională. Același martor i-a spus că inculpatul Soare Ovidiu s-a deplasat la o partidă de pescuit cu un om politic din jud.Dâmbovița, care „picase pe interceptări” și căruia i-a atras atenția să nu mai vorbească cu persoanele din cazul „Distileria” deoarece sunt interceptați.

Și acest martor – Stănescu Ion- afirmă că „prevenția” realizată de inculpatul Soare Ovidiu la partida de pescuit nu a fost legală.

Fiind audiat martorul Stan Ion, acesta nu neagă faptul că a invitat la o partidă de pescuit pe directorul S.R.I. Radu Timofte cât și pe inculpatul Soare Ovidiu, fără să recunoască faptul că acesta i-ar fi atras atenția să nu mai discute cu persoanele ce apăreau în investigațiile legate de cazul „Distileria” întrucât sunt interceptate.

Relevantă prezintă și declarația martorului Timofte Alexandru, dată în faza de urmărire penală (vol.15, filele 196-197) – acesta neputând fi audiat în faza de cercetare judecătorească întrucât a decedat, făcându-se aplicarea dispozițiilor art.327 alin.3 Cod procedură penală – care arată că martorul Stan Ioan știa că-i sunt interceptate convorbirile telefonice, fapt ce l-a determinat pe martorul Timofte Alexandru să tragă concluzia că acesta a intrat în posesia unor informații pe care nu le puteau obține decât din interiorul serviciului secret pe care-l conducea.

În raport de probele administrate, Înalta Curte apreciază că inculpatul Soare Ovidiu a fost cel care a transmis informații din cazul „Distileria” către deputatul Ion Stan, în condiții nelegale,

prin fapta sa producându-se o stare de pericol pentru siguranța națională de natură să pericliteze ordinea de drept.

Reținându-se vinovăția inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art.19 din Legea nr.51/1991, Înalta Curte apreciază că nu mai poate fi reținută și infracțiunea de omisiunea sesizării organelor judiciare prevăzută de art.263 Cod penal.

Sub acest aspect, Înalta Curte constată, pe de o parte că nu sunt îndeplinite condițiile privind situația premisă – existența altei infracțiuni comise anterior – iar pe de altă parte, în condițiile în care inculpatul a divulgat informații cu caracter secret din cazul „Distileria”, sesizarea ar echivala cu o autoincriminare.

În ceea ce privește infracțiunea de complicitate la folosirea cu rea credință a bunurilor societății prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990, infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prev.de art.290 Cod penal săvârșite de inculpatul Soare Ovidiu, respectiv infracțiunea de folosirea cu rea credință a bunurilor societății prev.de art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990, faptă comisă de inculpatul Georgescu Alexandru, Înalta Curte apreciază că este dovedită vinovăția celor doi inculpați.

Astfel, rezultă din probele administrate, că în perioada 2001-2005 între S.C. Midocar S.R.L. și mai multe unități din structura Serviciului Român de Informații s-au derulat relații comerciale în cadrul cărora S.C. Midocar S.R.L. București a livrat mai multe autoturisme.

Pe fondul acestor relații, în cursul anului 2003, inculpatul Soare Ovidiu i-a cerut inculpatului Georgescu Alexandru – care era asociat și administrator la S.C. Midocar S.R.L. – a i se pune la dispoziție, pentru folosință, un autoturism nou marca VW Golf,

1,9 TDI, solicitare ce a fost acceptată de inculpatul Georgescu Alexandru care a făcut demersurile necesare pentru achiziționarea, de la producător, prin S.C. Midocar Leasing S.R.L. București, a unui astfel de autoturism.

Din declarațiile martorilor audiați în faza de urmărire și în cursul cercetării judecătorești a rezultat că la începutul anului 2003 martorul Georgescu Alexandru le-a predat martorilor Ionescu Mirela și Băncescu Adrian o listă cu configurația autoturismului solicitat de inculpatul Soare Ovidiu, cerându-le să facă o comandă specială la producătorul din Germania.

În momentul în care autoturismul a fost livrat în țară, acesta a fost preluat din partea S.C. Midocar S.R.L. București de către martorul Băncescu Adrian, după ce în prealabil inculpatul Georgescu Alexandru i-a adus la cunoștință că se va prezenta un domn „SOARE” căruia martorul urma să-i predea autoturismul împreună cu talonul și cheile.

S-a stabilit, fără dubiu, că în momentul preluării autoturismului de către inculpatul Soare Ovidiu nu s-a solicitat nici un document de predare-primire martorului Băncescu Adrian, menționând că nu i s-a explicat cu ce titlu „i se dă acestui domn Soare autoturismul în cauză”.

Autoturismul a fost utilizat, fără întrerupere, cu știința inculpatului Georgescu Alexandru, de către inculpatul Soare Ovidiu, până în august 2006, când reprezentanții Direcției Naționale Anticorupție s-au prezentat la sediul S.C. Midocar S.R.L. București, solicitând toate documentele privind autoturismul, inclusiv actul de predare-primire.

Din declarațiile martorilor Nicolae Vasilică Marian, Pușcaș Alexandru Cristian, Preoteasa Silviu –asociat la aceeași societate-

a rezultat că nu au avut cunoștință despre situația autoturismului, astfel că martorul Preoteasa Silviu l-a contactat telefonic pe inculpatul Georgescu Alexandru – la data respectivă acesta fiind plecat din țară – care confirmă faptul că această mașină a fost dată inculpatului Soare Ovidiu fără să-i spună însă data când i-a predat-o și nici modalitatea adoptată. În cadrul aceleiași convorbiri telefonice, inculpatul Georgescu Alexandru i-a comunicat martorului Preoteasa un număr de telefon – acesta fiind al inculpatului Soare Ovidiu – și l-a rugat să ia legătura cu acesta pentru a comunica reprezentanților Direcția Națională Anticorupție, înscrisurile întocmite cu privire la acest autoturism.

Martorul Preoteasa Silviu a luat legătura cu inculpatul Soare Ovidiu –aflat în Stațiunea Olimp, județul Constanța – cei doi stabilind să i se trimită inculpatului Soare Ovidiu prin fax, un proces-verbal de predare-primire, retroactiv, care să poarte data de 3.04.2006, pe care inculpatul să-l semneze, după care să-l trimită la S.C. Midocar S.R.L. București, pentru a fi semnat de un reprezentant al S.C. Midocar S.R.L. și predat organelor de anchetă.

Inculpatul Soare Ovidiu a semnat acest proces-verbal, fiind primit și retransmis de la sediul S.C. Fantiling PTY Ltd Australia – Filiala Neptun, în prezența martorului Dombrovschi Crina. Potrivit declarației acesteia inculpatul Soare Ovidiu s-a prezentat la sediul societății, împreună cu soția sa, când a primit și retransmis faxul, originalul rămânând la martorul Soare Ovidiu. Din conținutul procesului-verbal reiese că autoturismul a fost dat inculpatului în sistem drive-test în condițiile în care se cunoaște că durata acestuia este relativ scurtă și nicidecum nu poate dura ani de zile.

După ce s-a primit faxul, martorul Preoteasa Silviu i-a cerut martorului Nicolae Vasilică Marian să copieze modelul din calculator – faxul nu era suficient de lizibil- să-l semneze și el iar apoi, prin xeroxare, să refacă procesul-verbal de predare-primire.

Martorul a acceptat să semneze acest document deși, în realitate nu predase autoturismul în cauză, trecându-l pe martorul Andrei Mihăilescu – actual administrator – ca predador, deși acesta nu știa nimic despre autoturismul respectiv.

Toate actele cuprinse în procesul-verbal au fost comunicate de inculpatul Georgescu Alexandru, martorul neavând cunoștință că date înscrise nu corespund realității.

Rezultă din probe, dincolo de orice dubiu, că în momentul predării autoturismului de către S.C. Midocar S.R.L., în cursul anului 2003 nu s-a încheiat nici un document de predare-primire ori vreun alt înscris care să ateste titlul în baza căruia inculpatul Soare Ovidiu urma să folosească acest autoturism, și că, după declanșarea cercetărilor, pentru a acoperi această ilegalitate, cei doi inculpați au hotărât să întocmească un proces-verbal retroactiv cuprinzând date nereale, scopul falsificării fiind acela de a denatura realitatea și de a crea aparența încheierii înscrisului în aprilie 2003, în condițiile în care, în realitate, acesta a fost întocmit în august 2006.

Inculpatul a negat implicarea sa în întocmirea acestui proces-verbal, solicitând, în cursul cercetării judecătorești, efectuarea unei expertize grafologice, deși se cunoaște că o astfel de expertiză nu poate fi efectuată decât dacă expertului i se pune la dispoziție originalul, în cauza de față acest lucru nefiind posibil dat fiind faptul că a rămas în posesia inculpatului Soare Ovidiu. Nu există însă nici un fel de îndoială că autoturismul a fost

predat inculpatului Soare Ovidiu în anul 2003, că nu s-a întocmit, la acel moment, vreun act de predare-primire și că procesul verbal întocmit la data de 22 august 2006 este rezultatul activității infracționale a inculpaților Soare Ovidiu și Georgescu Alexandru.

Înalta Curte nu poate să-și însușească apărările inculpatului Soare Ovidiu, respectiv inculpatului Georgescu Alexandru, apărări care coincid cu cele invocate de partea vătămată S.C. Midocar S.R.L. – în sensul că autoturismul a fost dat pentru promovare și, ca atare, nefiind cauzat un prejudiciu părții vătămate nu se poate reține în sarcina acestuia săvârșirea infracțiunii de folosire cu rea credință a bunurilor societății prev. de art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990, respectiv complicitate la această faptă.

Potrivit normei de incriminare se pedepsește cu închisoarea fapta administratorului, directorului sau reprezentantului legal al societății care folosește cu rea-credință bunurile sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect.

Din analiza textului rezultă că folosirea cu rea-credință a bunurilor sau a creditului societății presupune îndeplinirea a patru cerințe esențiale și anume: să existe o utilizare a bunurilor sau a creditului societății; această utilizare să fie contrară intereselor societății; să se înlăptuiască un act în interes personal sau al altuia (de ordin pecuniar, profesional sau chiar moral); acest act să fie comis cu rea-credință. Actul contrar interesului societății este cel care contravine obiectivelor legale și statutare,

iar caracterul contrar trebuie evaluat în raport de momentul comiterii infracțiunii.

Incriminarea faptei de folosire cu rea-credință a bunurilor societății, are ca scop protejarea societății împotriva tentației ca administratorii sau celelalte persoane din conducere, de a considera un bun ca fiind al lor sau de a abuza de bunuri, contrar intereselor societății.

Sub aspectul laturii subiective, fapta se comite cu intenție. Pentru existența infracțiunii se cere un dol general și un dol special.

Dolul general constă în cunoașterea caracterului contrar interesului societății și în voința de a încălca legea.

Dolul special constă în interesul personal, jurisprudența admitând că interesul personal poate fi pur și simplu moral cum ar fi o relație amicală, confort personal. Mai mult, nu are importanță dacă interesul este exclusiv personal sau dacă se cunoaște cine profită de pe urma abuzului.

În materia supusă analizei, legiuitorul a urmărit folosirea cu bună credință a bunurilor unei societăți, cu respectarea regulilor aplicabile la încheierea raporturilor juridice de natură contractuală.

Libertatea comerțului, ca de altfel orice libertate, nu este o valoare absolută, care să facă abstracție de climatul social, de legile impuse de societate.

Această libertate a comerciantului – în speță S.C. Midocar S.R.L. – urmează a merge până acolo unde sunt respectate dispozițiile legale care reglementează raporturile juridice.

Constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale sunt reglementate prin norme imperative de ale legii,

încălcarea acestora atrăgând, după caz răspunderea, care poate fi inclusiv penală cum este cazul în speță.

În cauză, astfel cum s-a arătat anterior, înțelegerea ilicită intervenită între inculpatul Georgescu Alexandru Tudor și inculpatul Soare Ovidiu nu a fost cunoscută decât de aceștia, celelalte persoane din conducerea societății aflând, doar în cursul lunii august 2006 când se efectuau cercetări de către organele de urmărire penală, fapt ce relevă în mod evident reaua-credință în utilizarea autoturismului, proprietatea S.C. Midocar S.R.L.

Reaua-credință rezultă, în mod evident și din faptul că nu a fost încheiat un act de predare-primire a autoturismului și niciun alt înscris din care să rezulte titlul în baza căruia inculpatul Soare Ovidiu a folosit acest autoturism din 2003 până în august 2006.

Nu a rezultat, din nicio probă administrată, că intenția părților a fost aceea de promovare, de închiriere drive-test, pentru toate acestea fiind necesară întocmirea unei documentații corespunzătoare ce se impunea a fi înregistrată în evidențele societății.

Nu rezultă, de asemenea, niciun element din care s-ar putea trage concluzia că intenția inculpatului ar fi fost aceea de a cumpăra autoturismul, această manifestare de voință fiind ulterioară declanșării cercetărilor, materializată în contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 18.09.2006.

Toate aceste elemente conduc la concluzia relei-credințe manifestată de cei doi inculpați în folosirea autoturismului, bun aparținând S.C. Midocar S.R.L.

Întrucât partea vătămată nu s-a constituit parte civilă în procesul penal se impune confiscarea sumei, ca măsură de siguranță.

Sub acest aspect se are în vedere, pe de o parte raportul de expertiză contabilă efectuată în cursul cercetării judecătorești, iar pe de altă parte declarația expertului Cernat Pătru Mihail (f.79 dosar fond) din care rezultă că autoturismul a fost înregistrat în contabilitatea S.C. Midocar S.R.L. cu o valoare de 63.879,29 RON și a fost vândut inculpatului Soare Ovidiu cu suma de 11.201.48 RON.

Ca atare contravaloarea folosinței autoturismului de către inculpatul Soare Ovidiu în perioada 2003-2006 este de 52.575,28 RON (diferența dintre valoarea de înregistrare și suma cu care autoturismul a fost cumpărat de inculpat în septembrie 2006), sumă ce va fi confiscată de la inculpatul Soare Ovidiu.

Pentru infracțiunile de instigare neurmată de executare la infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.29 alin.1 Cod penal raportat la art.215 alin.2 Cod penal, respectiv instigare la infracțiunea de fals intelectual reținută în sarcina aceluiași inculpat, Înalta Curte apreciază că acuzarea nu a dovedit vinovăția acestuia, susținerea procurorului nefiind fondată pe probe certe care să fundamenteze o hotărâre de condamnare.

Aspectele invocate anterior în ceea ce privește prezumția de vinovăție nu vor mai fi reluate, urmând a se reține că prin acte de instigare neurmăte de executare se înțelege activitățile de instigare a căror caracteristică constă în aceea că, deși au avut efectul de a determina pe cel instigat să săvârșească fapta prevăzută de legea penală, ulterior acesta s-a răzgândit și nu a

comis niciun act de executare sau executarea începută a rămas în stadiul unei tentative nepedpsibile.

În ceea ce privește instigarea, din definiția dată de art.25 Cod penal, rezultă că instigatorul ia – el, cel dintâi – hotărârea săvârșirii unei infracțiuni, desfășurând o anumită activitate materială externă, transmite această hotărâre altei persoane, care este determinată să comită fapta prevăzută de legea penală, trecând apoi, în mod concret, la realizarea ei.

Sub aspectul laturii subiective, pentru a se putea reține instigarea – ca formă de participatie penală – legea cere îndeplinirea, cumulativ, a următoarelor condiții: a) să existe o activitate obiectivă de instigare; b) acea activitate să fi determinat pe cel instigat să comită fapta prevăzută de legea penală; c) cel instigat să fi efectuat acte de executare.

Sub primul aspect, instigarea implică o activitate de determinare a altei persoane în vederea comiterii faptei prevăzute de legea penală și, ca atare, hotărârea privind săvârșirea infracțiunii aparține instigatorului, nu autorului faptei, instigatorul fiind cel care a luat primul rezoluția infracțională.

Or, în cauză, din probele administrate rezultă că în perioada în care martorul Cârpean Ioan a efectuat lucrări de construcție la imobilul inculpatului Soare Ovidiu a avut un accident de circulație soldat cu deteriorarea autoturismului.

Martorul Cârpean Ioan i-a vorbit inculpatului despre acest accident, iar la rândul său a discutat cu martorul Tender Ovidiu despre posibilitatea reparării pagubei printr-o firmă de asigurare.

În condițiile în care nu s-a dovedit că inculpatul Soare Ovidiu avea cunoștință despre împrejurările concrete ale producerii accidentului, culpa persoanei care l-a produs –

declarațiile martorului Cârpean Ioan nefiind coroborate cu alte probe – discuțiile purtate cu martorul Tender Ovidiu, pentru recuperarea pagubei de la o firmă de asigurare, nu pot conduce la reținerea vinovăției pentru cele două infracțiuni, astfel că instanța va dispune achitarea, făcând aplicarea principiului in dubio pro reo.

În fine, în ceea ce privește infracțiunea de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prevăzută de art.323 alin.1 Cod penal reținută în sarcina inculpaților Soare Ovidiu și Dumitrache Gheorghe – Înalta Curte va constata că aceasta nu există.

Pe de o parte, acuzarea nu a indicat sub ce formă s-a realizat asocierea – infracțiunea având conținut alternativ (asocierea, inițierea, aderarea, sprijinirea) – și nici nu a probat vreuna din acțiunile prevăzute alternativ în norma de incriminare.

**În drept faptele săvârșite de inculpatul Soare Ovidiu realizează elementele constitutive ale** infracțiunilor de:

- luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 – două fapte (denunțatori Dumitrache Gheorghe și Savu Ion.)

- luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal (denunțator Ochea Lionede). Nu au fost reținute dispozițiile art.6 din Legea nr.78/2000, întrucât fapta a fost comisă anterior intrării în vigoare a legii.

- complicitate la infracțiunea de folosire cu rea-credință a bunurilor societății prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990.

- fals material în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.290 Cod penal.

- transmitere de informații cu caracter secret ori confidențial în afara cadrului legal prevăzut de art.19 din Legea 51/1991 privind siguranța națională a României.

Faptele săvârșite de inculpatul Dumitrache Gheorghe realizează elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal (7 acte materiale), denunțator Alesu Mihail.

- dare de mită prevăzută de art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea 78/2000.

- încercarea de a determina mărturia mincinoasă prevăzută de art.261 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal (4 acte materiale).

Fapta comisă de inculpatul Georgescu Alexandru Tudor realizează elementele constitutive ale infracțiunii de folosire cu rea-credință a creditelor societății prevăzută de art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990.

Reținerea formei simple și nu continuate a infracțiunilor de luare de mită și dare de mită – schimbarea de încadrare juridică fiind pusă în discuția părților, astfel cum rezultă din încheierea din 25 februarie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție este determinată de aceea că ori de câte ori, între activitățile incriminate, ca modalități distincte de săvârșire a aceleiași infracțiuni, există o legătură naturală – prin aceea că săvârșirea uneia este urmarea firească a celeilalte, fiecare în parte reprezentând o treaptă deosebită în înlăptuirea aceleiași finalități – comiterea succesivă a acestor activități realizează o unitate naturală de infracțiune, în cadrul căreia activitățile subsecvente fac corp comun cu cele care le preced. Pe parcursul săvârșirii

infracțiunii de luare de mită, respectiv dare de mită, pretinderea de bani sau alte foloase nu reprezintă decât momente intermediare, ce își găsesc rațiunea de a fi doar în acțiunea finală de primire a unor astfel de bunuri ori foloase. Datorită legăturii naturale care le unește, săvârșirea, chiar la intervale de timp diferite, a două sau mai multor conținuturi alternative ale luării de mită, dă naștere unei unități naturale de infracțiune.

Această concluzie rezultă și din aceea că în cazul infracțiunii de luare/ dare de mită, numai acțiunea de primire/dare a unei sume de bani sau alte foloase ar putea fi caracterizată, în raport cu natura sa intrinsecă, drept o faptă penală consumată, celelalte activități infracționale alternative – pretinderea și acceptarea ori nerespingerea promisiunii – nefiind, în realitate, decât acte pregătitoare sau de tentativă incriminate distinct.

Or, în cauza de față, la baza activității infracționale desfășurată de inculpații Soare Ovidiu și Dumitrache Gheorghe a stat o singură rezoluție infracțională constând în oferirea de foloase, respectiv acceptarea acestora. Faptul că, ulterior, avantajele materiale au fost primite în timp, nu sunt de natură a transforma infracțiunea deja consumată, din una instantanee într-o infracțiune continuată.

Raționamentul este valabil și în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art.272 alin.1 pct.2 din Legea 31/1990, respectiv complicitate la aceeași faptă, reținute în sarcina inculpaților Soare Ovidiu și Georgescu Alexandru. Rezoluția de folosire, cu rea-credință, a autoturismului părții vătămate S.C. Midocar S.R.L. a fost luată de cei doi inculpați în cursul anului 2003, iar utilizarea acestuia până în 2006 nu poate atribui infracțiunii caracterul continuat, aceasta consumându-se în

momentul în care a intervenit înțelegerea ilicită dintre cei doi inculpați.

În privința infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Dumitrache Gheorghe (denunțator Alesu Mihail), instanța a reținut forma continuată în condițiile în care, din probe, a rezultat că alături de rezoluția inițială de traficare a influenței au existat în cauză, alte 7 împrejurări în care inculpatul Dumitrache Gheorghe și-a traficât influența în folosul denunțatorului.

În ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepsei, instanța va avea în vedere criteriile generale de individualizare prev de art.72 Cod penal.

Primele două criterii de individualizare prevăzute în art. art.72 Cod penal – dispozițiile părții generale, respectiv limitele de pedeapsă fixate în partea specială – sunt criterii de drept, iar ultimele trei sunt criterii de fapt – gradul de pericol, persoana infractorului, împrejurări care atenuează sau agravează răspunderea penală, acestea referindu-se la fapta și persoana infractorului.

Sub aspectul criteriilor de fapt, acestea se impun a fi analizate atât sub aspectul cuantumului pedepsei aplicate – ca primă etapă a individualizării judiciare a pedepsei – cât și sub aspectul modalității de executare a acesteia.

Totodată, criteriile generale de individualizare trebuie examinate prin prisma pluralității lor, și nu independent, ele fiind cumulative.

Natura și gravitatea pedepsei aplicate de instanță trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei, cu trăsăturile fiecărui inculpat, cu elementele ce caracterizează personalitatea acestuia.

Cercetarea și evaluarea elementelor ce caracterizează persoana inculpatului este esențială pentru că, cu cât s-a făcut o adaptare a pedepsei mai adecvată, cu atât sunt create condițiile realizării scopului pedepsei, astfel cum este reglementat în art.52 Cod penal.

În cauză, instanța a stabilit, în raport de probele administrate, câte o pedeapsă pentru fiecare infracțiune în limitele prevăzute în norma de incriminare, cu aplicarea, în urma reținerii concursului de infracțiuni (pentru inculpații Soare Ovidiu și Dumitrache Gheorghe) a unei pedepse rezultante de câte 3 ani închisoare, respectiv 1 an închisoare pentru inculpatul Georgescu Alexandru Tudor.

Individualizarea judiciară a pedepsei presupune, în cea de a doua etapă, stabilirea modalității de executare a acesteia, fiind necesar a se porni de la cea mai blândă modalitate de executare și terminând cu executarea pedepsei în regim privativ de libertate.

Potrivit dispozițiilor art.81 lit.c, respectiv 86<sup>1</sup> lit.c Cod penal, suspendarea executării pedepsei se dispune atunci când se apreciază, ținând seama de persoana condamnatului, de comportamentul său după comiterea faptei, că pronunțarea condamnării constituie un avertisment pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei, condamnatul nu va mai săvârși infracțiuni.

Pentru aplicarea suspendării executării pedepsei instanța trebuie să aibă în vedere personalitatea inculpatului, evaluarea împrejurărilor de fapt și a persoanei sale, comportarea anterioară și ulterioară săvârșirii faptei și nu în ultimul rând durata de timp

scursă de la momentul comiterii infracțiunii și până la pronunțarea hotărârii de condamnare.

În cauza dedusă judecătii, instanța apreciază că sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 86<sup>1</sup> Cod penal și art.81 Cod penal, scopul pedepsei putând fi atins și fără executarea efectivă a pedepselor aplicate.

Deși faptele prezintă un grad ridicat de pericol social, Înalta Curte constată că a trecut un interval de timp însemnat de la data săvârșirii lor – fapte comise în perioada 1996-2004 – că inculpații nu sunt cunoscuți cu antecedente penale, având un comportament corespunzător în societate.

În raport de aceste elemente, instanța apreciază că aplicarea unor pedepse de câte 3 ani, respectiv 1 an închisoare pe durata unui termen de încercare de câte 8 ani, respectiv 3 ani sunt de natură a asigura reeducarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Alături de pedeapsa principală, va fi aplicată pentru inculpații Soare Ovidiu și Dumitrache Gheorghe pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a și lit.b și c Cod penal pe o durată de 2 ani.

În baza art.71 Cod penal va fi aplicată inculpaților Soare Ovidiu, Dumitrache Gheorghe și Georgescu Alexandru Tudor pedeapsa accesorie prev de art.64 alin.2 lit.a teza a II-a, lit.b și c Cod penal, iar în baza art.71 alin.5 Cod penal va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei accesorii.

Se vor pune în vedere inculpaților dispozițiile art.83 Cod penal, respectiv art.86<sup>4</sup> Cod penal, cu privire la revocarea beneficiului suspendării condiționate în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni pe durata termenului de încercare.

În baza art.346 Cod procedură penală se va constata că partea vătămată S.C. Midocar S.R.L. București nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În baza art.348 Cod procedură penală, se va dispune anularea procesului-verbal din data de 23.08.2006, încheiat între S.C. Midocar S.R.L. București și inculpatul Soare Ovidiu, aflat în vol.102, fila 11 dosar urmărire penală

În baza art.254 alin.3 Cod penal se va dispune confiscarea de la același inculpat a sumei de 45 milioane ROL, reprezentând contravaloarea bunurilor și foloaselor pretinse și primite de la denunțatorul Ochea Leonide.

În baza art.19 din Legea 78/2000 se va dispune confiscarea de la același inculpat a sumei de 50 milioane ROL, contravaloarea bunurilor și foloaselor pretinse și primite de la denunțatorul Savu Ioan.

În baza art.118 lit.e Cod penal, se va dispune confiscarea de la același inculpat a sumei de 52.575.28 RON, sumă cu care partea vătămată S.C. Midocar S.R.L. nu s-a constituit parte civilă în cauză, reprezentând contravaloarea folosinței cu rea-credință a autoturismului VW Golf, 4 MODB, 1,9 TDI.

În baza art.257 alin.2 Cod penal rap la art.256 alin.2 Cod penal, se va dispune confiscarea de la inculpatul Dumitrache Gheorghe a sumei de 78.349,27 RON reprezentând contravaloarea bunurilor și foloaselor pretinse și primite de la denunțatorul Alesu Mihail.

În baza art.163 Cod procedură penală, se va menține măsura asiguratorie a sechestrului, instituit prin ordonanța din data de 3 octombrie 2006, dată în dosarul nr.5/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –

D.N.A. – asupra imobilului situat în municipiul Poliești, str. ..., proprietatea numitului Pol Constantin Sever.

În baza aceleiași teme de drept, se va menține măsura asiguratorie a sechestrului instituit prin ordonanța din octombrie 2006, dată în dosarul nr. 5/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – asupra imobilului situat în localitatea Călinești jud Prahova, proprietate inculpatului Soare Ovidiu.

Menținerea sechestrului asigurator asupra celor două imobile se justifică prin necesitatea asigurării posibilității recuperării de la inculpați a sumelor confiscate.

În raport de aceste împrejurări, în temeiul ar.169 alin.1 Cod procedură penală, se va dispune respingerea cererii de ridicare a sechestrului asigurator formulată de persoana interesată Pol Constantin Sever.

Nu se justifică ridicarea măsurii asiguratorii în condițiile în care s-a dovedit că ridicarea imobilului s-a realizat, în parte, prin săvârșirea infracțiunii de trafic de influență săvârșită de inculpatul Dumitrache Gheorghe.

În baza art.169 alin.1 Cod procedură penală, se va dispune restituirea către inculpatul Dumitrache Gheorghe a unei haine de blană ridicată cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la locuința acestuia în data de 20 iunie 2006.

Restituirea se justifică prin aceea că nu s-a dovedit că acest bun a fost cumpărat cu banii primiți de la denunțatorul Alesu Mihail, ci cu bani proprii, primiți de fiii inculpatului Dumitrache Gheorghe pentru excursia efectuată în Turcia.

În temeiul art.191 Cod procedură penală, va dispune obligarea inculpaților Dumitrache Gheorghe, Soare Ovidiu și

Georgescu Alexandru Tudor la plata cheltuielilor judiciare către stat.

Celelalte cheltuieli efectuate față de inculpatul Dumitrescu Emil – în raport de soluția dată pe fondul cauzei – vor rămâne în sarcina statului conform art.192 alin.2 Cod procedură penală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTĂRĂȘTE:**

I. În baza art. 254 alin.1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, prin schimbarea încadrării juridice din art. 254 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 și art. 75 lit. a Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, dispune condamnarea inculpatului **Soare Ovidiu** (...) la două pedepse de câte 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și c din Codul penal pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită (două fapte – denunțatori Dumitrache Gheorghe și Savu Ioan).

În baza art. 254 alin. 1 Cod penal, prin schimbarea încadrării juridice a faptei din art. 254 al. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal, dispune condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și c din Codul penal pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită (denunțator Ochea Lionede).

În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 272 al. 1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, dispune condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea

infracțiunii de complicitate la infracțiunea de folosire cu rea credință a bunurilor societății, într-un scop contrar intereselor societății.

În baza art. 290 Cod penal, dispune condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals material în înscrisuri sub semnătură privată.

În baza art. 19 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, dispune condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de transmitere de informații cu caracter secret ori confidențial în afara cadrului legal.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b Cod penal, dispune contopirea pedepselor aplicate și executarea de către inculpatul Soare Ovidiu a pedepsei celei mai grele de **3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și c din Codul penal.**

În baza art. 71 Cod penal, aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal.

În baza art. 86<sup>1</sup> Cod penal, dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata unui termen de încercare de 8 ani.

În baza art. 86<sup>3</sup> Cod penal, pe durata termenului de încercare, inculpatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte trimestrial la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal, dispune suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii.

În baza art. 359 Cod procedură penală, atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86<sup>4</sup> Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Constată că inculpatul a fost arestat preventiv în perioada 21.09.2006 – 25.09.2006.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, dispune achitarea aceluiași inculpat pentru săvârșirea a două infracțiuni de luare de mită prevăzute de art. 254 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, prin schimbarea încadrării juridice din art. 254 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (două fapte – denunțatori Cârpean Ioan și Soldan Victor).

În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, dispune achitarea aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 și 2 Cod penal.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, dispune achitarea aceluiași

inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de instigare neurmată de executare la infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 29 alin. 1 raportat la art. 215 al. 2 Cod penal.

În baza art.11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art.10 lit. d Cod procedură penală, dispune achitarea aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual prevăzută de art. 25 raportat la art. 289 Cod penal.

În baza art.11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art.10 lit. a Cod procedură penală, dispune achitarea aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de omisiune a sesizării organelor judiciare prevăzută de art. 263 al. 2 Cod penal.

**II.** În baza art. 257 Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal, dispune condamnarea inculpatului **Dumitrache Gheorghe** (...) la pedeapsa de 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și c din Codul penal pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență (șapte acte materiale, expuse în rechizitoriu la Capitolul 1, subcapitolul 1.1, pct. 1, pct. 2, pct. 3, pct. 4, pct. 5, subcapitolul 1.6, pct. 3 și pct. 4-denunțator Alesu Mihail).

În baza art. 255 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, prin schimbarea încadrării juridice din art. 255 Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, dispune condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită.

În baza art. 261 Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal, dispune condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 1

an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de încercare a determina mărturia mincinoasă (patru acte materiale).

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b Cod penal, dispune contopirea pedepselor aplicate și executarea de către inculpatul Dumitrache Gheorghe a pedepsei celei mai grele de **3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și c din Codul penal.**

În baza art. 71 Cod penal, aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin.1 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal.

În baza art. 86<sup>1</sup> Cod penal, dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata unui termen de încercare de 8 ani.

În baza art. 86<sup>3</sup> Cod penal, pe durata termenului de încercare, inculpatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte trimestrial la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal, dispune suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii.

În baza art. 359 Cod procedură penală, atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86<sup>4</sup> Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Constată că inculpatul a fost arestat preventiv în perioada 21.09.2006 – 25.09.2006.

În baza art. 11 pct. 2 lit. b Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. g Cod procedură penală, dispune încetarea procesului penal pornit împotriva aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, prin schimbarea încadrării juridice a faptei din art. 255 Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție specială prevăzut de art. 122 lit. d raportat la art. 124 Cod penal (fapta comisă în anul 2003).

În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, dispune achitarea aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (denunțator Mihai Florin).

În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, dispune achitarea aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 și 2 Cod penal.

**III.** În baza art. 272 alin. 1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, dispune condamnarea inculpatului **Georgescu Alexandru Tudor** (...), prin schimbarea încadrării juridice a faptei din art. 272 alin.

1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, la pedeapsa de **1 an închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de folosire cu rea credință a bunurilor societății, într-un scop contrar intereselor societății.

În baza art. 71 Cod penal, aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și c din Codul penal.

În baza art. 81 Cod penal, dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 3 ani stabilit în condițiile prevăzute de art. 82 Cod penal.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal, dispune suspendarea executării pedepsei accesorii prevăzută de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și c din Codul penal pe durata suspendării executării pedepsei închisorii.

În baza art. 359 Cod procedură penală, atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

**IV.** În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală dispune *achitarea* inculpatului **Dumitrescu Emil** (...) pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (denunțator Mihai Florin).

În baza art. 346 Cod procedură penală raportat la art. 14 și art. 15 Cod procedură penală, constată că partea vătămată S.C. MIDOCAR S.R.L. București nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În baza art. 14 Cod procedură penală raportat la art. 346 Cod procedură penală, respinge pretențiile civile formulate de partea civilă Ministerul Economiei și Finanțelor prin A.N.A.F București.

În baza art. 348 Cod procedură penală, dispune anularea procesului verbal din data de 23.08.2006 încheiat între S.C. MIDOCAR S.R.L. București și inculpatul Soare Ovidiu (fila 102, vol. 11 dos. urm. pen.)

În baza art. 19 din Legea nr. 78/2000, dispune confiscarea de la inculpatul Soare Ovidiu a sumei de 5.000 lei RON (50.000.000 lei ROL).

În baza art. 254 al. 3 Cod penal, dispune confiscarea de la același inculpat a sumei de 4.500 lei RON (45.000.000 lei ROL).

În baza art. 118 lit. e Cod penal dispune confiscarea de la inculpatul Soare Ovidiu a sumei de 52.575.28 lei RON, sumă cu care partea vătămată S.C. MIDOCAR S.R.L. București nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În baza art. 257 alin. 2 Cod penal raportat la art. 256 al. 2 Cod penal, dispune confiscarea de la inculpatul Dumitrache Gheorghe a sumei de 78.349,47 lei RON (783.494.757 lei ROL).

Menține măsura asiguratorie a sechestrului instituit prin Ordonanța din data de 3 octombrie 2006 dată în dosarul nr. 5/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari, asupra imobilului situat în municipiul Ploiești, str. ..., proprietatea numitului Pol Constantin Sever.

Menține măsura asiguratorie a sechestrului instituit prin Ordonanța din data de 2 octombrie 2006 dată în dosarul nr. 5/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari, asupra imobilului

situat în localitatea Călinești, jud. Prahova, proprietatea inculpatului Soare Ovidiu.

Respinge cererea de ridicare a sechestrului asigurator formulată de persoana interesată Pol Constantin Sever.

În baza art. 169 alin. 1 Cod procedură penală dispune restituirea către inculpatul Dumitrache Gheorghe a unei haine de blană, ridicată cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la locuința acestuia la data de 20 iunie 2006.

Obligă inculpatul Soare Ovidiu la cheltuieli judiciare către stat, în sumă de 11.000 lei RON.

Obligă inculpatul Dumitrache Gheorghe la cheltuieli judiciare către stat, în sumă de 11.000 lei RON.

Obligă inculpatul Georgescu Alexandru Tudor la cheltuieli judiciare către stat, în sumă de 5.000 lei RON.

Suma de 2.500 lei RON, reprezentând cheltuielile judiciare din faza de urmărire penală pentru inculpatul Dumitrescu Emil, rămân în sarcina statului.

Cu recurs.

***Pronunțată în ședință publică, azi 31 ianuarie 2012.***